

12 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2026
ΛΑΜΠΡΗ - Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ
ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

**καθ' ἣν ἐορτάζομεν τὴν ζωηφόρον Ἀνάστασιν
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.**
(τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §§1).

Ἡ ἀκολουθία τῆς παννυχίδος, τῆς Ἀναστάσεως, τοῦ ὄρθρου
καὶ τῆς θ. λειτουργίας τελοῦνται σήμερον σχεδὸν πανταχοῦ πε-
ρὶ τὸ μεσονύκτιον. Ἐνιαχοῦ ὁμως τελοῦνται κατὰ τὸ ἀρχαῖον
ἔθος ὄρθρου βαθέος τῆς Κυριακῆς.

*

ΤΥΠΙΚΟΝ - ΔΙΠΤΥΧΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ 2026 Σελίδες 172 - 177

*

Η ΠΑΝΝΥΧΙΣ

**Τῷ Μεγάλῳ Σαββάτῳ περὶ ὧραν ἐνδεκά-
την νυκτερινήν, ψάλλεται ἐν τοῖς ἱεροῖς να-
οῖς ὁ ὄρθρος τῆς Ἀναστάσεως.**

Ὁ ἱερεύς: *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.*

Ὁ ἀναγνώστης: **Ἀμήν.**

Ὁ προεστὸς ἢ ὁ ἱερεύς:

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

*Βασιλεῦ οὐράνιε, * Παράκλητε, * τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, * ὁ παντα-
χοῦ παρὼν * καὶ τὰ πάντα πληρῶν, * ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν * καὶ
ζωῆς χορηγός, * ἐλθέ καὶ σκίνωσον ἐν ἡμῖν * καὶ καθάρισον ἡμᾶς * ἀ-
πὸ πάσης κηλίδος * καὶ σῶσον, ἀγαθέ, * τὰς ψυχὰς ἡμῶν.*

Ὁ ἀναγνώστης: **Ἀμήν.**

**Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος: *
ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')**

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

**Παναγία Τριάς, * ἐλέησον ἡμᾶς, * Κύριε, * ἰλάσθητι
ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. * Δέσποτα, * συγχώρησον τὰς
ἀνομίας ἡμῶν. * Ἄγιε, * ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀ-
σθενείας ἡμῶν * ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.**

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, * ἀγιασθήτω τὸ ὀ-
νομά σου * ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου * γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, * ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς * τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον * δὸς ἡμῖν σήμερον *
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, * ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν * καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, * ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πο-
νηροῦ.**

Ὁ ἱερεύς: *Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.*

Ὁ ἀναγνώστης: **Ἀμήν.**

Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.**

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ
βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Καὶ ἀναγινώσκει τὸν ψαλμὸν ν' (50).

**Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.**

**Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου
καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.**

**Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁ-
μαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.**

**Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λό-
γοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.**

**Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁ-
μαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.**

**Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ
τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.**

**Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι·
πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.**

**Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.**

**Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁ-
μαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλ-
λειψον.**

**Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός,
καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις
μου.**

**Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου,
καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς
ἀπ' ἐμοῦ.**

**Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριζόν με.**

**Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς
ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.**

**Ῥῦσαι με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς
σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου
τὴν δικαιοσύνην σου.**

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουθενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μύσχους.

* * *

Ο ΚΑΝΩΝ

Καὶ ψάλλομεν τὸν παρόντα κανόνα, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς ἐκτὸς τῶν εἰρμῶν τῶν τεσσάρων πρώτων ᾠδῶν·
Καὶ σήμερον δὲ Σάββατον μέλω μέγα.

Ποίημα **Κασσιανῆς μοναχῆς**, Μάρκου ἐπισκόπου

Ἰδρουντος, καὶ Κοσμᾶ μοναχοῦ*.

* Ἐκάστης ᾠδῆς τὰ τροπάρια μετὰ τοῦ εἰρμοῦ ψάλλονται εἰς ἕξ ἢ χάριν συντομίας εἰς **τέσσαρα**. Ὁ εἰρμὸς ψάλλεται ἄνευ τινὸς στίχου· τῶν δύο τελευταίων τροπαρίων προτάσσεται τὸ Δόξα Πατρὶ καὶ τὸ Καὶ νῦν, τῶν δὲ ἐνδιαμέσων τροπαρίων τὸ Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Εἰς τὸ τέλος ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς ὡς καταβασία. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουν δι' ὅλους τοὺς κανόνας τῆς Μ. Ἐβδομάδος.

* Οἱ εἰρμοὶ δὲν ἐπαναλαμβάνονται, διότι καταβασίαι ψάλλονται κανονικῶς μόνον εἰς τὸν ὄρθρον.

* Ὁ ἀρχικὸς κανὼν τοῦ Μ. Σαββάτου, ποιηθεὶς ὑπὸ τοῦ Κοσμᾶ, ἦτο τετραῶδιον περιλαμβάνον τὰς ᾠδὰς στ' -θ' καὶ ἔχον ἀκροστιχίδα «Σάββατον μέλω μέγα». Τὸν κανόνα τοῦτον συνεπλήρωσεν ἡ Κασσιανὴ δι' ἑτέρου τετραῶδιου περιλαμβάνοντος τὰς ᾠδὰς α' -ε'. Ὁ δὲ Μᾶρκος ἐκράτησε μόνον τοὺς εἰρμούς τῆς Κασσιανῆς, ἀντικατέστησε δὲ τὰ τροπάρια τῶν τεσσάρων πρώτων ᾠδῶν διὰ τῶν σήμερον ψαλλομένων ὑπὸ ἀκροστιχίδα «Καὶ σήμερον δέ». Οὕτως ὁ κανὼν ἔλαβε τὴν σημερινὴν του μορφήν.

ᾠδὴ α'. ᾠχος πλ. β'. Ὁ εἰρμὸς.

Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι, διώκτην τύραννον, ὑπὸ γῆς ἔκρυψαν, τῶν σεσωσμένων οἱ παῖδες· ἄλλ' ἡμεῖς ὡς αἱ νεάνιδες, τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν. Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τροπάρια.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Κύριε Θεέ μου, ἐξόδιον ὕμνον, καὶ ἐπιτάφιον, ᾠδὴν σοι ἄσομαι, τῷ τῇ ταφῇ σου ζωῆς μοι, τὰς εἰσόδους διανοίξαντι, καὶ θανάτω θάνατον, καὶ Ἄδην θανατώσαντι.

Δόξα.

Ἄνω σε ἐν θρόνῳ, καὶ κάτω ἐν τάφῳ, τὰ ὑπερκόσμια, καὶ ὑποχθόνια, κατανοοῦντα Σωτήρ μου, ἐδονεῖτο τῇ νεκρώσει σου· ὑπὲρ νοῦν ὠράθης γάρ, νεκρὸς ζωαρχικώτατος.

Καὶ νῦν.

Ἵνα σου τῆς δόξης, τὰ πάντα πληρώσης, καταπεφοίτηκας, ἐν κατωτάτοις τῆς γῆς· ἀπὸ γὰρ σοῦ οὐκ ἐκρύβη, ἡ ὑπόστασίς μου ἢ ἐν Ἄδάμ, καὶ ταφείς φθαρέντα με, καινοποιεῖς Φιλάνθρωπε.

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμὸς.

Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἡ κτίσις κατιδοῦσα, ἐν τῷ Κρανίῳ κρεμάμενον, θάμβει πολλῶ συνείχετο· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε κραυγάζουσα.

Τροπάρια.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σύμβολα τῆς ταφῆς σου, παρέδειξας τὰς ὀράσεις πληθύνας· νῦν δὲ τὰ κρύφια σου, θεανδρικῶς διετράνωσας, καὶ τοῖς ἐν ἄδη Δέσποτα. Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε κραυγάζουσιν.

Δόξα.

Ἦπλωσας τὰς παλάμας, καὶ ἦνωσας τὰ τὸ πρὶν διεστῶτα, καταστολῇ δὲ Σῶτερ, τῇ ἐν σινδόνι καὶ μνήματι, πεπεδημένους ἔλυσας· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε, κραυγάζοντας.

Καὶ νῦν.

Μνήματι καὶ σφραγῖσιν, Ἀχώρητε συνεσχέθης βουλήσει· καὶ γὰρ τὴν δύναμίν σου, ταῖς ἐνεργείαις ἐγνώρισας, θεουργικῶς τοῖς μέλπουσιν· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε φιλάνθρωπε.

ᾠδὴ δ'. Ὁ εἰρμὸς.

Τὴν ἐν Σταυρῷ σου θεῖαν κένωσιν, προορῶν Ἀββακούμ, ἐξεστηκῶς ἐβόα· Σὺ δυναστῶν διέκοψας, κράτος Ἀγαθέ, ὀμιλῶν τοῖς ἐν Ἄδῃ, ὡς παντοδύναμος.

Τροπάρια.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐβδόμη σήμερον ἠγίασας, ἦν εὐλόγησας πρὶν, καταπαύσει τῶν ἔργων· παράγεις γὰρ τὰ σύμπαντα, καὶ καινοποιεῖς, σαββατίζων Σωτήρ μου, καὶ ἀνακτώμενος.

Δόξα.

Ῥωμαλεότητι τοῦ κρείττονος, ἐκνικήσαντός σου, τῆς σαρκὸς ἢ ψυχῆ σου, διήρηται σπαράπτουσα, ἄμφω γὰρ δεσμούς, τοῦ θανάτου καὶ Ἄδου, Λόγε τῷ κράτει σου.

Καὶ νῦν.

Ὁ Ἄδης Λόγε συναντήσας σοι, ἐπικράνθη βροτόν, ὄρων τεθεωμένον, κατάστικτον τοῖς μώλωπι, καὶ πανσθενουργόν, τῷ φρικτῷ τῆς μορφῆς δέ, διαπεφώνηκεν.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ εἰρμός.

Θεοφανείας σου Χριστέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαΐας φῶς ἰδὼν ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἐκραύγαζεν· Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ γῆ, ἀγαλλιάσονται.

Τροπάρια.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νεοποιεῖς τοὺς γηγενεῖς, ὁ πλαστουργὸς χοϊκὸς χρηματίσας, καὶ σινδὼν καὶ τάφος ὑπεμφαίνουσι, τὸ συνόν σοι Λόγε μυστήριον· ὁ εὐσχήμεων γὰρ βουλευτῆς, τὴν τοῦ σὲ φύσαντος βουλήν σχηματίζει, ἐν σοὶ μεγαλοπρεπῶς καινοποιοῦντός με.

Δόξα.

Διὰ θανάτου τὸ θνητόν, διὰ ταφῆς τὸ φθαρτὸν μεταβάλλεις· ἀφθαρτίζεις γὰρ θεοπρεπέστατα, ἀπαθανατίζων τὸ πρόσλημμα· ἢ γὰρ σάρξ σου διαφθοράν, οὐκ εἶδε Δέσποτα οὐδὲ ἢ ψυχὴ σου, εἰς Ἄδου ξενοπρεπῶς, ἐγκαταλείπεται.

Καὶ νῦν.

Ἐξ ἀλοχεύτου προελθὼν, καὶ λογχευθεὶς τὴν πλευρὰν Πλαστουργέ μου, ἐξ αὐτῆς εἰργάσω τὴν ἀνάπλασιν, τὴν τῆς Εὐσας Ἀδὰμ γενόμενος, ἀφυπνώσας ὑπερφυῶς, ὕπνον φυσίζων καὶ ζωὴν ἐγείρας, ἐξ ὕπνου καὶ τῆς φθορᾶς, ὡς παντοδύναμος.

ᾠδὴ Ϛ΄. Ὁ εἰρμός.

Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, στέρνοις κητώοις Ἰωνᾶς· σοῦ γὰρ τὸν τύπον φέρων, τοῦ παθόντος καὶ ταφῆς δοθέντος, ὡς ἐκ θαλάμου τοῦ θηρὸς ἀνέθορε, προσεφώνει δὲ τῇ κουστωδία· Οἱ φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατελίπετε.

Τροπάρια.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀνηρέθης, ἀλλ' οὐ διηρέθης, Λόγε ἥς μετέσχες σαρκός· εἰ γὰρ καὶ λέλυταί σου, ὁ ναὸς ἐν τῷ καιρῷ τοῦ πάθους, ἀλλὰ καὶ οὕτω μία

ἦν ὑπόστασις, τῆς Θεότητος καὶ τῆς σαρκὸς σου· ἐν ἀμφοτέροις γὰρ εἰς ὑπάρχεις Υἱός, Λόγος τοῦ Θεοῦ, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Δόξα.

Βροτοκτόνον, ἀλλ' οὐ θεοκτόνον, ἔφυ τὸ παῖσμα τοῦ Ἀδὰμ· εἰ γὰρ καὶ πέπονθέ σου, τῆς σαρκὸς ἢ χοϊκῆ οὐσία, ἀλλ' ἢ Θεότης ἀπαθῆς διέμεινε· τὸ φθαρτὸν δὲ σου πρὸς ἀφθαρσίαν, μετεστοιχείωσας, καὶ ἀφθάρτου ζωῆς, ἔδειξας πηγὴν ἐξ ἀναστάσεως.

Καὶ νῦν.

Βασιλεύει, ἀλλ' οὐκ αἰωνίζει, Ἄδης τοῦ γένους τῶν βροτῶν· σὺ γὰρ τεθεὶς ἐν τάφῳ, Κραταῖε ζωαρχικῆ παλάμη, τὰ τοῦ θανάτου κλεῖθρα διεσπάραξας, καὶ ἐκήρυξας τοῖς ἀπ' αἰῶνος, ἐκεῖ καθεύδουσι λύτρωσιν ἀψευδῆ, Σῶτερ γεγονῶς νεκρῶν πρωτότοκος.

ᾠδὴ ϛ΄. Ὁ εἰρμός.

Ἄφραστον θαῦμα! ὁ ἐν καμίνῳ ῥυσάμενος, τοὺς ὀσίους Παῖδας ἐκ φλογός, ἐν τάφῳ νεκρός, ἄπνους κατατίθεται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τέτρωται Ἄδης, ἐν τῇ καρδίᾳ δεξάμενος, τὸν τρωθέντα λόγῃ τὴν πλευρὰν, καὶ στένει πυρί, θεῖῳ δαπανώμενος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὀλβιος τάφος! ἐν ἑαυτῷ γὰρ δεξάμενος, ὡς ὑπνοῦντα τὸν Δημιουργόν, ζωῆς θησαυρός, θεῖος ἀναδέδεικται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα.

Νόμῳ θανόντων, τὴν ἐν τῷ τάφῳ κατάθεσιν, ἢ τῶν ὄλων δέχεται ζωὴ, καὶ τοῦτον πηγὴν, δείκνυσιν ἐγέρσεως, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καὶ νῦν.

Μία ὑπῆρχεν, ἢ ἐν τῷ Ἄδῃ ἀχώριστος, καὶ ἐν τάφῳ καὶ ἐν τῇ Ἐδέμ, Θεότης Χριστοῦ, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥδὴ η´. Ὁ εἰρμός.

Ἐκστηθι φρίττων οὐρανέ, καὶ σαλευθήτωσαν, τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ γὰρ ἐν νεκροῖς λογίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ τάφω σμικρῷ ξενοδοχεῖται· ὄν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀέλνται ἄχραντος ναός, τὴν πεπτωκυῖαν δέ, συνανίστησι σκηνήν· Ἀδὰμ γὰρ τῷ προτέρῳ δεύτερος, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, κατῆλθε μέχρις Ἄδου ταμείων· ὄν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα.

Πέπαυται τόλμα μαθητῶν, Ἀριμαθαῖος δέ, ἀριστεύει Ἰωσήφ· νεκρὸν γὰρ καὶ γυμνὸν θεώμενος, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, αἰτεῖται καὶ κηδεύει κραυγάζων· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν.

Ῥ τῶν θαυμάτων τῶν καινῶν! ὦ ἀγαθότητος! ὦ ἀφράστου ἀνοχῆς! ἐκὼν γὰρ ὑπὸ γῆς σφραγίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ πλάνος Θεὸς συκοφαντεῖται· ὄν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ´. Ὁ εἰρμός.

Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ, καθορῶσα ἐν τάφῳ, ὄν ἐν γαστρὶ, ἄνευ σπορᾶς συνέλαβες Υἱόν· ἀναστήσομαι γὰρ καὶ δοξαστήσομαι, καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ, ἀπαύστως ὡς Θεός, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ μεγαλύνοντας.

Τροπάρια.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐπὶ τῷ ξένῳ σου τόκῳ, τὰς ὀδύνας φυγοῦσα, ὑπερφυῶς, ἐμακαρίστην ἄναρχε Υἱέ· νῦν δέ σε Θεέ μου ἄπνουν ὀρῶσα νεκρὸν, τῇ ῥομφαίᾳ τῆς λύπης, σπαράττομαι δεινῶς· ἀλλ' ἀνάστηθι ὅπως, μεγαλυνθήσωμαι.

Δόξα.

Γῆ με καλύπτει ἐκόντα, ἀλλὰ φρίττουσιν Ἄδου, οἱ πυλωροί, ἡμφιεσμένον βλέποντες στολήν, ἡμαγμένην Μῆτερ τῆς ἐκδικήσεως· τοὺς ἐχθροὺς ἐν Σταυρῷ γὰρ, πατάξας ὡς Θεός, ἀναστήσομαι αὐθις καὶ μεγαλύνω σε.

Καὶ νῦν.

Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις· εὐφραίνεσθωσαν πάντες, οἱ γηγενεῖς· ὁ γὰρ ἐχθρὸς ἐσκύλευται Ἄδης· μετὰ μύρων Γυναῖκες προσυπαντάτωσαν· τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὐᾶ, λυτροῦμαι παγγενῆ· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐξαναστήσομαι.

ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ - ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἐνδον τοῦ ἱεροῦ Βήματος·

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. **(τρίς)**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ ὁ χορὸς ψάλλει τὸ ἀπολυτικίον. Ἦχος β´.

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἄδην ἐνέκρωσας τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἡ ἑκτενὴς ληΐσις

Ἐῖτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεύς) τὴν ἑκτενὴ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν **τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρίς).**

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιόντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστάτω λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ λαός: Ἀμήν.

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Καὶ μετὰ τοῦτο ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός: Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ἄρχεται·

Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Εἶτα σβήνουσιν ὅλα τὰ φῶτα τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὁ χορὸς τῶν ψαλλτῶν συγκεντρούμενος εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα εἴθισται νὰ ψάλλῃ κατανυκτικώτατα τό·

Ἔωθινὸν ζ'. Ἦχος βαρῦς.

Ἴδου σκοτία καὶ πρωΐ, καὶ τί πρὸς τὸ μνημεῖον Μαρία ἔστηκας, πολὺ σκότος ἔχουσα ταῖς φρεσίν; ὕψ' οὗ ποῦ τέθειται ζητεῖς ὁ Ἰησοῦς. Ἄλλ' ὄρα τοὺς συντρέχοντας Μαθητάς, πῶς τοῖς ὀθονίοις καὶ τῷ σουδαρίῳ, τὴν Ἀνάστασιν ἐτεκμήραντο, καὶ ἀνεμνήσθησαν τῆς περὶ τούτου Γραφῆς. Μεθ' ὧν, καὶ δι' ὧν καὶ ἡμεῖς, πιστεύσαντες, ἀνυμνοῦμέν σε τὸν ζωοδότην Χριστόν.

Μετὰ ταῦτα ὁ προεστῶς (ὁ ἱερεὺς) ἐνδεδυμένος ἅπασαν τὴν ἱερατικὴν αὐτοῦ στολὴν ἐξέρχεται εἰς τὴν Ὁραίαν Πύλην κρατῶν τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ λαμπάδα ἀναφθεῖσαν ἐκ τῆς ἀκοιμητοῦ κανδήλας τῆς πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ προσκαλεῖ τοὺς πιστοὺς ἵνα ἀνάμωσι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ψάλλον τὸ ἐξῆς.

Ἦχος πλ. α'.

Δεῦτε λάβετε φῶς, ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου φωτός, καὶ δοξάσατε Χριστὸν τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν.

Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν. Εἶτα ἐξερχόμεθα τοῦ ναοῦ, προηγούμενων λαμπάδων καὶ τῶν ἐξαπτερυγῶν καὶ τοῦ λαβάρου τῆς Ἀναστάσεως, ψάλλοντες τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος πλ. β'.

Τὴν ἀνάστασίν σου, Χριστέ Σωτήρ, ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἐν οὐρανοῖς· καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς καταξίωσον, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ σὲ δοξάζειν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ὅταν δὲ φθάσωμεν εἰς τὸν ὠρισμένον τόπον, ἔνθα εὐρίσκεται προηυτρεπισμένον τρισκέλιον, ἀποτίθησιν ἐπ' αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ λέγει ὁ διάκονος·

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ λαός: Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

Β' Ἑωθινόν (Μαρκ. ιζ' 1-8).

Διαγενομένου τοῦ Σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσι τὸν Ἰησοῦν. Καὶ λίαν πρῶτὴ τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· **Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον; Ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. Ἀλλ' ὑπάγετε εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν.** Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εὐθὺς ἄρχεται Ὁ ΟΡΘΟΣ

Μετὰ ταῦτα, λαβὼν ὁ ἱερεὺς εἰς χεῖρας τὸ θυμιατήριον, καὶ θυμῶν τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, λέγει ἐκφώνως·

Δόξα τῇ ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ τοῦ λαοῦ ἀποκρινομένου τό, Ἀμήν, ἄρχεται ὁ ἱερεὺς ψάλλον μεγαλοφώνως τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος πλ. α'.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν ἠαρισάμενος.

Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται τρὶς ἄνευ στίχων καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν ἐξάκις, τοῦ ἱερέως θυμῶντος καὶ λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους·

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. ...

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός...

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. γ'. οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν. ...

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ' 24)

Χριστὸς ἀνέστη...

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ
καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ πάλιν ὁ ἱερεὺς, γεγονωτέρᾳ φωνῇ·
Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,

Καὶ ὁ χορός·

Καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζῶν ἠαρισάμενος.

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ὁ διάκονος λέγει τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ **Κύριε, ἐλέησον.**

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ πατρὸς καὶ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

[Ἐν ταῖς ἱεραῖς μοναῖς προστίθεται·

Ἐπὲρ τοῦ πατρὸς ἡμῶν (δεῖνος) ἱερομονάχου καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.]

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς πόλεως (ἢ τῆς ἀγίας μονῆς ἢ τῆς χώρας ἢ τῆς νήσου) ταύτης, πάσης (μονῆς) πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας (**Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς**) μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ο ΚΑΝΩΝ

Καὶ ἀνοίχθεισῶν τῶν πυλῶν, εἰσοδεύει ὁ τε ἱερεὺς καὶ ὁ διάκονος, προπορευομένων πάλιν τῶν λαμπάδων. Ὁ δὲ προεστῶς, ἐφεπόμενος μετὰ τῶν ἀδελφῶν, ἄρχεται τοῦ κανόνος.

Ποιεῖ δὲ τὴν ἐναρξιν τοῦ κανόνος ἐξάπαντος ὁ προεστῶς, καὶ αὐτὸ τὸ δεξιὸν τοῦ χοροῦ μέρος, εἰ καὶ τὸ ἀριστερὸν ἴσως λαγγάνῃ· ἀπὸ γὰρ ταύτης τῆς ἡμέρας γίνεται ἡ ἀρχὴ τοῦ μερισμοῦ τῆς τῶν δύο χορῶν ἐνάρξεως.

Ψάλλονται δὲ οἱ μὲν εἰρμοὶ ἀνά δύο, τὰ δὲ τροπάρια εἰς ἰβ', καὶ αὐτὴς ἐσχατον καταβασίαι οἱ αὐτοὶ εἰρμοὶ ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν χορῶν.

Εἰς δὲ τὰς ἐνορίας, ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα ψάλλεται καθ' ἡν τάξιν καὶ οἱ κανόνες τῶν ἄλλων ἡμερῶν τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος, ἦτοι· Ἐκάστης ᾠδῆς τὰ τροπάρια μετὰ τοῦ εἰρμοῦ ψάλλονται εἰς ἕξ ἢ χάριν συντομίας εἰς τέσσαρα. Ὁ εἰρμὸς ψάλλεται ἄνευ τινὸς στίχου· τῶν δύο τελευταίων τροπαρίων προτάσσεται τὸ Δόξα Πατρὶ καὶ τὸ Καὶ νῦν, τῶν δὲ ἐνδιαμέσων τροπαρίων· Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Εἰς τὸ τέλος ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς ὡς καταβασία, τὸ Χριστὸς ἀνέστη... γ', τὸ Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς... ἅπαξ, ἅπερ καὶ λέγονται εἰς ὅλας τὰς ᾠδὰς.

Καὶ γίνεται παρὰ τοῦ ἱερέως, ἔσωθεν τοῦ ἁγίου Βήματος, συναπτὴ μικρά, καὶ μετ' αὐτὴν ἐκφώνησις, ὡς σημειοῦται ἐν τοῖς ἐφεξῆς. Ὁ δὲ ἱερεὺς θυμῷ, εἰς τὴν ἐναρξιν τοῦ Κανόνος, κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν. Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ εἰρμὸς.

Ἀναστάσεως ἡμέρα, λαμπρυνθῶμεν λαοί. Πάσχα Κυρίου Πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἄδοντας. **(δίς)**

Τροπάρια.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις, καὶ ὀψόμεθα, τῷ ἀπροσίτῳ φωτί, τῆς Ἀναστάσεως Χριστόν, ἐξαστράπτοντα καὶ Χαίρετε φάσκοντα, τρανῶς ἀκουσόμεθα, ἐπινίκιον ἄδοντες. **(δίς)**

Δόξα.

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφραινέσθωσαν, γῆ δὲ ἀγαλλιάσθω, ἐορταζέτω δὲ κόσμος, ὁρατός τε ἅπας καὶ ἀόρατος· Χριστὸς γὰρ ἐγήγερται, εὐφροσύνη αἰώνιος.

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφραινέσθωσαν, ...

Καταβασία. Ἀναστάσεως ἡμέρα...

Τό, Χριστὸς ἀνέστη... (τρίς). Καὶ τὸ παρόν·

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος. (ἅπαξ)

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμὸς.

Δεῦτε πόμα πίνωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου, τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγῆν, ἐκ τάφου ὀμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεοῦμεθα. (δίς)

Τροπάρια.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε καὶ γῆ, καὶ τὰ καταχθόνια· ἐορταζέτω γοῦν πᾶσα, κτίσις τὴν ἔγερσιν Χριστοῦ, ἐν ᾗ ἐστερέωται. **(δίς)**

Δόξα.

Χθὲς συνεθαπτόμην σοι Χριστέ, συνεγείρομαι σήμερον, ἀναστάντι σοι· συνεσταυρούμην σοι χθὲς, αὐτός με συνδόξασον Σωτήρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Χθὲς συνεθαπτόμην σοι Χριστέ, ...

Καταβασία. Δεῦτε πόμα πίνωμεν καινόν...

Τό, Χριστὸς ἀνέστη... (τρίς).

Τό, Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς... (ἅπαξ).

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ΥΠΑΚΟΗ

Ὁ α' χορὸς τὴν ὑπακοήν. Ἦχος δ'.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον, αἱ περὶ Μαρίαν, καὶ εὐροῦσαι τὸν λίθον, ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου· Τὸν ἐν φωτὶ αἰδίῳ ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα· δράμετε καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σῶζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ ἀνάγνωσις εἰς τὸν Θεολόγον.

Εἶτα αἱ δ', ε' καὶ Ϛ' ᾠδαὶ τοῦ κανόνου.

ᾠδὴ δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς, ὁ θεηγόρος Ἀββακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω, φασφόρον Ἄγγελον, διαπρυσίως λέγοντα· Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστός, ὡς παντοδύναμος. **(δίς)**

Τροπάρια.

Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἄρσεν μὲν ὡς διανοῖξαν, τὴν παρθενεύουσαν νηδύν, πέφηνε Χριστός· ὡς βροτὸς δέ, ἀμνὸς προσηγόρευται· ἄμωμος δὲ ὡς ἄγευστος, κηλῖδος τὸ ἡμέτερον Πάσχα· καὶ ὡς Θεὸς ἀληθῆς, τέλειος λέλεκται. **(δίς)**

Δόξα.

Ὡς ἐνιαύσιος ἀμνός, ὁ εὐλογούμενος ἡμῖν, στέφανος χρηστὸς ἐκουσίως, ὑπὲρ πάντων τέθυται, Πάσχα τὸ καθαρτήριο· καὶ αὐθις ἐκ τοῦ τάφου ὠραῖος, δικαιοσύνης ἡμῖν ἔλαμψεν Ἥλιος.

Καὶ νῦν.

Ὁ θεοπάτωρ μὲν Δαυῖδ, πρὸ τῆς σκιώδους κιβωτοῦ, ἤλατο σκιρτῶν· ὁ λαὸς δέ, τοῦ Θεοῦ ὁ ἅγιος, τὴν τῶν συμβόλων ἔκβασιν, ὀρῶντες εὐφρανθῶμεν ἐνθέως, ὅτι ἀνέστη Χριστός, ὡς παντοδύναμος.

Καταβασία. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς...

Τό, Χριστὸς ἀνέστη... (τρίς).

Τό, Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς... (ἅπαξ).

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ εἰρμός.

Ὁρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ μύρου τὸν ὕμνον, προσοίσομεν τῷ Δεσπότῃ, καὶ Χριστὸν ὀψόμεθα, δικαιοσύνης Ἥλιον, πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα. **(δίς)**

Τροπάρια.

Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὴν ἄμετρόν σου εὐσπλαγχνίαν, οἱ ταῖς τοῦ Ἄδου σειραῖς, συνεχόμενοι δεδορκότες, πρὸς τὸ φῶς ἠπέιγοντο, Χριστὲ ἀγαλλομένῳ ποδί, Πάσχα κροτοῦντες αἰώνιον. **(δίς)**

Δόξα.

Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι, τῷ προϊόντι Χριστῷ, ἐκ τοῦ μηνήματος ὡς νυμφίῳ, καὶ συνορτάσωμεν, ταῖς φιλεόρτοις τάξεσι, Πάσχα Θεοῦ τὸ σωτήριο.

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι, ...

Καταβασία. Ὁρθρίσωμεν ὄρθρου...

Τό, Χριστὸς ἀνέστη... (τρίς).

Τό, Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς... (ἅπαξ).

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ᾠδὴ Ϛ'. Ὁ εἰρμός.

Κατῆλθες, ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοὺς, αἰωνίους κατόχους, πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος, ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, ἐξανέστης τοῦ τάφου. **(δίς)**

Τροπάρια.

Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φυλάξας, τὰ σήμαντρα σῶα Χριστέ, ἐξηγέρθῃς τοῦ τάφου, ὁ τὰς κλεῖς τῆς Παρθένου, μὴ λυμηνάμενος, ἐν τῷ τόκῳ σου, καὶ ἀνέφξας ἡμῖν, Παραδείσου τὰς πύλας. **(δίς)**

Δόξα.

Σῶτέρ μου, τὸ ζῶν τε καὶ ἄθυτον, ἱερεῖον ὡς Θεός, σεαυτὸν ἐκουσίως, προσαγαγὼν τῷ Πατρὶ, συνανέστησας, παγγενῆ τὸν Ἀδάμ, ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου.

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Σῶτέρ μου, τὸ ζῶν τε καὶ ἄθυτον, ...

Καταβασία. Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις...

Τό, Χριστὸς ἀνέστη... (τρίς).

Τό, Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς... (ἅπαξ).

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Σὸ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Ὁ ἀναγνώστης τὸ κοντάκιον. Ποίημα Ρωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ.

Ἦχος πλ. δ'. Αυτόμελον.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες, ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ μυροφόροις φθεγζάμενος· Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, **ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.**

Ὁ Οἶκος.

Τὸν πρὸ ἡλίου Ἥλιον, δύναντά ποτε ἐν τάφῳ, προέφθασαν πρὸς ὄρθρον, ἐκζητοῦσαι ὡς ἡμέραν, Μυροφόροι κόραι, καὶ πρὸς ἀλλήλας ἐβόων· Ὡ φίλαι δεῦτε, τοῖς ἀρώμασιν ὑπαλείψωμεν, Σῶμα ζωηφόρον, καὶ τεθαμμένον, σάρκα ἀνιστῶσαν, τὸν παραπεσόντα Ἀδάμ, κείμενον ἐν τῷ μνήματι· ἄγωμεν, σπεύσωμεν, ὥσπερ οἱ Μάγοι, καὶ προσκυνήσωμεν, καὶ προσκομίσωμεν, τὰ μύρα ὡς δῶρα, τῷ μὴ ἐν σπαργάνοις, ἀλλ' ἐν σινδόνι, ἐνειλημένῳ· καὶ κλαύσωμεν καὶ κράξωμεν· Ὡ Δέσποτα ἐξεγέρθητι, **ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.**

Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Τῇ **ΙΒ'** τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν **Βασιλείου, ἐπισκόπου Παρίου**, τοῦ ὁμολογητοῦ. (**θ' αἰ.**)

Στίχ. Χαίρων, τελευτά, Βασίλειε τρισμάκαρ·
Ἐκεῖ γὰρ ἤξεις, οὐ χαρᾶς πλησθῆς ὄσης.

Δωδεκάτη, Βασίλειε, ταφῆα δύσσαο νεκρός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν ἁγίων μαρτύρων **Δήμη καὶ Πρωτίωνος** καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς, ἐν τοῖς διωγμοῖς Μαξιμιανοῦ τὰς κεφαλὰς τμηθέντων. (**†284-305**)

Στίχ. Πρῶτος κεφαλὴν Πρωτίων ἀφηρέθη,
Μεθ' οὐ κάραν προὔτεινε Δήμησ δημίω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος **Ἀρτέμονος**, πρεσβυτέρου Λαοδικείας, ἐπὶ Μαξιμιανοῦ ἀθλήσαντος. (**†284-305**)

Στίχ. Εὗρε στεφάνους ἀρτίμητος Ἀρτέμων,
Πρέποντας αὐτοῦ τῇ τετμημένῃ κάρᾳ.

Κόσμου μεταστάς καὶ Θεῷ προσεγγίσας,
Σός εἰμι καὶ σῶσόν με, φησὶν Ἀρτέμων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν **Ζήνωνος**, ἐπισκόπου Βερόνης τῆς ἐν Ἰταλία, τοῦ ὁμολογητοῦ. (**†371**)

Στίχ. Πρὸς τὴν ἀληθῆ πίστιν ἀγρεύσας πλήθη,
Ζήνων ἐτελεύτησεν, ποιμὴν Βερόνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ὁσιομαρτύρων **Μηνᾶ, Δαυὶδ καὶ Ἰωάννου** τῶν ἐν Παλαιστίνῃ ὑπὸ τῶν Ἀράβων ἀποκτανθέντων. (**ζ' αἰ.**)

Στίχ. Δούλους Θεοῦς τρεῖς Ἀββάδας παθοκτόνους
Τοξεύμασι κτείνουσιν ἀνθρωποκτόνοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν **Ἀνθούσης**, θυγατρὸς βασιλέως Κωνσταντίνου τοῦ Ε'. (**†809**)

Στίχ. Ρίζης δυσώδους καρπὸς εὐώδης μάλα,
Ἀνθοῦσα σεμνὴ γῆς ἀπανθεῖ καὶ βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἐν ἔτει **Συν' (6450)** ἀπὸ κτίσεως κόσμου (**ἦτοι τῷ 942**), ἀνεκομίσθη ἡ τιμία **Ζώνη** τῆς ὑπεραγίας **Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου** ἀπὸ τῆς **Ἐπισκοπῆς Ζήλας** ἐπὶ τὴν βασιλίδα τῶν πόλεων, ἐπὶ **Κωνσταντίνου καὶ Ῥωμανοῦ** τῶν **Πορφυρογεννήτων**· μετὰ δὲ ταῦτα, ὕστερον μετετέθη ἐν τῇ **ἀγίᾳ σορῷ** τῶν **Χαλκοπρατείων**, κατὰ τὴν **λα' Αὐγούστου**.

Στίχ. Ἡ Παρθενικὴν ὄσφυν σφίγξασα Ζώνη,
Πρὸς τὴν Βασιλεύουσαν ἄγεται δόξη.

Ζώνην τιμίαν τῇ βασιλίδι δίδως
Βασίλισσα πάντιμε Θεογεννήτωρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν **Σεργίου τοῦ Β'** πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. (**†1019**)

Στίχ. Σέργιος ἐπίσκοπος Βασιλευούσης,
Βασιλέα Κύριον βλέπει ἀλήκτως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν **Ἰουλίου τοῦ α'**, πάπα Ῥώμης, ὑπεραπιστοῦ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου καὶ κτίτορος πληθῆος ναῶν. (**†352**)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ κοίμησις τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν **Νεοφύτου τοῦ ἐγκλείστου**, τοῦ ἐν **Κύπρῳ** ἀσκήσαντος. (**†1219**)

Στίχ. Κύπρου βλαστὸς κλεινὸς Ἐδὲμ χωρεῖ ἔνδον,
Νεοφύτος θεῖος, ἀσκήσεως στύλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν **Ἀκακίου**, τοῦ συστησαμένου τὴν ἐν Ἀγίῳ Ὄρει σκήτην τῶν **Καυσοκαλυβίων**. (**†1730**)

Στίχ. Εἰ καὶ νέος σύ, Ἀκάκιε, τοῖς χρόνοις,
Ἄλλ' οὖν παλαιὸς ὑπερῆρας τοὺς πόνους.

Εἶτα τοῦ Πάσχα.

Τῇ ἀγία καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, αὐτὴν τὴν ζωηφόρον Ἀνάστασιν ἐορτάζομεν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχ. Χριστὸς κατελθὼν πρὸς πάλιν Ἰδου μόνος, Λαβῶν ἀνήλθε πολλὰ τῆς νίκης σκῦλα.

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστὸς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει ὡς ἀκολουθῶς.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἀγίαν σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ· σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν. (τρὶς)

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος. (τρὶς)

* * *

Εἶτα αἱ ζ' καὶ η' ᾠδαὶ τοῦ κανόνος.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός, καὶ διὰ Πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητός, τῶν Πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος. (δίς)

Τροπάρια.

Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Γυναῖκες μετὰ μύρων θεόφρονες, ὀπίσω σου ἔδραμον· ὄν δὲ ὡς θνητόν, μετὰ δακρύων ἐζήτησαν, προσεκύνησαν χαίρουσαι ζῶντα Θεόν, καὶ Πάσχα τὸ μυστικόν, σοῖς Χριστέ Μαθηταῖς, εὐηγγελίσαντο. (δίς)

Δόξα.

Θανάτου ἐορτάζομεν νέκρωσιν, Ἰδου τὴν καθαίρεσιν, ἄλλης βιοτῆς, τῆς αἰώνιου ἀπαρχῆν, καὶ σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν τὸν αἰ-

τιον, τὸν μόνον εὐλογητόν, τῶν Πατέρων Θεόν, καὶ ὑπερένδοξον.

Καὶ νῦν.

Ὡς ὄντως ἱερά καὶ πανέορτος, αὕτη ἡ σωτήριος, νύξ καὶ φωταυγής, τῆς λαμπροφόρου ἡμέρας, τῆς ἐγέρσεως οὕσα προάγγελος, ἐν ἧ τὸ ἄχρονον φῶς, ἐκ τάφου σωματικῶς, πᾶσιν ἐπέλαμψεν.

Καταβασία. Ὁ παῖδας ἐκ καμίνου...

Τό, Χριστὸς ἀνέστη... (τρὶς).

Τό, Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς... (ἅπαξ).

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὡδὴ η'. Ὁ εἰρμός.

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἀγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἐορτῶν ἐορτῆ, καὶ πανήγυρις ἐστὶ πανηγύρεων, ἐν ἧ εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. (δίς)

Τροπάρια.

Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Δεῦτε τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου γεννήματος, τῆς θείας εὐφροσύνης, ἐν τῇ εὐσήμεν ἡμέρᾳ, τῆς ἐγέρσεως, βασιλείας τε Χριστοῦ κοινωνήσωμεν, ὑμνοῦντες αὐτόν, ὡς Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. (δίς)

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν

καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον,

ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄρον κύκλω τοὺς ὀφθαλμούς σου Σιών καὶ ἴδε· ἰδοὺ γὰρ ἤκασί σοι, θεοφειγεῖς ὡς φωστῆρες, ἐκ δυσμῶν καὶ βορρᾶ, καὶ θαλάσσης καὶ ἑφάσ τὰ τέκνα σου, ἐν σοὶ εὐλογοῦντα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν.

Πάτερ παντοκράτορ καὶ Λόγε καὶ Πνεῦμα, τρισὶν ἐνιζομένη, ἐν ὑποστάσει φύσις, ὑπερούσιε, καὶ ὑπέρθεε, εἰς σὲ βεβαπίσμεθα, καὶ σὲ εὐλογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν,

προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον·

ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἀγία ἡμέρα...

Τό, Χριστὸς ἀνέστη... (τρίς).

Τό, Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς... (ἅπαξ).

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἠλόγηταί σου τὸ ὄνομα καὶ δεδοξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα του Φωτὸς ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Καὶ ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ μετὰ τῶν μεγαλυναρίων.

ᾠδὴ θ'. Ὁ εἰρμός.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως, παθόντα καὶ ταφέντα,

καὶ ἐξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου.

Φωτίζου φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου, ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐξαναστάντα,

τριήμερον ἐκ τάφου, Χριστὸν τὸν ζωοδότην.

Φωτίζου φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου, ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Τροπάρια.

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθουτον θῆμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἴρων, τὴν ἀμαρτίαν κόσμου.

ᾠ θείας! ὦ φίλης! ὦ γλυκυτάτης σου φωνῆς· μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γάρ, ἐπηγγείλω ἔσεσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστέ· ἦν οἱ πιστοί, ἄγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη, καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη.

ᾠ θείας! ὦ φίλης! ὦ γλυκυτάτης σου φωνῆς· μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γάρ, ἐπηγγείλω ἔσεσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστέ· ἦν οἱ πιστοί, ἄγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαίρετου Θεότητος τὸ κράτος.

ᾠ Πάσχα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον Χριστέ· ὦ Σοφία καὶ Λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις· δί-

δου ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ, ἡμέρα τῆς Βασιλείας σου.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Χαῖρε Παρθένε χαῖρε· χαῖρε εὐλογημένη· χαῖρε δεδοξασμένη·

σὸς γὰρ Υἱὸς ἀνέστη, τριήμερος ἐκ τάφου.

ᾠ Πάσχα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον Χριστέ· ὦ Σοφία καὶ Λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις· δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ, ἡμέρα τῆς Βασιλείας σου.

Καταβασία.

Ὁ ἄγγελος ἐβόα, τῇ κεχαριτωμένη· ἀγνή Παρθένε χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ χαῖρε· ὁ σὸς Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζου φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου, ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Τό, Χριστὸς ἀνέστη... (τρίς).

Τό, Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς... (ἅπαξ).

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον, αὐτόμελον. Ἦχος β'.

Σαρκεὶ ὑπνώσας ὡς θνητός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, τριήμερος ἐξανέστης, Ἀδὰμ ἐγείρας ἐκ φθορᾶς, καὶ καταργήσας θάνατον. Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ κόσμου σωτήριον. (τρίς)

ΑΙΝΟΙ Ἦχος α'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἰστώμεν στίχους δ', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου δ', καὶ εἶτα τὰ δ' Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος α'.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἕμνοῦμέν σου Χριστέ, τὸ σωτήριον Πάθος, καὶ δοξάζομέν σου τὴν Ἀνάστασιν.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας, καὶ τὸν θάνατον καταργήσας, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, εἰρήνευσον ἡμῶν, τὴν ζωὴν Κύριε, ὡς μόνος παντοδύναμος.

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ὁ τὸν Ἄδην σκυλεύσας, καὶ τὸν ἄνθρωπον ἀναστήσας, τῇ Ἀναστάσει σου Χριστέ, ἀξιώσον ἡμᾶς, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὴν θεοπρεπῆ σου συγκατάβασιν, δοξάζοντες ὑμνοῦμέν σε, Χριστέ. Ἐτέχθης ἐκ Παρθένου, καὶ ἀχώριστος ὑπῆρχες τῷ Πατρὶ. Ἐπαθεὶς ὡς ἄνθρωπος, καὶ ἐκουσίως ὑπέμεινας σταυρὸν. Ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου, ὡς ἐκ παστάδος προελθὼν, ἵνα σώσης τὸν κόσμον, Κύριε δόξα σοι.

Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Ἦχος πλ. α'.

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν...

Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν, σήμερον ἀναδέδεικται· Πάσχα καινόν, Ἅγιον· Πάσχα μυστικόν· Πάσχα πανσεβάσμιον· Πάσχα Χριστὸς ὁ λυτρωτής· Πάσχα ἄμωμον· Πάσχα μέγα· Πάσχα τῶν πιστῶν· Πάσχα τὸ πύλας ἡμῖν, τοῦ Παραδείσου ἀνοίξαν· Πάσχα πάντας ἀγιάζον πιστούς.

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός (ζζ' 3)

Δεῦτε ἀπὸ θεάς, γυναῖκες εὐαγγελίστριαι, καὶ τῇ Σιών εἶπατε· Δέχου παρ' ἡμῶν, χαρὰς εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ· τέρπου χόρευε, καὶ ἀγάλλου, Ἰερουσαλήμ, τὸν Βασιλέα Χριστόν, θεασαμένη ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίον προερχόμενον.

Στίχ. γ'. οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν (ζζ' 4)

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὄρθρου βαθέος, ἐπιστάσαι πρὸς τὸ μνήμα τοῦ Ζωοδότου, εὐ-

ρον Ἄγγελον, ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφθεγζάμενος, αὐταῖς οὕτως ἔλεγε· Τί ζητεῖτε, τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τί θρηνεῖτε, τὸν ἄφθαρτον ὡς ἐν φθορᾷ; ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς.

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. ...

Πάσχα τὸ τερπνόν· Πάσχα Κυρίου Πάσχα· Πάσχα πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε· Πάσχα ἐν χαρᾷ ἀλλήλους περιπτυζώμεθα· ὃ Πάσχα λύτρον λύπης· καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον, ὡσπερ ἐκ παστοῦ ἐκλάμψας Χριστός, τὰ γυναῖκα χαρᾶς ἐπλησε λέγων· Κηρύξατε Ἀποστόλοις.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει, καὶ ἀλλήλους περιπτυζώμεθα. Εἵπωμεν ἀδελφοί, καὶ τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς· Συχωρήσωμεν πάντα τῇ Ἀναστάσει, καὶ οὕτω βοήσωμεν· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτω θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζοὴν χαρισάμενος.

Ο ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΣ ΑΣΠΑΣΜΟΣ

Εἶτα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη... ἐκ τρίτου, καὶ ψάλλομεν τοῦτο πολλάκις, ἄχρις ἂν ἀσπάζονται οἱ ἀδελφοὶ ἀλλήλους· ὁ δὲ ἀσπασμὸς γίνεται οὕτω· Λαμβάνει ὁ ἱερεὺς τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, καὶ ἵσταται πρὸ τῶν θυρῶν τοῦ ἁγίου Βήματος· ὁ δὲ καθηγούμενος, ἐλθὼν καὶ ἀσπασάμενος τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον καὶ τὸν ἱερέα, λαμβάνει αὐτὸ ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ, καὶ ἵσταται ἐκ δεξιῶν τοῦ ἱερέως. Εἶτα οἱ ἀδελφοὶ πάντες, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, ἀσπάζονται πρῶτον τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, εἶτα τὸν ἱερέα καὶ τὸν καθηγούμενον, καὶ ἵστανται κάκεινοι ἔνθα ἂν τύχῃσι, καὶ ἀσπάζονται ἀλλήλους.

Μετὰ γοῦν τὸν ἀσπασμὸν, ἀναγινώσκειται ὁ κατηχητικὸς λόγος τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου παρὰ τοῦ ἡγουμένου, ἢ τοῦ ἐκκλησιάρχου ἢ τοῦ ἱερέως· ἵστανται δὲ οἱ ἀδελφοὶ ἅπαντες, καὶ ἐπακροῶνται τῆς ἀναγνώσεως.

* Ὁ λόγος οὗτος ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάσσεται εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, αὐτὴ δὲ εἶναι καὶ ἡ ὀρθή θέσις του, διότι ἀποτελεῖ προετοιμασίαν διὰ τὴν θείαν κοινωνίαν. Θὰ ἦτο λοιπὸν εὐχῆς ἔργον, νὰ ἐπαναφέρῃ αὐτὸν ἡ Ἐκκλησία εἰς τὴν ἀρχικὴν του θέσιν, διότι ἡ ἀνάγνωσις του μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν εἶναι πρῶτος καὶ ἀνακόλουθος.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΛΟΓΟΣ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΣ

Εἰς τὴν ἁγίαν καὶ λαμπροφόρον ἡμέραν τῆς ἐνδόξου καὶ σωτηριώδους Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Ἀναστάσεως.

Εἶ τις εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος, ἀπολανέτω τῆς καλῆς ταύτης καὶ λαμπρᾶς πανηγύρεως. Εἶ τις δοῦλος εὐγνώμων, εἰσελθέτω χαίρων εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου αὐτοῦ. Εἶ τις ἕκαμε νηστεύων, ἀπολανέτω νῦν τὸ δηνάριον. Εἶ τις ἀπὸ τῆς πρώτης ὥρας εἰργάσατο, δεχέσθω σήμερον τὸ δίκαιον ὄφλημα. Εἶ τις μετὰ τὴν τρίτην ἦλθεν, εὐχαρίστως ἑορτάσάτω. Εἶ τις μετὰ τὴν ἕκτην ἐφθασε, μηδὲν ἀμφιβαλλέτω· καὶ γὰρ οὐδὲν ζημιούται. Εἶ τις ὑστέρησεν εἰς τὴν ἑνάτην, προσελθέτω, μηδὲν ἐνδοιάζων. Εἶ τις εἰς μόνην ἐφθασε τὴν ἑνδεκάτην, μὴ φοβηθῆ τὴν βραδύτητα· φιλότιμος γὰρ ὢν ὁ Δεσπότης, δέχεται τὸν ἔσχατον, καθάπερ καὶ τὸν πρῶτον. Ἀναπαύει τὸν τῆς ἑνδεκάτης, ὡς τὸν ἐργασάμενον ἀπὸ τῆς πρώτης. Καὶ τὸν ὕστερον ἐλεεῖ, καὶ τὸν πρῶτον θεραπεύει. Κάκεινῳ δίδωσι, καὶ τούτῳ χαρίζεται. Καὶ τὰ ἔργα δέχεται, καὶ τὴν γνώμην ἀσπάζεται. Καὶ τὴν πράξιν τιμᾷ, καὶ τὴν πρόθεσιν ἐπαινεῖ. Οὐκοῦν εἰσελθετε πάντες εἰς τὴν χα-

ρὰν τοῦ Κυρίου ἡμῶν· καὶ πρῶτοι καὶ δεῦτεροι τὸν μισθὸν ἀπολαύετε. Πλούσιοι καὶ πένητες, μετ' ἀλλήλων χορεύσατε. Ἐγκρατεῖς καὶ ῥάθυμοι, τὴν ἡμέραν τιμήσατε. Νηστεύσαντες καὶ μὴ νηστεύσαντες, εὐφράνθητε σήμερον. Ἡ τράπεζα γέμει, τρυφήσατε πάντες. Ὁ μόσχος πολὺς, μηδεὶς ἐξέζη πεινῶν. Πάντες ἀπολαύετε τοῦ συμποσίου τῆς πίστεως. Πάντες ἀπολαύσατε τοῦ πλοῦτου τῆς χρηστότητος. Μηδεὶς θρηνεῖτω πενίαν· ἐφάνη γὰρ ἡ κοινὴ Βασιλεία. Μηδεὶς ὀδυρέσθω πταίσματα· συγγνώμη γὰρ ἐκ τοῦ τάφου ἀνέτειλε. Μηδεὶς φοβείσθω θάνατον· ἠλευθέρωσε γὰρ ἡμᾶς τοῦ Σωτῆρος ὁ θάνατος. Ἐσβεσεν αὐτόν, ὑπ' αὐτοῦ κατεχόμενος. Ἐσκύλευσε τὸν Ἄδην, ὁ κατελθὼν εἰς τὸν Ἄδην. Ἐπικράνεν αὐτόν, γευσάμενον τῆς σαρκὸς αὐτοῦ· καὶ τοῦτο προλαβὼν Ἡσαΐας, ἐβόησεν. Ὁ Ἄδης, φησὶν, ἐπικράνθη, συναντήσας σοι κάτω. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ κατηγογήθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐνεπαίχθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐνεκράθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ καθηρέθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐδεσμεύθη. Ἐλαβε σῶμα, καὶ Θεῶ περιέτυχεν. Ἐλαβε γῆν, καὶ συνήνησεν οὐρανῶ. Ἐλαβεν, ὅπερ ἔβλεπε, καὶ πέπτωκεν, ὅθεν οὐκ ἔβλεπε. Ποῦ σου θάνατε τὸ κέντρον; ποῦ σου Ἄδη τὸ νῆκος; Ἀνέστη Χριστός, καὶ σὺ καταβέβησαι. Ἀνέστη Χριστός, καὶ πεπτῶκασι δαίμονες. Ἀνέστη Χριστός, καὶ χαίρουσιν Ἄγγελοι. Ἀνέστη Χριστός, καὶ ζωὴ πολιτεύεται. Ἀνέστη Χριστός, καὶ νεκρὸς οὐδεὶς ἐπὶ μνήματος. Χριστὸς γὰρ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο. Αὐτῶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ψάλλομεν τὸ ἀπολυτικίον τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

ᾠχος πλ. δ'.

Ἡ τοῦ στόματός σου, καθάπερ πυρσός, ἐκλάμψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν, ἀφιλαργυρίας τῶ κόσμῳ, θησαυροὺς ἐναπέθετο, τὸ ὕψος ἡμῖν, τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῶ Λόγῳ Χριστῶ τῶ Θεῶ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ὁ διάκονος· *Εὐλόγησον, δέσποτα.*

Ὁ ἱερεύς·

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμῶν ψάλλει τρεῖς ἄνευ στίχων τὸ παρὸν τροπάριον·

ᾠχος πλ. α'.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν ἠγαπήσας.

Ἀκολουθῶς ψάλλεται τὸ αὐτὸ ἐξάκις ὑπὸ τῶν χορῶν, τοῦ ἱερέως λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους.

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. (εἰς 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. γ'. οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν (εἰς 4)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ρὶς 24)

Χριστὸς ἀνέστη...

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῶ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ θυμᾶ ὁ ἱερεὺς εἰς μὲν τὸν α' στίχον ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης, εἰς δὲ τὸν β' εἰς τὸ νότιον μέρος αὐτῆς, εἰς δὲ τὸν γ' εἰς τὸ ἀνατολικόν, εἰς δὲ τὸν δ' εἰς τὸ βόρειον, εἰς δὲ τὸ Δόξα Πατρὶ ἔμπροσθεν τῆς Προσκομιδῆς, εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν αὐτῆς ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης.

Τέλος ψάλλει πάλιν ὁ ἱερεὺς·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,

Καὶ οἱ χοροὶ ψάλλουσι τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ὕμνου·

Καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζῶν ἠγαπήσας.

Ὁ ἱερεὺς ἐξέρχεται εἰς τὴν Ὡραϊαν Πύλην καὶ θυμᾶ τὰς εἰκόνας καὶ τὸν λαόν.

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ὁ διάκονος λέγει τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἑκάστην δέησιν τὸ **Κύριε, ἐλέησον.**

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῶ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῶ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

[Ἐν ταῖς ἱεραῖς μοναῖς προστίθεται·

Ἐπὲρ τοῦ πατρὸς ἡμῶν (δεῖνος) ἱερομονάχου καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῶ ἡμῶν ἀδελφότητος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.]

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῶ καὶ τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς πόλεως (ἢ τῆς ἁγίας μονῆς ἢ τῆς χώρας ἢ τῆς νήσου) ταύτης, πάσης (μονῆς) πόλεως καὶ χώρας

καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ πλεόντων, ὀδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἡ δὲ τῆς λειτουργίας ἀκολουθία γίνεται ταχύτερον, καὶ ψάλλομεν τὰ ἐφεξῆς ἀντίφωνα.

ΑΝΤΙΦΩΝΑ

Ψαλλόμενα ἐν τῇ λειτουργίᾳ τῆς τοῦ Πάσχα Κυριακῆς, καὶ καθ' ὅλην τὴν διακαινήσιμον ἑβδομάδα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξε' (65).

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε' 1)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ. (ξε' 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε' 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματι σου Ὑψιστε. (ξε' 4)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν·

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑ-

αυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξς' (66).

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλέησαι ἡμᾶς. (ξς' 2)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριον σου. (ξς' 3)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ...

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. (ξς' 4)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ...

Στίχ. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. (ξς' 8)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ...

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, * ἀθάνατος ὑπάρχων * καὶ καταδεξάμενος * διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν * σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου * καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, * ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, * σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, * θανάτῳ θάνατον πατήσας, * εἷς ὢν τῆς ἁγίας Τριάδος, * συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ * καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, * σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν·

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Αντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ξξ' (67).

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. (ξξ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν ἠν χαρισάμενος.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Χριστὸς ἀνέστη...

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. (ξξ' 27) Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Εἶτα τὸ

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν ἠν χαρισάμενος. (ἐκ γ').

Ἐπακοή. Ἦχος δ'.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον αἱ περὶ Μαριάμ, καὶ εὐροῦσαι τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου· Τὸν ἐν φωτὶ αἰδίδω ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα· δράμετε, καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Κοντάκιον τοῦ Πάσχα. Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

(Ψάλλεται καθ' ἑκάστην μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα πλὴν τῶν μεθεόρτων τοῦ Θωμᾶ καὶ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς).

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ * κατήλθες, ἀθάνατε, * ἀλλὰ τοῦ ἄδου * καθεῖλες τὴν δύναμιν * καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, * Χριστέ ὁ Θεός, * γυναιξὶ μυροφόροις * φθεγζάμενος· Χαίρετε, * καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις * εἰρήνην δωρούμενος, * ὁ τοῖς πεσοῦσι * παρέχων ἀνάστασιν.

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Μετὰ τὸ κοντάκιον ἐκφωνεῖ ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ,

Ὁ διάκονος· Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ α' χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλεται ἀντὶ τοῦ τρισαγίου ὕμνου, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ.

Ἦχος πλ. α'.

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε,* Χριστὸν ἐνεδύσασθε, Ἀλληλούϊα. Ἐκ γ'. Εἶτα·

Ὁ β' χορός· Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ α' χορός· Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ β' χορός· Χριστὸν ἐνεδύσασθε, Ἀλληλούϊα.

Ὁ διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α' χορός· Δύναμις. Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε,

Ὁ β' χορός· Χριστὸν ἐνεδύσασθε, Ἀλληλούϊα.

Ὅταν συλλειτουργοῦν δύο ἢ περισσότεροι ἱερεῖς, ὁ ὕμνος ψάλλεται πεντάκις, ἤτοι δις ὑπὸ τῶν χορῶν, ἔπειτα ὑπὸ τῶν ἱερέων, εἶτα ὑπὸ τοῦ α' χοροῦ καὶ πάλιν ὑπὸ τῶν ἱερέων· καὶ μετὰ τοῦτο ὁ β' χορός· Δόξα Πατρὶ κτλ. ὡς ἀνωτέρω.

Καὶ μετὰ ταῦτα τὸν Ἀπόστολον.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης·

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν διὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

(α' 1-8).

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων, ᾧ Θεόφιλε, ὧν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν ἄχρι ἧς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ Πνεύματος Ἁγίου οὓς ἐξελέξατο ἀνελήφθη· οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. **Καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς ἣν ἠκούσατέ μου· ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσε-**

σθε ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύ-
τας ἡμέρας.

Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἐπηρώτων αὐτὸν λέ-
γοντες· **Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀπο-
καθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραήλ;** Εἶ-
πε δὲ πρὸς αὐτούς· **Οὐχ ὑμῶν ἐστὶ γινῶναι
χρόνους ἢ καιροὺς οὓς ὁ πατήρ ἔθετο ἐν τῇ
ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ,** ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελ-
θόντος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ
ἔσεσθέ μοι μάρτυρες ἐν τε Ἱερουσαλήμ καὶ
ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρεία καὶ ἕως ἐ-
σχάτου τῆς γῆς.

Ἀλληλοῦια. ᾠχος δ'. Ψαλμὸς ρα' (101).

Στίχ. Σύ, Κύριε, ἀναστάς οἰκτειρήσεις τὴν Σιών, ὅτι και-
ρὸς τοῦ οἰκτειρήσαι αὐτήν, ὅτι ἦκει καιρὸς.

*Κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε, τοῦ ἀκοῦσαι
τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱ-
οὺς τῶν θανατωμένων.*

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ὁ ἱερεὺς· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγε-
λίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελί-
ου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς· Πρόσχωμεν.

Καὶ ὁ διάκονος ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον. (Ἰω. α' 1-17).

**Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν
Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ
πρὸς τὸν Θεόν. Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ
χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ ἐγένετο. Ἐν αὐ-
τῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώ-
πων. Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ
σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν.**

Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ, ὄ-
νομα αὐτῷ Ἰωάννης· οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν,
ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πι-
στεύσωσι δι' αὐτοῦ. Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς,
ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. Ἦν τὸ
φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρ-
χόμενον εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ
κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐ
ᾔγνω. Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ
παρέλαβον. Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν
αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πι-
στεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, οἳ οὐκ ἐξ αἱμά-
των, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκός, οὐδὲ ἐκ θε-
λήματος ἀνδρός, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν.

**Καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν
ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν**

**ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός, πλήρης χάριτος
καὶ ἀληθείας.** Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ καὶ
κέκραγε λέγων· **Οὗτος ἦν ὃν εἶπον, ὁ ὀπίσω
μου ἐρχόμενος ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι
πρῶτός μου ἦν.** Καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ
ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος·
ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωϋσέως ἐδόθη, ἡ χάρις καὶ ἡ
ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

* * *

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

* * *

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

*

*Δυστυχῶς, στοὺς ἐνοριακοὺς ναοὺς σήμερα, κατὰ κανόνα, ἡ Ἐκτενὴς Δέησις, ἡ Δέησις
ὑπὲρ τῶν κατηχομένων καὶ ἡ Δέησις τῶν Πιστῶν συχνὰ παραλείπονται. Ἔτσι, μετὰ
τὴν ἀνάγνωσις τοῦ Εὐαγγελίου ὁ ἱερέας ἐκφωνεῖ ἀμέσως τὸ Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους
σου πάντοτε φυλαττόμενοι..., καὶ ἀρχεται ὁ Χερουβικός Ὕμνος.*

*

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενὴ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς
ἐκάστην δέησιν τὸ **Κύριε, ἐλέησον (τρὶς)**, εἰς δὲ τὴν τελευταί-
αν ἅπαξ.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡ-
μῶν εἴπωμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου,
ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου,
ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονά-
χων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡ-
μῶν ἀδελφότητος.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐ-
πισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δού-
λων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν,
τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύ-
τη, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς
ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰδιμῶν κτιτόρων τοῦ ἁ-
γίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων
τῶν προαναपाυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐν-
θάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούν-
των ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόν-
των, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ
παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενὴ ταύτην ἱκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ
τῶν σῶν δούλων, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἔλεός
σου· καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατὰπεμψον ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ
πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον
ἔλεος.

καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

*

ΔΕΗΣΕΙΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΩΝ

Ὁ διάκονος λέγει τὰς ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεήσεις, τοῦ χοροῦ λέγοντος εἰς ἐκάστην **τὸ Κύριε, ἐλέησον.**

Εὐξασθε, οἱ κατηχούμενοι, τῷ Κυρίῳ.

Ὁ χορὸς· Κύριε, ἐλέησον

Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν·

Ὁ χορὸς· Κύριε, ἐλέησον

Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσει·

Ὁ χορὸς· Κύριε, ἐλέησον

Κατηχήση αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας·

Ὁ χορὸς· Κύριε, ἐλέησον

Ἀποκαλύψη αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης·

Ὁ χορὸς· Κύριε, ἐλέησον

Ἐνώση αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ καθολικῆ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.

Ὁ χορὸς· Κύριε, ἐλέησον

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Ὁ χορὸς· Κύριε, ἐλέησον

Οἱ κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Ὁ χορὸς· Σοὶ, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ὁ τὴν σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων ἐξαποστείλας, τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν καὶ Θεόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἐπιβλέπων ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς κατηχουμένους, τοὺς ὑποκεκλικότας σοὶ τὸν ἑαυτῶν ἀνχένα· καὶ καταξίωσον αὐτοὺς ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας· ἔνωσον αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ σου καθολικῆ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ συγκαταριθμησον αὐτοὺς τῇ ἐκλεκτῇ σου ποιμνῇ.

καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ποιήσας διὰ τοῦ ἱ. Εὐαγγελίου σταυρὸν ἐπὶ τοῦ εἰλητοῦ ἀποθέτει αὐτὸ εἰς τὸ ἄνω μέρος τῆς ἀγίας Τραπέζης καὶ ἐξαπλοῖ τὸ εἰλητόν.

Ὁ δὲ διάκονος λέγει·

Ὅσοι κατηχούμενοι προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι προέλθετε· ὅσοι κατηχούμενοι προέλθετε· μὴ τις τῶν κατηχουμένων.

*

ΔΕΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ

Ὁ διάκονος· Ὅσοι πιστοὶ, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορὸς· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος·

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Ὁ χορὸς· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς παραστήναι καὶ νῦν τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ καὶ προσπεσεῖν τοῖς οἰκτιρμοῖς σου ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων. Πρόσδεξι ὁ Θεὸς τὴν δέησιν ἡμῶν· ποίησον ἡμᾶς ἀξίους γενέσθαι τοῦ προσφέρειν σοὶ δεήσεις καὶ ἱκεσίας καὶ θυσίας ἀναιμάκτους ὑπὲρ παντὸς τοῦ λαοῦ σου καὶ ἰκάνωσον ἡμᾶς, οὓς ἔθου εἰς τὴν διακονίαν σου ταύτην ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου τοῦ Ἁγίου, ἀκαταγνώστως καὶ ἀπροσκόπτως, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ἐπικαλεῖσθαί σε ἐν παντὶ

καιρῷ καὶ τόπῳ, ἵνα εἰσακούων ἡμῶν, ἴλεως ἡμῖν εἴης ἐν τῷ πλήθει τῆς σῆς ἀγαθότητος.

καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ πάλιν ὁ διάκονος·

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορὸς· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος·

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Ὁ χορὸς· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν: *Πάλιν καὶ πολλάκις σοὶ προσπίπτομεν καὶ σοῦ δεόμεθα, ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε, ὅπως ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν, καθαρῆς ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος καὶ δόξης ἡμῖν ἀνένοχον καὶ ἀκατάκριτον τὴν παράστασιν τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου. Χάρισαι δέ, ὁ Θεός, καὶ τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν προκοπὴν βίου καὶ πίστεως καὶ συνέσεως πνευματικῆς· δὸς αὐτοῖς πάντοτε μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης λατρεύειν σοὶ, ἀνενόχως καὶ ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν ἁγίων σου μυστηρίων καὶ τῆς ἐπουρανίου σου βασιλείας ἀζιωθῆναι.*

καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

*

Καὶ Ψάλλεται ὁ χερουβικὸς ὕμνος·

*

Ἐνὸ Ὁ ἱερεὺς· λέγει δὲ καθ' ἑαυτὸν μυστικῶς τὴν Εὐχὴν Χερουβικὸν ὕμνον
Οὐδεὶς ἀξίος τῶν συνδεδεμένων ταις σαρκικαῖς ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς προσέρχεσθαι ἢ προσεγγίζειν ἢ λειτουργεῖν σοὶ, Βασιλεῦ τῆς δόξης· το γὰρ διακονεῖν σοὶ μέγα καὶ φοβερόν καὶ αὐταῖς ταις ἐπουρανίαις δυνάμεσιν. Ἀλλ ὁμως, δια τὴν ἀφατον καὶ ἀμέτρητόν σου φιλοανθρωπίαν, ἀτρέπτως καὶ ἀναλλοιώτως γέγονας ἄνθρωπος καὶ ἀρχιερεὺς ἡμῶν ἐξημερίασας καὶ τῆς λειτουργικῆς ταύτης καὶ ἀναιμάκτου θυσίας τὴν ἱερουργίαν παρέδωκας ἡμῖν, ὡς Δεσπότης τῶν ἀπάντων. Σὺ γὰρ μόνος, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεσπόζεις τῶν ἐπουρανίων καὶ τῶν ἐπιγείων, ὁ ἐπὶ θρόνου χερουβικῷ ἐποχούμενος, ὁ τῶν Σεραφεῖμ Κύριος καὶ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ μόνος ἅγιος καὶ ἐν ἀγίοις ἀναπαυόμενος. Σε τοίνυν δυσσωπῶ τὸν μόνον ἀγαθὸν καὶ εὐήκοον· ἐπιβλέψον ἐπ' ἐμὲ τὸν ἀμαρτωλὸν καὶ ἀχρεῖον δούλόν σου, καὶ καθάρισόν μου τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν ἀπὸ συνειδήσεως πονηράς· καὶ ἰκάνωσόν με τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, ἐνδεδυμένον τὴν τῆς ἱερατείας χάριν, παραστήναι τῇ ἀγίᾳ σου ταύτῃ τραπέζῃ καὶ ἱεουργῆσαι τὸ ἅγιον καὶ ἀχραντὸν σῶμά σου καὶ τὸ τίμιον αἶμα. Σοὶ γὰρ προσέρχομαι κλίνας τὸν ἐμαντοῦ ἀνχένα καὶ δέομαί σου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, μηδὲ ἀποδοκιμάσῃς με ἐκ παίδων σου, ἀλλ' ἀξίωσον προσενηχθῆναί σοι ὑπ' ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου τα δῶρα ταῦτα. Σὺ γὰρ εἶ ὁ προσφέρων καὶ προσφερόμενος καὶ προσδεχόμενος καὶ διαδιδόμενος, Χριστέ ὁ Θεός

ημών, και σοί την δόξαν αναπέμπομεν, συν τω ανάρχῳ σου Πατρὶ και τῷ παναγίῳ και αγαθῷ και ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. *Αμήν.*

Νίψομαι εν αθώοις τὰς χεῖράς μου και κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου, Κύριε, του ακουσαί με φωνῆς αινέσεώς σου και διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου· Κύριε, ἠγάπησα ευπρέπειαν οἴκου σου και τόπον σκηνώματος δόξης σου. Μη συναπολέσης μετὰ ασεβῶν την ψυχὴν μου και μετὰ ἀνδρῶν αιμάτων την ζωὴν μου, ὡν εν χερσίν αι ανομίαι· η δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων, ἐγὼ δε εν ἀκακία μου ἐπορεύθην· λύτρωσαί με, Κύριε, και ἐλέησόν με. Ο πούς μου ἔστι εν εὐθύτητι, εν ἐκκλησίαις εὐλογήσω, Κύριε.

Μετὰ τὴν εὐχὴν λέγουσιν αὐτὸς και ὁ διάκονος τὸν Χερουβικὸν ὕμνον. Ἐτα, λαβὼν ὁ ἱερεὺς τὸ θυμιατήριον, θυμιατὸν κῆκλον τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, τὸ ἱερατεῖον και τὰς δεσποτικὰς εἰκόνας και τὸν λαόν, μικρὸν προελθὼν τῶν βημοθύρων· λέγει δὲ καθ' ἑαυτὸν, εἰ μὲν ἔστι **Κυριακὴ**, τὸ «**Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι**» και τὸν ν' ψαλμὸν· εἰ δὲ οὐ, λέγει τὸ «**Δεῦτε προσκυνήσωμεν**» (γ'), και εἶτα τὸν ν' ψαλμὸν. Εἶτα οἱ ἱερουργῶντες προσκυνῶντες τρεῖς πρὸ τῆς ἁγίας Τράπεζης και ἀσπάζόμενοι τὸ ἄγιον ἀντιμῆνισιον λέγουσι καθ' ἑαυτοὺς τὰ κατανκτικὰ ταῦτα τροπάρια:

Ἀδελφοί, συγχωρήσατέ μοι τὸ ἀμαρτωλό.

Τοις μισοῖσι και τοις ἀγαπῶσιν ἡμᾶς συγχώρησον, Κύριε.

Ο Θεός, ο Θεός ἡμῶν, ο τον ουράνιον ἄρτον, την τροφὴν του παντός κόσμου, τον Κύριον ἡμῶν και Θεόν Ἰησοῦν Χριστόν, ἐξαποστείλας σοτήρα και λυτρωτὴν και εὐεργετὴν, εὐλογῶντα και ἀγαθίζοντα ἡμᾶς· αὐτός εὐλόγησον την πρόθεσιν ταύτην και πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς τὸ υπερουράνιον σου θυσιαστήριον· μνημόνευσον, ὡς αγαθός και φιλόανθρωπος, των προσενεγκόντων και δι σου προσήγαγον και ἡμᾶς ἀκατακρίτους διαφύλαξεν εν τη ἱερουργίᾳ των θείων σου μυστηρίων. Ὅτι ἠγιασται και δεδωξασται τὸ πάντιμον και μεγαλοπρεπές ὄνομά σου, του Πατρὸς και του Υιοῦ και του Ἁγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. *Αμήν.*

*

Η ΕΙΣΟΔΟΣ ΤΩΝ ΤΙΜΙΩΝ ΔΩΡΩΝ

Ψάλλεται ὁ χερουβικὸς ὕμνος· Ἦχος α'. Ὁ α' χορὸς·

Οἱ τὰ Χερουβὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες * και τὴ ζωοποιῷ Τριάδι * τὸν τρισάγιον ὕμνον προσάδοντες, * πᾶσαν νῦν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν, *

Ὁ β' χορὸς· συνεχίζει:

Ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὄλων ὑποδεξόμενοι, *

*

Εδὼ γίνεται η ΜΕΓΑΛΗ ΕΙΣΟΔΟΣ

*

Ο ἱερέας ξεκινᾷ ἀπὸ την Προσκομιδὴ και, κρατώντας τον Ἅγιο Δίσκο και τὸ Ἅγιο Ποτήριον, περνᾷ ἀνάμεσα ἀπὸ τους πιστοὺς και ἀπὸ την Ωραία Πύλη μπαίνει στο Ἱερό Βῆμα για να τα τοποθετήσει πάνω στην Ἁγία Τράπεζα και να τα σκεπάσει με ἕνα τετραγώνον ὕφασμα, τον «Ἀέρα», που συμβολίζει τὸ λίθον που σφράγισε τον Πανάγιον Τάφο.

Ἡ λιτανεία αὐτὴ συμβολίζει την εἰσοδὸν του Κυρίου στα Ἱεροσόλυμα για τὸ πάθος και την πορεία του Κυρίου προς τον Γολγοθᾶ και τον Πανάγιον Τάφο (δηλαδή την ἐναπόθεσιν Του στην Ἁγία Τράπεζα). Λέγεται «Μεγάλῃ Εἰσοδῷ» διότι πλησιάζει η τέλεση του μεγάλου Μυστηρίου. Το θυμιαματὸν κατὰ την Μεγάλῃ Εἰσοδῷ συμβολίζει τὸ Ἅγιο Πνεῦμα με τὴ φωνία του θυμιατοῦ και τον ευωδιαστό καπνὸν του θυμιαματος. Το θυμιαματὸν μετὰ την ἀπόθεσιν των τιμίων Δώρων ἐπάνω στο Ἀντιμῆνισιον και την κάλυψιν τους με τον Ἀέρα, υποδηλώνει τὰ ἀρώματα των Μυροφόρων. Σε ορισμένους ναοὺς και στα μοναστήρια, μετὰ την Μεγάλῃ Εἰσοδῷ, κλείνονται πρῶτα τὰ Βημόθυρα (οἱ ξύλινοι μικρὲς πόρτες τῆς Ωραίας Πύλης), που σημαίνουν την κάθοδον στον Ἄδη, και κατόπιν τὸ καταπέτασμα (η κορυφαία τῆς Ωραίας Πύλης), που υποδηλώνει την εγκατάστασιν τῆς κοστωθιδίας.

Στη Μεγάλῃ Εἰσοδῷ ο ἱερέας κρῦβει τὸ πρόσωπό του με τὰ προσφερόμενα Δώρα: ο **Χριστὸς ἐρχεται για να θυσιαστῆι**. Φορτωμένος τον Σταυρὸν Του ἀνέρχεται ἀπὸ την πόλιν τῆς Ἱερουσαλὴμ στον λόφον του Γολγοθᾶ, για να χύσει τὸ Τιμὸν και Ζωοποιῶν Αἷμα Του "ὕπερ τῆς τοῦ κόσμου ὅλου ζωῆς και σωτηρίας". Ἀκόμη και ὑπὲρ τῆς ψυχικῆς σωτηρίας του μετανοημένου ληστή, που σταυρώθηκε δίπλα στον Ἰησοῦ. Αὐτὸν τον ληστὴ θυμιάματε την ὥρα ἐκείνη κι εμεῖς, παίρνουμε κουράγιο και ἐπαναλαμβάνουμε τὰ λόγια του: "**Μνησθητί μου Κύριε ὅταν ἔλθῃς εν τῇ βασιλείᾳ σου**" (Λουκ. 23:42)· με τὴ πίστην και ἐλπίδα ὅτι ο εὐσπλαχνικός Κύριος, θα πει και σε μας - την ὥρα που ἔχει ορίσει για τον καθένα μας - "Σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσθι εν τῷ Παραδείσῳ" (Λουκ. 23:43).

Γι' αὐτὸ ο ἱερέας, ἐνὸς κρατεῖ στα χεῖρά του τὰ Τιμια Δώρα, και προχωρεῖ δια μέσον του ναοῦ, προσαρμόζοντας τὸ αἶτημα του ληστή γι' ὅλους τους πιστοὺς, δέεται μεγαλοφώνως: "**Πάντων ἡμῶν, και πάντων τῶν εὐσεβῶν και Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, μνησθητί Κύριος ο Θεός, εν τῇ βασιλείᾳ Αὐτοῦ, πάντοτε νυν και αεί και εις τους**

αἰώνας τῶν αἰώνων". Και ο λαός ἀποδέχεται τὸ αἶτημα με ἕνα ἐγκάρδιον "**Ἀμήν**". Ολόκληρο τὸ ἐκκλησιασμα συμμετέχει ψυχικά στην πορεία του Ἰησοῦ προς τον τόπο τῆς θυσίας. Ὅλοι υποκλινόμαστε βαθειά και με τὰ θυμιαματα, που προηγούνται, τὶς λαμπάδες, τὰ Ἐξαπτέρυγα και τους ὕμνους, προσπαθοῦμε να μιμηθοῦμε τους ἁγίους Ἀγγέλους, που προτρέχουν ἀοράτως ὑμνοῦντες τον Βασιλέα Χριστόν.

Ὅταν η ἱερὰ πομπὴ διέλθει ἀπὸ τὸ μέσον του ναοῦ και φθάσει στο Ἅγιο Βῆμα, με τὴν τάξιν που ἔχει καθιερώσει η Ἐκκλησία, ο ἱερέας ἀποθέτει εὐλαβικά τὰ Τιμια Δώρα ἐπάνω στην Ἁγία Τράπεζα. Οἱ Πατέρες ἐρμηνεύουν ὅτι με τὴν ἀπόθεσιν του ἁγίου Δισκαρίου και του ἁγίου Ποτηρίου στην Ἁγία Τράπεζα ἔχουμε μιὰ ὑπόμνησιν του στρωμένου τραπέζιου στο Μυστικὸν Δεῖπνον. Στὴ συνέχεια αὐτὸ τὸ τραπέζι θα γίνῃ ο Σταυρός, ο Τάφος του Κυρίου, η Ἀνάστασις και η Ἀνάληψις.

Ἀποθέτοντας ο ἱερέας τὰ Τιμια Δώρα στην Ἁγία Τράπεζα, που συμβολίζει τον Τάφο του Κυρίου, θυμιάται ἐπίσης τον ἐνταφιασμό του Ἰησοῦ ἀπὸ τον Ἰωσήφ και γι' αὐτὸ λέγει τον σχετικὸ ὕμνον: «**Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν τὸ ἀχραντὸν σου Σῶμα, σινδὸν καθαρὰ ἐπέχευσε και ἀρώμασιν, εν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο**».

Ο ἅγιος Γερμανὸς Κων/πόλεως γράφει πὸς τὸ Δισκάριον ἔχει τὴ θέση του Ἰωσήφ και Νικοδήμου Ἀριμαθαίας που ὑποδέχθηκαν τὸ Σῶμα του Κυρίου ἀπὸ τὸ Σταυρὸν, και ο Ἀέρας (τὸ μεγαλύτερον κάλυμμα) τὴ θέση τῆς σινδόνος με τὴν ὁποία ο Ἰωσήφ τύλιξε τὸ νεκρὸν Σῶμα του Ἰησοῦ. Το θυμιαματὸν συμβολίζει τὰ ἀρώματα με τὰ ὁποῖα ο Νικόδημος ἔβαψε τὸ Σῶμα του Ἰησοῦ.

*

Διάκονος: *Πάντων ἡμῶν (και πάντων τῶν εὐσεβῶν και ὀρθοδόξων χριστιανῶν) μνησθητί Κύριος ὁ Θεός εν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε, νῦν και αεί και εις τους αἰώνας τῶν αἰώνων.*

Ὁ Χορὸς: *Ἀμήν.*

Ὁ ἱερεὺς: *Πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων μνησθητί Κύριος ὁ Θεός εν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ· πάντοτε, νῦν και αεί και εις τους αἰώνας τῶν αἰώνων.*

Ὁ Χορὸς: *Ἀμήν.*

Ὁ ἱερεὺς: *Τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (...) και πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος. Τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς και ἐξουσίας ἐν αὐτῷ. Τοῦ κατὰ ζην, θάλασσαν και ἄερα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ. Τῶν κατοικούντων και παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (ἢ κόμῃ, ἢ νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν ἐπιτρόπων, , συνδρομητῶν και ἀφιερωτῶν τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τούτου και πάντων ἡμῶν τῶν προσελθόντων εἰς τὴν θείαν Μυσταγωγίαν ταύτην.*

Τῶν μακαρίων και ἀοιδίμων κτιτόρων, ἀνακαινιστῶν και ἀφιερωτῶν τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τούτου, τῶν ὑπὲρ πίστεως και πατριδος ἀγωνισαμένων και πεσόντων και πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, κεκοιμημένων πατέρων και ἀδελφῶν ἡμῶν, μνησθητί Κύριος ὁ Θεός εν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ πάντοτε· νῦν και αεί και εις τους αἰώνας τῶν αἰώνων.

ΜΕΤΑ ΤΗ ΜΕΓΑΛῃ ΕΙΣΟΔῶ ο χορὸς ολοκληρώνει τον ὕμνον

*

Ὁ Χορὸς: *Ἀμήν.*

Ὁ Χορὸς: *Ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. * Ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα.*

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Πληρωθέντος τοῦ Χερουβικοῦ ὕμνου λέγει ὁ διάκονος·

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ χορὸς: *Κύριε, ἐλέησον.*

Ὅμοίως και εις τὰς ἐφεξῆς δεήσεις.

Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορὸς: *Κύριε, ἐλέησον.*

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου και τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας και φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορὸς: *Κύριε, ἐλέησον.*

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου και ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορὸς: *Κύριε, ἐλέησον.*

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁμοίως καὶ εἰς τὰς ἐφεξῆς δεήσεις.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνάδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία, τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, (Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς), μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς προσκομιδῆς

Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ μόνος ἅγιος, ὁ δεχόμενος θυσίαν αἰνέσεως παρὰ τῶν ἐπικαλουμένων σε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὴν δέησιν καὶ προσάγαγε τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ· καὶ ἰκάνωσον ἡμᾶς προσενεγκεῖν σοὶ δῶρά τε καὶ θυσίας πνευματικὰς ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων. Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς εὐρεῖν χάριν ἐνώπιόν σου, τοῦ γενέσθαι σοὶ εὐπρόσδεκτον τὴν θυσίαν ἡμῶν, καὶ ἐπισκηνώσαι τὸ Πνεῦμα τῆς χάριτός σου τὸ ἀγαθὸν ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα δῶρα ταῦτα καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου.

καὶ τὴν ἐκφώνησιν ·

Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

*

ΑΣΠΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑ

Ὁ ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν.

Ὁ χορός· Πατέρα, Υἱὸν * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, * Τριάδα ὁμοούσιον * καὶ ἀχώριστον.

ἢ σε συλλείτουργο ἱερέων:

Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχὺς μου, Κύριος στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ ῥύστης μου.

Ὁ ἱερεὺς προσκυνήσας τρεῖς ἀσπάζεται τὰ Ἅγια οὕτως, ὡς εἰσιν ἐπικεκαλυμμένα, λέγων μυστικῶς:

Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχὺς μου, Κύριος στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου καὶ ῥύστης μου (τρεις).

Ἐνταῦθα γίνεται ὁ ἀσπασμὸς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης μεταξὺ τῶν ἐν τῷ Βήματι Κληρικῶν, τοῦ προεξάρχοντος λέγοντος: Ὁ Χριστὸς ἐν μέσῳ ἡμῶν, καὶ τῶν λοιπῶν ἀποκρινομένων: Καὶ ἔστι καὶ ἔσται. Εἶναι δὲ λείψανον τοῦ μεταξὺ ὄλων τῶν ἐκκλησιαζομένων διδομένου τοιοῦτου ἐν τῇ παλαιохριστιανικῇ ἐποχῇ.

Ὁμοίως καὶ ὁ διάκονος συμπροσκυνεῖ. Ἐνταῦθα γίνεται κατὰ τὴν τάξιν ὁ ἀσπασμὸς. Ὁ πρῶτος τῶν ἱερέων:

Ὁ Χριστὸς ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν.

Καὶ ἐκεῖνοι: Καὶ ἦν καὶ ἔστι καὶ ἔσται.

Ὁ διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας· ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Ὁ ἱερεὺς, ἄρας τὸν Ἀέρα ἐπάνω τῶν τιμίων δώρων, κινεῖ αὐτὸν ἀνοικτὸν, λέγων καθ' ἑαυτὸν τὸ Πιστεύω. Με τὴν κίνηση τοῦ Ἀέρα συμβολίζεται ὁ σεισμὸς ποὺ ἐγίνετο κατὰ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ

Ὁ προσετώως ἀπαγγέλλει μετὰ τοῦ λαοῦ Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἕν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

*

Ἡ Ἅγια Ἀναφορά

Ὁ διάκονος· Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου· πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφορὰν ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ὁ ἀ' χορός· Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ ἱερεὺς·

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος εἶη μετὰ πάντων ὑμῶν.

Ὁ β' χορός· Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ ἱερεὺς· Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α' χορός· Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ ἱερεὺς· Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ β' χορός· Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀπάρχεται τῆς ἁγίας ἀναφορᾶς, Ἄξιον καὶ δίκαιον σὲ ὑμεῖν, σὲ εὐλογεῖν, σὲ αἰνεῖν, σοὶ εὐχαριστεῖν, σὲ προσκυνεῖν ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας σου. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἀνέκφραστος, ἀπερινόητος, ἀόρατος, ἀκατάληπτος, ἀεὶ ὢν ὡσαύτως ὢν· σὺ καὶ ὁ μονογενὴς σου Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον. Σὺ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς παρήγαγες καὶ παραπεσόντας ἀνέστησας πάλιν καὶ οὐκ ἀπέστης πάντα ποιῶν ἕως ἡμᾶς εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνήγαγες καὶ τὴν βασιλείαν σου ἐχαρίσω τὴν μέλλουσαν. Ὑπὲρ τούτων ἀπάντων εὐχαριστοῦμέν σοι καὶ τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ καὶ τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ· ὑπὲρ πάντων ὧν ἴσμεν καὶ ὧν οὐκ ἴσμεν, τῶν φανερῶν καὶ ἀφανῶν ἐργεσιῶν, τῶν εἰς ἡμᾶς γεγενημένων. Εὐχαριστοῦμέν σοι καὶ ὑπὲρ τῆς λειτουργίας ταύτης, ἣν ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν δέξασθαι κατηξίωσας, καίτοι σοὶ παρεστήκασι χιλιάδες ἀρχαγγέλων καὶ μυριάδες ἀγγέλων, τὰ Χερουβείμ καὶ τὰ Σεραφεῖμ, ἐξαπτέρυγα, πολυόμματα, μετάρσια, πτερωτά.

ἐν τέλει λέγει ἐκφώνως·

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα, κεκραγότα καὶ λέγοντα.

Ὁ α' χορός· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, * πλήρης ὁ οὐρανὸς * καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. * Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις· * εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος * ἐν ὀνόματι Κυρίου. * Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ δὲ ἱερεὺς κλινόμενος ἐπεύχεται

Μετὰ τούτων καὶ ἡμεῖς τῶν μακαρίων δυνάμεων, Δέσποτα φιλόανθρωπε, βοῶμεν καὶ λέγομεν· Ἅγιος εἶ καὶ πανάγιος, σὺ καὶ ὁ μονογενὴς σου Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον. Ἅγιος εἶ καὶ πανάγιος καὶ μεγαλοπρεπῆς ἡ δόξα σου· ὃς τὸν κόσμον σου οὕτως ἠγάπησας, ὥστε τὸν Υἱόν σου τὸν μονογενῆ δοῦναι, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον. Ὅς ἐλθὼν καὶ πᾶσαν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν οἰκονομίαν πληρώσας, τῇ νυκτὶ ἣ παρεδίδοτο, μᾶλλον δὲ ἑαυτὸν παρεδίδου, ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς, λαβὼν ἄρτον ἐν ταῖς ἁγίαις αὐτοῦ καὶ ἀχράντοις καὶ ἀμωμήτοις χερσίν, εὐχαριστήσας καὶ εὐλόγησας, ἀγιάσας, κλάσας, ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις, εἰπὼν·

καὶ εἶτα λέγει ἐκφώνως·

Λάβετε, φάγετε· τοῦτό μου ἐστὶ τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλόμενον εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ πάλιν ἐπεύχεται ὁ ἱερεὺς, καὶ εἶτα λέγει ἐκφώνως·

Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· τοῦτό ἐστὶ τὸ Αἷμά μου, τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς κλινόμενος ἐπεύχεται

Μεμνημένοι τοίνυν τῆς σωτηρίου ταύτης ἐντολῆς, καὶ πάντων τῶν ὑπὲρ ἡμῶν γεγενημένων, τοῦ σταυροῦ, τοῦ τάφου, τῆς τριήμερου ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναβάσεως, τῆς ἐκ δεξιῶν καθέδρας, τῆς δευτέρας καὶ ἐνδόξου πάλιν παρουσίας,

καὶ εἶτα λέγει ἐκφώνως·

Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσφέροντες κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα.

Ὁ β' χορός· Σὲ ὑμνοῦμεν, * σὲ εὐλογοῦμεν, * σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, * καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ δὲ ἱερεὺς κλινὰς τὴν κεφαλὴν μετὰ πάσης κατανύξεως εὔχεται, σφραγίζει τὰ τίμια δῶρα,

Ἔτι προσφέρομέν σοὶ τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον λατρείαν, καὶ παρακαλοῦμέν σε καὶ δεόμεθα καὶ ἱκετεύομεν· κατάπεμψον τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα δῶρα ταῦτα. Καὶ ποιήσον τὸν μὲν ἄρτον τοῦτον τίμιον σῶμα τοῦ Χριστοῦ σου. Ἀμήν· τὸ δὲ ἐν τῷ ποτηρίῳ τούτῳ τίμιον αἷμα τοῦ Χριστοῦ σου. Ἀμήν· μεταβαλὼν τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ. Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν.

Ἵστε γενέσθαι τοῖς μεταλαμβάνουσιν εἰς νῆψιν ψυχῆς, εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν, εἰς κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, εἰς βασιλείας οὐρανῶν πλήρωμα, εἰς παρρησίαν τὴν πρὸς σέ, μὴ εἰς κρίμα ἢ εἰς κατάκριμα. Ἔτι προσφέρομέν σοὶ τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν ὑπὲρ τῶν ἐν πίστει ἀναπαυσασμένων προπατόρων, πατέρων, πατριαρχῶν, προφητῶν, ἀποστόλων, κηρύκων, εὐαγγελιστῶν, μαρτύρων, ὁμολογητῶν, ἐγκρατευτῶν καὶ παντὸς πνεύματος δικαίου ἐν πίστει τετελειωμένου.

εἶτα ἐπεύχεται καὶ θυμῶν τρις ἐκ γ' τὰ ἅγια λέγει ἐκφώνως·

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ὁ χορὸς τὸν εἰρμὸν τῆς θ' ᾠδῆς. Ἦχος α'.

Ὁ ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ· ἀγνή Παρθένε χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ χαῖρε· ὁ σὸς Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἰερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου, ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Καὶ πάλιν ἐπεύχεται ὁ ἱερεὺς,

Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων· τοῦ ἁγίου... οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων, ὧν ταῖς ἱκεσίαις ἐπίσκεψαι ἡμᾶς, ὁ Θεός. Καὶ

μνήσθητι πάντων τῶν κεκοιμημένων ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου... καὶ ἀνάπαυσον αὐτούς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου. Μνήσθητι, Κύριε, πάσης ἐπισκοπῆς ὀρθοδόξων, τῶν ὀρθοτομούντων τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας, παντὸς τοῦ πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας καὶ παντὸς ἱερατικοῦ τάγματος. Ἐπι προσφερόμεν σοι τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης· ὑπὲρ τῆς ἀγίας, καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας· ὑπὲρ τῶν ἐν ἀγνείᾳ καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ διαγόντων· ὑπὲρ τῶν πιστοτάτων καὶ φιλοχρίστων ἡμῶν Βασιλέων, παντὸς τοῦ παλατίου καὶ τοῦ στρατοπέδου αὐτῶν. Δὸς αὐτοῖς, Κύριε, εἰρηνικὸν τὸ βασίλειον, ἵνα καὶ ἡμεῖς, ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτῶν, ἤρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν, ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι.

καὶ εἶτα λέγει ἐκφώνως·

Ἐν πρώτοις μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), ὃν χάρισαι ταῖς ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶσον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροήμερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Ὁ χορός· Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν

Μνήσθητι, Κύριε, τῆς πόλεως, ἐν ἣ παροικοῦμεν καὶ πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς. Μνήσθητι, Κύριε, πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν καρποφορούντων ἐν ταῖς ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις καὶ μεμνημένων τῶν πενήτων, καὶ ἐπὶ πάντας ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου ἐξαπόστειλον.

καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Καὶ δὸς ἡμῖν, ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν.

Ὁ χορός· Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

*

ΔΕΗΣΕΙΣ - Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Ὁ διάκονος· Πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. Ὁμοίως καὶ εἰς τὰς ἐφεξῆς δεήσεις.

Ἐπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἀγιασθέντων τιμίων δώρων τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θεῖαν χάριν καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ ἀγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἀγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθήμεθα.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν

Σοὶ παρακατατιθέμεθα τὴν ζωὴν ἡμῶν ἅπασαν καὶ τὴν ἐλπίδα, Δέσποτα φιλόανθρωπε, καὶ παρακαλοῦμέν σε καὶ δεόμεθα καὶ ἱκετεύομεν· Καταξίωσον ἡμᾶς μεταλαβεῖν τῶν ἐπουρανίων σου καὶ φρικτῶν Μυστηρίων ταύτης τῆς ἱερᾶς καὶ πνευματικῆς Τραπέζης μετὰ καθαρῶς συνειδότος, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς συγχώρησιν πλημμελημάτων, εἰς Πνεύματος Ἁγίου κοινωνίαν, εἰς βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν, εἰς παρρησίαν τὴν πρὸς σέ, μὴ εἰς κρῖμα ἢ εἰς κατάκριμα.

καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σέ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα καὶ λέγειν·

Ὁ προεστὼς ἀπαγγέλλει μετὰ τοῦ λαοῦ·

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

*

ΚΕΦΑΛΟΚΛΙΣΙΑ

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς κλινόμενος τὴν εὐχὴν

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Βασιλεῦ ἀόρατε, ὁ τῇ ἀμετρήτῳ σου δυνάμει τὰ πάντα δημιουργήσας, καὶ τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα παραγαγών. Αὐτός, Δέσποτα, οὐρανόθεν ἔπιπε ἐπὶ τοὺς ὑποκεκλικότας σοι τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς· οὐ γὰρ ἔκλιναν σαρκὶ καὶ αἵματι, ἀλλὰ

σοὶ τῷ φοβερῷ Θεῷ. Σὺ οὖν, Δέσποτα, τὰ προκείμενα πᾶσιν ἡμῖν εἰς ἀγαθὸν ἐξομάλισον· κατὰ τὴν ἐκάστου ἰδίαν χρείαν· τοῖς πλέουσιν σύμπλευσον· τοῖς ὁδοιποροῦσι συνόδευσον· τοὺς νοσοῦντας ἴασαι, ὁ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

*

ΥΨΩΣΙΣ - ΚΛΑΣΙΣ - ΜΕΤΑΛΗΨΙΣ

Ὁ ἱερεὺς ἐπεύχεται

Πρόσχε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου καὶ ἔλθε εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνὼν καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου σώματός σου καὶ τοῦ τιμίου αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

καὶ προσκυνεῖ τρίς λέγων καθ' ἑαυτόν· Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἐλέησόν με.

Εἶτα ὁ διάκονος ἐκφωνεῖ· Πρόσχωμεν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ὑψῶν τὸν ἅγιον Ἄρτον **ἐκφωνεῖ·**

Τὰ ἅγια τοῖς ἁγίοις.

Ὁ χορὸς· Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καὶ ψάλλει τὸ κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας·

Εἶτα ψάλλει τὸ κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας (εἰς τὸν ἥχον, εἰς δὲ ἐν ψάλῃ καὶ τῷ Χερουβικόν). Τῇ μὲν Κυριακῇ τό· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλοῦδια. Εἰ δὲ τόχοι Δεσποτικῆ ἢ Θεσητορικῆ ἑορτῆ ἢ ἀπόδοσις αὐτῆς, ψάλλεται τὸ κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς.

Κοινωνικόν. Ἦχος α'. (Ἐκλογή).

Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε. (ἄνευ ἀλληλουΐα).

Ψάλλεται δὲ ἐκ τρίτου ἢ μετὰ τῶν ἐφεξῆς στίχων αὐτοῦ·

Μέγα τὸ μυστήριον τῆς σῆς, Χριστέ, ἀναστάσεως.

Σῶμα Χριστοῦ...

Δείπνω παραγέγονας ἐκὼν πάθος ὁ ἀθάνατος.

Σῶμα Χριστοῦ...

Τότε καὶ ὁ ἄδης συναντήσας, ἐπικράνθη λογοθετούμενος, ψυχὰς ἀπαιτούμενος.

Σῶμα Χριστοῦ...

Τότε καὶ Μαρία ἡ μυρίσασα εὐφράνθη, προσκυνήσασα Θεὸν πρὸ τοῦ μνήματος.

Σῶμα Χριστοῦ...

Εἶπατε τῷ Πέτρῳ καὶ τοῖς λοιποῖς ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν ὁ ἀθάνατος.

Σῶμα Χριστοῦ...

*

Περὶ τοῦ, πῶς δεῖ προσέρχεσθαι τοῖς ἀχράντοις Μυστηρίοις. Εὐχές γιὰ τὴ Θεία Κοινωνία ΕΥΧΗ Α'. ΤΟΥ Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας, ὁ πάσης ὁρατῆς καὶ ἀοράτου κτίσεως δημιουργός, ὁ τοῦ ἀνάρχου πατρός συναΐδιος Υἱός καὶ συνάναρχος, ὁ δι' ὑπερβολὴν ἀγαθότητος, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, σάρκα φορέσας, καὶ σταυρωθείς, καὶ τυθείς ὑπὲρ τῶν ἀχαρίστων καὶ ἀγνωμόνων ἡμῶν, καὶ τῷ οἰκείῳ σου Αἵματι ἀναπλάσας τὴν φθαρεῖσαν ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας φύσιν ἡμῶν· αὐτὸς ἀθάνατε Βασιλεῦ, πρόσδεξαι κάμου τοῦ ἁμαρτωλοῦ τὴν μετάνοιαν, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου ἐπ' ἐμοί, καὶ εἰσάκουσον τῶν ρημάτων μου· ἡμαρτον γάρ, Κύριε, ἡμαρτον εἰς τὸν οὐρανόν καὶ ἐνώπιόν σου καὶ οὐκ εἰμί ἄξιος ἀτενίσαι εἰς τὸ ὕψος τῆς δόξης σου· **παρώργισα γάρ σου τὴν ἀγαθότητα, τὰς σὰς ἐντολάς παραβάς, καὶ μὴ ὑπακούσας τοῖς σοῖς προστάγμασιν. Ἀλλὰ σύ, Κύριε, ἀνεξίκακος ὢν, μακρόθυμος τε καὶ πολυέλεος, οὐ παρέδωκάς με συναπολέσθαι ταῖς ἀνομίαις μου, τὴν ἐμὴν πάντως ἀναμένων ἐπιστροφὴν. Σὺ γάρ εἶπας, φιλάνθρωπε, διὰ τοῦ προφήτου σου, ὅτι οὐ θελήσει θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν· οὐ γὰρ βούλει Δέσποτα, τὸ πλάσμα τῶν σῶν ἀπολέσθαι χειρῶν, οὐδ' εὐδοκεῖς ἐπ' ἀπωλεία ἀνθρώπων, **ἀλλὰ θέλεις πάντας σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν.** Διό κάγώ, εἰ καὶ ἀνάξιός εἰμι τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς καὶ αὐτῆς τῆς προσκαιροῦ ζωῆς, ὅλον ἐμαυτόν ὑποτάξας τῇ ἁμαρτίᾳ· καὶ ταῖς ἡδοναῖς δουλώσας καὶ τὴν σὴν ἀχρειώσας εἰκόνα, ἀλλὰ ποίημα καὶ πλάσμα σὸν γεγονώς, οὐκ ἀπογινώσκω τὴν ἐμαυτοῦ σωτηρίαν ὁ ἄθλιος· τῇ δέ σῃ ἀμετρήτῳ εὐσπλαγχνίᾳ, θαρρήσας προσέρχομαι. Δέξαι οὖν κάμέ, φιλάνθρωπε Χριστέ, ὡς τὴν πόρνην, ὡς τὸν ληστήν, ὡς τὸν τελώνην καὶ ὡς τὸν ἄσωτον· καὶ ἄρον μου τὸ βαρὺ φορτίον τῶν ἁμαρτιῶν, ὁ τὴν ἁμαρτίαν αἴρων τοῦ κόσμου καὶ τὰς ἀσθενείας τῶν ἀνθρώπων ἰώμενος, ὁ τούς κοπιῶντας καὶ πεφορτισμένους πρὸς σεαυτόν καλῶν καὶ ἀναπαύων· **ὁ μὴ ἐλθὼν καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλούς εἰς μετάνοιαν· καὶ καθάρισόν με ἀπὸ παντός μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος·** διδάξόν με ἐπιτελεῖν ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ σου· ἵνα, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεώς μου τῶν ἀγιασμάτων σου τὴν μερίδα ὑποδεχόμενος, ἐνωθῶ τῷ ἀγίῳ**

σώματί σου καί αίματι, καί ἔξω σε ἐν ἐμοί κατοικοῦντα καί μένοντα, σὺν τῷ Πατρὶ καί τῷ ἁγίῳ Πνεύματι. Ναί, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός μου, καί μή εἰς κρῖμά μοι γένοιτο ἡ μετάληψις τῶν ἀχράντων καί ζωοποιῶν μυστηρίων σου, μηδέ ἀσθενῆς γενοίμην ψυχῇ τε καί σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτῶν μεταλαμβάνειν· ἀλλά δός μοι, μέχρι τελευταίας μου πνοῆς, ἀκατακρίτως ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν ἁγιασμάτων σου, εἰς Πνεύματος ἁγίου κοινωνίαν, εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου, καί εἰς εὐπρόσδεκτον ἀπολογία τὴν ἐπί τοῦ φοβεροῦ βήματός σου· ὅπως κἀγώ, σὺν πᾶσι τοῖς ἐκλεκτοῖς σου μέτοχος γένωμαι τῶν ἀκηράτων σου ἀγαθῶν, ὧν ἠτοιμάσας τοῖς ἀγαπῶσί σε, Κύριε· ἐν οἷς δεδοξασμένος ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Θ'. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ

Πρὸ τῶν θυρῶν τοῦ ναοῦ σου παρέστηκα, καί τῶν δεινῶν λογισμῶν οὐκ ἀφίσταμαι, ἀλλὰ σύ Χριστέ ὁ Θεός, ὁ τελώνην δικαίωσας, καί χαναναίαν ἐλεήσας, καί τῷ ληστῇ παραδείσου πύλας ἀνοίξας, ἀνοίξόν μοι τὰ σπλάγχνα τῆς φιλανθρωπίας σου καί δέξαι με προσερχόμενον καί ἀπτόμενόν σου, ὡς τὴν πόρνην, καί τὴν αἰμόρρουν· ἡ μὲν γάρ, τοῦ κρασπέδου σου ἀψαμένη, εὐχερῶς τὴν ἴασιν ἔλαβεν, ἡ δέ, τοὺς σοὺς ἀχράντους πόδας κρατήσασα, τὴν λύσιν τῶν ἁμαρτημάτων ἐκομίσατο. Ἐγὼ δέ ὁ ἐλεεινός, ὅλον σου τό σῶμα τολμῶν δέξασθαι, μή καταφλεγεθῆην· ἀλλὰ δέξαι με, ὡσπερ ἐκείνας καί φώτισόν μου τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια, καταφλέγων μου τὰ τῆς ἁμαρτίας ἐγκλήματα, πρεσβείαις τῆς ἀσπόρως τεκούσης σε, καί τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων. Ὅτι εὐλογητός εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πιστεύω Κύριε, καί ὁμολογῶ, ὅτι σύ εἶ ἀληθῶς ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι, ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ. Ἔτι πιστεύω, ὅτι τοῦτο αὐτό ἐστι τό ἄχραντον Σῶμά σου, καί τοῦτο αὐτό ἐστι τό τίμιον Αἷμά σου. Δέομαι οὖν σου· ἐλέησόν με, καί συγχώρησόν μοι τὰ παραπτώματά μου, τὰ ἐκούσια καί τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν λόγῳ τὰ ἐν ἔργῳ, τὰ ἐν γνώσει καί ἀγνοία· καί ἀξιώσόν με ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων σου μυστηρίων, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καί εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Ἐρχόμενος δέ μεταλαβεῖν, λέγει τοὺς ἐξῆς Στίχους τοῦ Μεταφραστοῦ·

Ἰδοῦ, βαδίζω πρὸς θεϊαν Κοινωνίαν·

Πλαστουργέ, μή φλέξης με τῇ μετουσίᾳ·
Πῦρ γάρ ὑπάρχεις τοὺς ἀναξίους φλέγον.
Ἄλλ' οὖν κάθαρον ἐκ πάσης με κηλίδος.

Καί τὰ Τροπάρια ταῦτα·

Ἐθελξας πόθῳ με Χριστέ, καί ἠλλοίωσας τῷ θείῳ σου ἔρωτι· ἀλλὰ καταφλέξον πυρὶ ἀύλῳ τὰς ἁμαρτίας μου, καί ἐμπλησθῆναι τῆς ἐν σοὶ τρυφῆς καταξίωσον, ἵνα τὰς δύο σκιρτῶν μεγαλύνω, Ἀγαθέ, παρουσίας σου.

Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου, πῶς εἰσελεύσομαι ὁ ἀνάξιος; Ἐάν γάρ τολμήσω συνεισελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα, ὁ χιτῶν με ἐλέγγει, ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ γάμου, καί δέσμιος ἐκβαλοῦμαι ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων· καθάρισον, Κύριε, τὸν ρύπον τῆς ψυχῆς μου, καί σῶσόν με, ὡς φιλάνθρωπος.

Καί τὴν παροῦσαν Εὐχήν·

Ἄεσποτα φιλάνθρωπε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός μου, μή εἰς κρῖμα μοι γένοιτο τὰ Ἅγια ταῦτα, διὰ τὸν ἀνάξιον εἶναι με, ἀλλ' εἰς κάθαρσιν καί ἁγιασμόν ψυχῆς τε καί σώματος, καί εἰς ἀρραβῶνα μελλούσης ζωῆς καί βασιλείας. Ἐμοί δέ τό προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν ἐστι, τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου.

Καί πάλιν·

Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον, Υἱέ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γάρ τοῖς ἐχθροῖς σου τό μυστήριον εἶπω· οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰουδας· ἀλλ' ὡς ὁ Ληστής ὁμολογῶ σοι· Μνησθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

*

Ἐνῷ ψάλλεται τὸ Κοινωνικὸ ἀπὸ τὸ Χορό·

λέγει ὁ Διάκονος *Μέλισον, Δέσποτα, τὸν ἅγιον ἄρτον. Ἐρεὺς Μελίζεται καὶ διαμερίζεται ὁ Ἄμνος τοῦ Θεοῦ, ὁ μελιζόμενος καὶ μὴ διαιρούμενος, ὁ πάντοτε ἐσθιόμενος καὶ μηδέποτε δαπανώμενος, ἀλλὰ τοὺς μετέχοντας ἀγιάζων.*

Διάκονος *Πλήρωσον, Δέσποτα, τὸ ἅγιον ποτήριον.*

Ἐρεὺς *Πλήρωμα ποτηρίου πίστεως Πνεύματος Ἁγίου. Ἀμήν.*

Διάκονος *Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὸ ζέον.*

Ἐρεὺς *Εὐλογημένη ἡ ζέσις τῶν ἁγίων σου, πάντοτε νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.*

Διάκονος *Ζέσις πίστεως, πλήρης Πνεύματος Ἁγίου. Ἀμήν.*

Ἐρεὺς *Ἰδοῦ, προσέρχομαι Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν. Μεταδίδοταί μοι... τῷ ἀναξίῳ ἱερεῖ τὸ τίμιον καὶ πανάγιον σῶμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσιν μου ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.*

Ἐρεὺς *Διάκονε, πρόσσελθε.*

Διάκονος *Ἰδοῦ προσέρχομαι Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν. Μετάδος μοι, Δέσποτα, τὸ τίμιον καὶ πανάγιον σῶμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσιν μου ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.*

Μεταδίδοταί σοι... τὸ τίμιον καὶ πανάγιον σῶμα...

Ἐρεὺς *Ἔτι μεταδίδοταί μοι... τῷ ἀναξίῳ ἱερεῖ τὸ τίμιον καὶ πανάγιον καὶ ζωηρὸν αἶμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσιν μου ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.*

Ἐρεὺς *Διάκονε, ἔτι πρόσσελθε.*

Διάκονος *Ἔτι προσερχομένῳ μετάδος μοι, Δέσποτα, τὸ τίμιον καὶ πανάγιον καὶ ζωηρὸν αἶμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσιν μου ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.*

Ἱερεὺς Ἔτι μεταδίδοται σοι τῷ εὐλαβεστάτῳ διακόνῳ τὸ τίμιον καὶ πανάγιον καὶ ζωηρὸν αἷμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσιν σου ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.
Τοῦτο ἦψατο τῶν χειλέων ἡμῶν, καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας ἡμῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν περικαθαριεῖ.

*

Μετὰ τὴν μετάληψιν τῶν ἐν τῷ βήματι ὁ διάκονος ἐμβάλλει εἰς τὸ ἅγιον ποτήριον τὰς μερίδας τοῦ ἁγίου Ἄρτου καὶ **ἐκφωνεῖ πρὸς τὸν λαόν**:

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Καὶ ὁ ἱερεὺς μεταδίδει εἰς ἕνα ἕκαστον διὰ τῆς μᾶς λαβίδος.
Ὅταν κοινώνει τοὺς πιστοὺς, συνήθως λέει: "Μεταλαμβάνει ὁ δούλος τοῦ (...) Θεοῦ Σώμα καὶ Αἷμα Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον".

Ὁ χορός: Ἀμήν, Ἀμήν, Ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἐν δὲ τῷ κοινωνεῖν τοὺς πιστοὺς ὁ χορὸς ψάλλει:

Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον Ἰῆ Θεοῦ κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἶπω· οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὡς ὁ ληστής ὁμολογῶ σοι· **Μνήσθητί μου Κύριε ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.**

Μετὰ δὲ τὴν θείαν μετάληψιν, εὐλογεῖ ὁ ἱερεὺς τὸν λαὸν λέγων·

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Μετὰ τὴν μετάδοσιν

Ὁ χορὸς, ἀντι τοῦ· Εἶδομεν τὸ φῶς·

Ἦχος πλ. α'.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Διάκονος Ὑψωσον, Δέσποτα.

Ἱερεὺς Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· ἡ δόξα σου διαμένει εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Διάκονος Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ἱερεὺς Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς: Ἀμην, Ἀμην, Ἀμήν.

καὶ ψάλλεται τὸ «Πληρωθήτω» **Ἦχος β'.**

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν * αἰνέσεώς σου, Κύριε, * ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν Σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων μυστηρίων Σου*. Στήριζον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ ὅλην τὴν ἡμέραν * μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην Σου. Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

*

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ὁ διάκονος:

Ὁρθοί· μεταλαμβάνοντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων καὶ ζωοποιῶν, φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων, ἀξίως εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ χορὸς: Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ὁ χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορὸς: Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχαριστήριον εὐχὴν

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Δέσποτα φιλάνθρωπε, εὐεργέτα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὅτι καὶ τῇ παρουσίᾳ ἡμέρα κατηξίωσας ἡμᾶς τῶν ἐπουρανίων σου καὶ ἀθανάτων μυστηρίων. Ὁρθοτόμησον ἡμῶν τὴν ὁδόν, στήριζον πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ φόβῳ σου, φρούρησον ἡμῶν τὴν ζωὴν, ἀσφάλισαι ἡμῶν τὰ διαβήματα· εὐχαῖς καὶ ἰκεσίαις τῆς ἐνδόξου Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου. καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων·

Καὶ λέγων τοῦτο λαμβάνει τὸ ἰ. Εὐαγγέλιον καὶ ποιήσας δι' αὐτοῦ τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ ἐπὶ τοῦ ἤδη διπλωθέντος εἰλητοῦ ἐπιθέτει αὐτὸ ἐπ' αὐτοῦ.

Ὁ χορὸς: Ἀμήν.

*

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ ἱερεὺς: Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Ὁ χορὸς: Ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορὸς: Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον Κύριε, ἐλέησον Πάτερ Ἅγιε Εὐλόγησον

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἐξελθὼν τῆς Ὁραίας Πύλης ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως ἔμπροσθεν τῆς εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ τὴν εὐχὴν ταύτην·

Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε, Κύριε, καὶ ἁγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον· ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου· σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπης ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς ἄρχουσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου· ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθῆ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθεν ἐστὶ, καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων· καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς: Ἀμήν.

Καὶ ἀντι τοῦ Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου, πάλιν τό·

Ἦχος πλ. α'.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ὁ δὲ ἱερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν Πρόθεσιν καὶ λέγει χαμηλοφώνως τὴν εὐχὴν ἐν τῷ συστειλαί τὰ ἅγια

Τὸ πλῆρωμα τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν, αὐτὸς ὑπάρχων, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πληρώσας πᾶσαν τὴν πατρικὴν οἰκονομίαν, πλήρωσον χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

καὶ τὴν ἐκφώνησιν.

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπία, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τοῦτο ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν διαλογικῶς·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ χορός· Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Κύριε, ἐλέησον (γ'). Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμόμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλνίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἐλεήσει καὶ σώσει ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ὁ ἱερεὺς ἀναφωνεῖ πρὸς τὸν λαόν· Χριστὸς ἀνέστη.

Ὁ λαός· Ἀληθῶς ἀνέστη, τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ἄλλας δύο φοράς καὶ ἀκολουθως·

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρω ἐγέρσει.

Ὁ λαὸς ἀποκρίνεται διὰ τοῦ· Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν κατακλείει διὰ τοῦ· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... (ὅλον), καὶ

Ὁ λαὸς ἀντιφωνεῖ· Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

12.04.2026

Ζῆ Κύριος ὁ Θεός ὁ Παντοκράτωρ!

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

(Τελεῖται κανονικῶς τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς. Πολλαχοῦ ὁμως — καὶ μάλιστα εἰς τὰς εἰσόδους τῶν ἱερῶν Μητροπόλεων — τελεῖται πανηγυρικῶς ὀλίγον πρὸ τῆς μεσημβρίας τῆς Κυριακῆς).

ΕΝΑΡΞΙΣ

Ὁ διάκονος λέγει· Εὐλόγησον δέσποτα.

Ὁ ἱερεὺς ἐνδεδυμένος ἅπασαν τὴν ἱερατικὴν αὐτοῦ στολὴν καὶ στὰς ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπεζῆς μετὰ τοῦ θυμιατοῦ, σφραγίζει σταυροειδῶς, καὶ ἐκφωνεῖ·

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Καὶ τοῦ λαοῦ ἀποκρινομένου τό, Ἀμήν, ἄρχεται ὁ ἱερεὺς ψάλλων μεγαλοφώνως τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος πλ. α΄.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν ἡν χαρισάμενος.

Ἀκολουθῶς ψάλλεται τὸ αὐτὸ ἐξάκις ὑπὸ τῶν χορῶν, τοῦ ἱερέως λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους.

Στίχ. α΄. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. (ξξ΄ 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. β΄. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. γ΄. οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν (ξξ΄ 4)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. δ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ΄ 24)

Χριστὸς ἀνέστη...

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ πάλιν ὁ ἱερεὺς, γεγωνότερα φωνῇ·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,

Καὶ ὁ χορός·

Καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζῶν ἡν χαρισάμενος.

* * *

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ὁ διάκονος λέγει τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν **τὸ Κύριε, ἐλέησον.**

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

[Ἐν ταῖς ἱεραῖς μοναῖς προστίθεται·

Ἐπὲρ τοῦ πατρὸς ἡμῶν (δεινός) ἱερομονάχου καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.]

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς πόλεως (ἢ τῆς ἁγίας μονῆς ἢ τῆς χώρας ἢ τῆς νήσου) ταύτης, πάσης (μονῆς) πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, (**Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς**), μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός· **Σοί, Κύριε.**

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Και ἀρχόμεθα τοῦ· «Κύριε, ἐκέκραξα».

Ψαλμὸς ρμ' (140). Ἦχος β'.

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς σέ· εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου· ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινή· εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με· ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν· κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν· ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου· ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος, ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἀμαρτωλοὶ· κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου· τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγέλω.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἧ ἔπορευόμην, ἔκρουσαν παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπόλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε· εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ, ἐν γῆ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἔταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

Ψαλμὸς ρκθ' (129).

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ἰστώμεν στίχους στ', καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Τὸν πρὸ αἰῶνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα, τὸν Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα, ἐκ Παρθένου Μαρίας, δεῦτε προσκυνήσωμεν· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας, τῇ ταφῇ παρεδόθη, ὡς αὐτὸς ἠθέλησε· καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ἔσωσέ με τὸν πλανώμενον ἄνθρωπον.

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινε ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἠλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Χριστὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον προσηλώσας, τῷ Σταυρῷ ἐξήλειψε, καὶ τοῦ θανάτου τὸ κράτος κατήργησε. Προσκυνοῦμεν αὐτοῦ, τὴν τριήμερον Ἑγερσιν.

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Σὺν Ἀρχαγγέλοις ὑμνήσωμεν, Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν· αὐτὸς γὰρ λυτρωτὴς ἐστὶ, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· καὶ ἐν δόξῃ φοβερᾷ, καὶ κραταιᾷ δυνάμει, πάλιν ἔρχεται, κρῖναι κόσμον ὃν ἐπλασεν.

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Σὲ τὸν σταυρωθέντα καὶ ταφέντα, Ἄγγελος ἐκήρυξε Δεσπότην, καὶ ἔλεγε ταῖς γυναῖξί· Δεῦτε ἴδετε, ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος· ἀνέστη γὰρ καθὼς εἶπεν, ὡς παντοδύναμος· διό σε προσκυνοῦμεν, τὸν μόνον ἀθάνατον. Ζωοδότα Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ριζ' (116).

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινεσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ἐν τῷ Σταυρῷ σου κατήργησας, τὴν τοῦ ξύλου κατάραν· ἐν τῇ ταφῇ σου ἐνέκρωσας, τοῦ θανάτου τὸ κράτος· ἐν δὲ τῇ ἐγέρσει σου, ἐφώτισας τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων· διὰ τοῦτό σοι βοῶμεν· Εὐεργέτα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. ς'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἡνοίγησάν σοι Κύριε, φόβῳ πύλαι θανάτου, πυλωροὶ δὲ Ἄδου, ἰδόντες σε ἔπτηξαν, πύλας γὰρ χαλκᾶς συνέτριψας, καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέθλασας, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐκ σκότους, καὶ σκιᾶς θανάτου, καὶ τοὺς δεσμοὺς ἡμῶν διέρρηξας.

Δόξα.

Τὸν σωτήριον ὕμνον ἄδοντες, ἐκ στομάτων ἀναμέλψωμεν· δεῦτε πάντες ἐν οἴκῳ Κυρίου, προσπέσωμεν λέγοντες· Ὁ ἐπὶ ξύλου σταυρωθεὶς, καὶ ἐκ νεκρῶν ἀναστάς, καὶ ὢν ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρῆλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης· ὡς γὰρ ἡ βάτος οὐκ ἐκαίετο, καταφλεγόμενη, οὕτω Παρθένος ἔτεκες, καὶ Παρθένος ἔμεινας· ἀντὶ στύλου πυρός, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν Ἥλιος· ἀντὶ Μωϋσέως Χριστός, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ διάκονος· **Σοφία· ὀρθοί.**

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρὸς, * οὐρανοῦ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐὰν δὲ εἰσοδεῦν δύο ἢ περισσότεροι ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν.

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Καὶ ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον.

Ἦχος βαρῦς. Ψαλμὸς ος' (76).

Τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος. (ος' 14-15)

Στίχ. α'. Ὁ Θεός, ἐν τῷ ἀγίῳ ἡ ὁδός σου· ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δυνάμιν σου. (ος' 15)

Τίς Θεὸς μέγας...

Στίχ. β'. Καὶ εἶπα· Νῦν ἠρξάμην· αὕτη ἡ ἀλλοιώσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου. (ος' 11)

Τίς Θεὸς μέγας...

Στίχ. γ'. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου, ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασιῶν σου. (ος' 12)

Τίς Θεὸς μέγας...

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ λαός· **Κύριε, ἐλέησον. (γ')**

Ὁ διάκονος· **Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.**

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.
(Ἰω. κ' 19-25).

Οὔσης ὀψίας τῆ ἡμέρα ἐκείνη τῆ μιᾷ τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ λέγει αὐτοῖς· εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον.

Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν. Καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· ἂν τινων ἀφήτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφιένται αὐτοῖς, ἂν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται.

Θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί· Ἐωράκαμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσίν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐφόσον καθίσταται δυνατόν, ἐπαναλαμβάνεται καὶ παρ' ἄλλων κατὰ τὰς ὀρισμένους περιόδους αὐτοῦ εἰς διαφοροὺς γλώσσας, ὡς εἰς τὸ τέλος τοῦ παρόντος.

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής, τό, Καταξίωσον, τὰ Πληρωτικά, ἡ κεφαλοκλισία κ.λπ.

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεύς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαός εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ **Κύριε, ἐλέησον (τρὶς)**.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περισπῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

ΤΟ «ΚΑΤΑΞΙΩΣΟΝ»

Ὁ προεστὸς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρα ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ **Κύριε, ἐλέησον**, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ **Παράσχου, Κύριε**, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ **Σοί, Κύριε**.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, (**Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς**), μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως:

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς: Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς: Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν:

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς: Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν ψάλλονται τὰ ἀποστιχα **ἄρχομένου τοῦ α' χοροῦ:**

Ἦχος β'.

Ἡ ἀνάστασις σου Χριστέ Σωτήρ, ἅπασαν ἐφώτισε τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀνεκαλέσω τὸ ἴδιον πλάσμα. Παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα ἱερὸν μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Ἦχος πλ. α'.

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. (ἔξ' 2)

Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν, σήμερον ἀναδέδεικται: Πάσχα καινόν, Ἅγιον· Πάσχα μυστικόν· Πάσχα πανσεβάσμιον· Πάσχα Χριστὸς ὁ λυτρωτής· Πάσχα ἄμωμον· Πάσχα μέγα· Πάσχα τῶν πιστῶν· Πάσχα τὸ πύλας ἡμῖν, τοῦ Παραδείσου ἀνοῖξαν· Πάσχα πάντας ἀγιάζον πιστούς.

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός, (ἔξ' 3)

Δεῦτε ἀπὸ θεάς, γυναῖκες εὐαγγελίστριαι, καὶ τῇ Σιών εἶπατε: Δέχου παρ' ἡμῶν, χαρᾶς εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ: τέρπου χόρευε, καὶ ἀγάλλου, Ἱερουσαλήμ, τὸν Βασιλέα Χριστόν, θεασαμένη ἐκ τοῦ μηνήματος, ὡς νυμφίον προερχόμενον.

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν. (ἔξ' 4)

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὀρθρου βαθέος, ἐπιστᾶσαι πρὸς τὸ μνήμα τοῦ Ζωοδότου, εὔρον Ἄγγελον, ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφθεγξάμενος, αὐταῖς οὕτως ἔλεγε: Τί ζητεῖτε, τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τί θρηνεῖτε, τὸν ἄφθαρτον ὡς ἐν φθορᾷ; ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς.

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ρτζ' 24)

Πάσχα τὸ τερπνόν· Πάσχα Κυρίου Πάσχα: Πάσχα πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε· Πάσχα ἐν χαρᾷ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα· ὃ Πάσχα λύτρον λύπης· καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον, ὧσπερ ἐκ παστοῦ ἐκλάμπας Χριστός, τὰ γυναῖκα χαρᾶς ἐπλησε λέγων· Κηρύξατε Ἀποστόλοις.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν τῆ πανηγύρει, καὶ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα. Εἵπωμεν ἀδελφοί, καὶ τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς· Συγχωρήσωμεν πάντα τῆ Ἀναστάσει, καὶ οὕτω βοήσωμεν· **Χριστὸς ἀνέστη** ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος.

Τὸ Χριστὸς ἀνέστη ψάλλεται τρίς.

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλόγητος **Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Φωτίζου φωτίζου, ἢ νέα Ἱερουσαλήμ· ἢ γὰρ δόξα Κυρίου, ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν καὶ ἀγάλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Καὶ μετὰ τοῦτο ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν διαλογικῶς·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἢ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν **Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,** ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ὁ ἱερεὺς ἀναφωνεῖ πρὸς τὸν λαόν· Χριστὸς ἀνέστη.

Ὁ λαός· Ἀληθῶς ἀνέστη, τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ἄλλας δύο φορές καὶ ἀκολουθῶς·

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Δόξα τῇ αὐτοῦ τριήμερῳ ἐγέρσει.

Ὁ λαὸς ἀποκρίνεται διὰ τοῦ· Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν κατακλείει διὰ τοῦ· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... (ὄλον), καὶ

Ὁ λαὸς ἀντιφωνεῖ· Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

Σημείωσις. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων, κατὰ μὲν τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα τό, **Χριστὸς ἀνέστη,** κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς τὸ Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς ἢ τὸ Θεοτόκε Παρθένε.

© 12.04.2026 ©

Ζῆ Κύριος ὁ Θεός ὁ Παντοκράτωρ!

ΕΝΑΡΚΤΗΡΙΟΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης Κυριακῆς τοῦ Πάσχα καὶ καθ' ὅλην τὴν Διακαιήσιμον ἑβδομάδα, μέχρι τοῦ Σαββάτου αὐτῆς, αἱ Ὁραὶ, τὰ Ἀπόδειπνα, καὶ τὸ Μεσονυκτικόν, τελεῖται οὕτως·

Ὁ ἱερεύς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ ἱερεύς:

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ὁ ἀναγνώστης: Χριστὸς ἀνέστη... (δίς)

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν σταυρὸν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἀγίαν σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ· σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν. (τρίς)

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον αἱ περὶ Μαριὰμ καὶ εὐροῦσαι τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ ἀγγέλου· Τὸν ἐν φωτὶ αἰδίῳ ὑπάρχοντα μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα· δράμετε καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος θανατώσας τὸν θάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σφύζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες, ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ μυροφόροις

φθηγζάμενος Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Ἐν τάφῳ σωματικῶς, ἐν ἄδου δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός, ἐν παραδείσῳ δὲ μετὰ ληστοῦ καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες, Χριστέ, μετὰ Πατρός καὶ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Δόξα.

Ὡς ζωηφόρος, ὡς παραδείσου ὠραιότερος ὄντως καὶ παστάδος πάσης βασιλικῆς ἀναδέδεικται λαμπρότερος, Χριστέ, ὁ τάφος σου, ἡ πηγὴ τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε, τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις, πανάμωμε.

Κύριε, ἐλέησον (40άκις).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ ἱερεύς:

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Καὶ πάλιν· Χριστὸς ἀνέστη... (τρίς) καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἀνωτέρω. **Ἐπαναλαμβάνεται δὲ ἡ ἀκολουθία ἐκ τρίτου.**

Εἰς δὲ τὸ Ἀπόδειπνον μόνον, μετὰ δὲ τὴν τρίτην ἐπανάληψιν λέγεται καὶ ἡ ἐπομένη

ΕΥΧΗ

Τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα παντοκράτωρ, ὁ φωτίσας τὴν ἡμέραν τῷ φωτὶ τῷ ἡλιακῷ καὶ τὴν νύκτα φαιδρύνας ταῖς αὐγαῖς τοῦ πυρός· ὁ τὸ μῆκος τῆς ἡμέρας διελθεῖν ἡμᾶς καταξιώσας καὶ προσεγγίσει ταῖς ἀρχαῖς τῆς νυκτός, ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου· καὶ πᾶσιν ἡμῖν συγχωρήσας τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια ἁμαρτήματα, πρόσδεξαι τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν ἰκεσίας καὶ κατάπεμψον τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις ἀγγέλοις σου· ὀπλισον ἡμᾶς ὀπλοῖς δικαιοσύνης σου· περιχαράκωσον ἡμᾶς τῇ ἀληθείᾳ σου· φρούρησον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου· ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάσης περιστάσεως καὶ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἀντικειμένου. Παράσχου δὲ ἡμῖν καὶ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν σὺν τῇ ἐπερχομένῃ νυκτὶ τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν, ἀναμάρτητον, ἀσκανδάλιστον, ἀφάνταστον, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων. Ἀμήν.

Ὁ ἀναγνώστης· Χριστὸς ἀνέστη... (τρὶς).

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν.

* * * * *

® 12.04.2026 ®

Ζῆ Κύριος ὁ Θεός ὁ Παντοκράτωρ!

**ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ
ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ
ΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΓΛΩΣΣΑΣ
ΚΑΙ ΔΙΑΛΕΚΤΟΥΣ**

Πρωτότυπον κείμενον

Τὸ Εὐαγγέλιον (Ἰω. κεφ. κ' 19-25)

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον
τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Σοφία. Ὁρθοί.

Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου, τὸ
Ἀνάγνωσμα.

Πρόσχωμεν.

19 Οὔσης οὖν ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ
σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων
ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν
φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ
ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη
ὑμῖν. **20** Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς
χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. ἐχάρησαν οὖν
οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον.

21 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη
ὑμῖν. Καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ
πέμπω ὑμᾶς. **22** Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε
καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα ἅγιον· **23**
ἂν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται
αὐτοῖς, ἂν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται.

24 Θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα ὁ λεγόμενος
Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ
Ἰησοῦς. **25** Ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι
μαθηταί· Ἐωράκαμεν τὸν Κύριον. ὁ δὲ εἶπεν
αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσίν αὐτοῦ τὸν
τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου
εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά
μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω.

Ὀμηρικὴ διάλεκτος

Ἀπόδοσις ἀποδιδόμενη εἰς
τὸν Ὅσιον Νικόδημον τὸν Ἀγιορείτη
Ὅφρα κε νοιτέροισιν ἐν οὔασι πάγχυ
βάλωμεν,

Θέσφατον, ἱμερόεσσαν, ἀγνήν, Εὐάγγελον
ὅππα,

Μειλίξωμεν Ἄνακτα Θεόν, μέγαν,
οὐρανίωνα.

Ἰθυγενεῖς· Σοφίη.

Εὐαγγελίιο κλύωμεν.

Εἰρήνη χαρίεσσ' ἐπ' ἀπείρονα δῆμον ἐσεῖται.

Ἐκ δ' ἀρ' Ἰωάνιο, τόδ' ἔστι βροντογόνοιο.

Ἄλλ' ἄγερ' ἀτρεμέσι χρησμούς λεύσωμεν
ὀπωπαῖς.

Εὔτε δὴ ἡέλιος φαέθων ἐπὶ ἔσπερον ἦλθε.
Καὶ σκιάωντο ἀγυαί, ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρη,
Ἥματι ἐν πρώτῳ, ὅτε τύμβου ἄλτο Σαωτήρ,
Κληῖσται δὲ ἔσαν θυρίδες πυκινῶς ἀραρυῖαι,
Βλῆντο δὲ πάντες ὀχῆες εὐσταθέος μεγάριο
Ἐνθα μαθηταί, ὁμοῦ τε ἀολλέες ἠγερέθοντο,
Μυρόμενοι θανάτῳ ἐπ' ἀεικέϊ Χριστοῦ Ἄνακτος,
Καὶ χόλον ἀφραίνοντα Ἰουδαίων τρομέοντες,
Ἥλυθε δὴ τότε Χριστὸς Ἄναξ θεοειδέϊ μορφῇ
Ἔστη δ' ἐν μεσσάτῳ ἀναφανδόν, καὶ φάτο μῦθον.
Εἰρήνη ὑμῖν φίλη, ἡσυχίη τ' ἐρατεινὴ.
Ὡς εἰπὼν, ἐπέδειξεν ἐὴν πλευρὴν ἠδὲ χεῖρας·
Γῆθησαν δὲ μαθηταί, ἐπὶ ἴδον Εὐρυμέδοντα.

Τοὺς δ' αὖτις προσέειπεν Ἰησοῦς οὐρανοφοίτης·
Εἰρήνη ὑμῖν φίλη, ἡσυχίη τ' ἐρατεινὴ·
Ὡς ἐμὲ πέμπσε Πατήρ, ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίει,
Ὡδ' ἐγὼ ὑμέας εἰς χθόνα πέμπω εὐρυόδειαν.
Ὡς ἄρα φωνήσας, μύσταις ἔμπνευσ' ἀγορεύων·
Πνεῦμα δέχυσθ' ἅγιον φαεσίμβροτον, ὑψιθόκον·
Ὡν μὲν ἀτασθαλίας θνητῶν ἀφέητ' ἐπὶ γαῖαν,
Τοῖσιν ἧ που ἀφίενται ἐπ' οὐρανὸν ἀστερόεντα,
Ὡν δ' ἀρ' ἐπεσβολίας ὑπερφιάλων κρατέητε,
Τοῖσιν ἀλυκτοπέδης κεῖναι σθεναρῶς κρατέονται.

Θωμᾶς δ' ὃ ἐπὶ κλησὶς ἅπασι Δίδυμος ἀκούειν,
Οὐχ ἅμα τοῖς ἄλλοις μύσταις πρὶν ὁμώροφος ἔσκε,
Ἰησοῦς ὅτ' ἔβη εἴσω μελάθροιο ἐταίρων.
Ἰαχον οὖν ἄλλοι τούτῳ ἐρήρηες ἐταῖροι·
Εἶδομεν ὀφθαλμοῖσιν Ἰησοῦν Παγκρατέοντα.
Τοὺς δ' ἀπαμειβόμενος Θωμᾶς προσέφησεν
ἀτειρής·

Ἰχνια ἦν μὴ ἴδω μετὰ χεῖρεσιν ἡλοτορήτης,
Δάκτυλον ἐμβάλω τε ἐκείνου ἐνδοθι χειρός,
Χεῖρά τ' ἐμὴν εἴσω πλευρῆς οἱ ρεῖα βαλοίμην,
Οὔποτε ὑμετέροισι λόγοις κεφαλῇ κατανεύσω.

Ἀττική διάλεκτος

Εἰς μέτρον ιαμβικόν

Ἐπαξίως κλύωμεν ἀγίου ἔπους.
Ἄγωμεν ᾠδὴν ἱκετήριον πάνυ
Ἡμῶν Ἄνακτι, δόμαθ' ὅς πόλου ἔχει.

Ὅρθῃ σοφίῃ! ἀγλαῶν ἐφετμῶν
Εὐάγγελον νῦν οὔασιν θῶμεν γ' ὅπα.

Πάντεσσι χάρμα.

Ἐκ τῶν Ἰωάννοιο ῥητῶν ἐνθέων
Ἄκουσμα ὄντος τῶν πάνυ ψυχοσσόων.

Σιγὴν τε πάντες σχῶμεν ἠδ' ἡσυχίην.

Ἡμὸς δ' ἄρ' ἔσκεν ὀψίη τῶν Σαββάτων,
Εὗτ' ἂν πυλάων κείτ' ὄχευς τανυσμένοι,
Ἔσαν θ' ἑταῖροι ἔνθα δὴ βεβυσμένοι
Δέει μανίης Ἰσραὴλ θεοκτόνου,
Μέδων ποθεινὸς ἤλυθεν Παγκρατέων.
Τῆμός τε μέσσον ἴστατ' αὐδάων φίλοις,
Θαρσεῖτ' ὀπηδοί! χάρμ' ὑμῖν ἀνασσέτω.
Ἦ, καὶ φίλοισι φῆν' Ἄναξ τὰς ἐὰς χέρας,
Πλευρὴν τε θεῖην δεξιὴν τ' οὐταμένην.
Τοὶ δ' ὡς ἄνακτα εἶδον ὑψιβρεμέτην,
Ἄφαρ χάρησαν, νόσφι βάλλον τε τρόμον.

Αὗτις δὲ τοῖσιν εἶπε πανσθενοῦς βίη,
Ὅμοφρονεῖτε! ἀσπάσαθ' ἡσυχίην.
Ἀπὸς ὥσπερ ἰς ἔπεμψέ μ' ἐς χθόνα
Κἀγὼ φεραυγῶς ὑμμέας ὡς ἐς γ' ἔθνη.

Ἦ, καὶ ἄημα Πνεύματος Παναγίου
Ἦκεν γ' ἀπὸ στόματος ἄμβροτον μάλα,
Δέχνησθε, φήσας, Πνεῦμα θεῖον προφρόνως.
Ὅτου βροτῶν κεν ἀμπλακημάτων μένος
Λύσητε, τοῖσι ταῦτα συγγνώστ' ἄρ' πέλει.
Ἦν αὐταὶ δ' ἔμπης ἐνδέδενται ἐν γῆι,
-Τάων ἀσύγνωστ' ἐν πόλῳ τε τυγχάνει.

Θωμᾶς δὲ τῶν δε, δίδυμος κεκλημένος,
Ἀπὴν, παρόντος Παμμέδοντος ἐν μέσῳ.
Φράζεσκεν οἱ ἔπειτα οἱ ἄλλοι φίλοι
Ἄνακτα Χριστὸν λεύσαμεν λαοσσόον.
Ἀτὰρ μετηῦδα τοῖς λίην ἀραρότως,
Εἰ μὴ με λεύσω τρῆσιν ἡλῶν δριμύτων
Χερσίν, ποσίν τε Δεσπότου τετρημένους,
Οὐλῆ τε τῶνδε δάκτυλ' αὖ ἐμὰ φέρω.
Αὗτις τε πλευρὴν χειρὰ γ' ἀκριβουμένην,
Ἦκιστα πίστιν ἐμμέων λόγοις ἔχω.

Νέα Ἑλληνική

Κατὰ τὴν ἀπόδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ὅστε νὰ καταστοῦμε ἱκανοὶ
νὰ ἀκούσουμε τὸ Ἅγιο Εὐαγγέλιο,
ἄς ἱκετεύσουμε τὸν Κύριο, τὸν Θεὸν μας.

Σοφία. Ὅρθοί.

Ἄς ἀκούσουμε τὸ Ἅγιο Εὐαγγέλιο.

Εἰρήνη σὲ ὅλους.

Ἀπὸ τὸ κατὰ Ἰωάννη Ἅγιο Εὐαγγέλιο,
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄς προσέξουμε.

Κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς ἡμέρας ἐκείνης,
τῆς πρώτης ἐβδομάδος,
καὶ ἐνῶ οἱ πόρτες ἦσαν κλειστές,
ἐκεῖ ποῦ ἦσαν συγκεντρωμένοι οἱ μαθηταί,
διότι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰουδαίους,
ἦλθε ὁ Ἰησοῦς
καὶ στάθηκε εἰς τὸ μέσον καὶ τοὺς λέγει,
«Εἰρήνη νὰ εἶναι μαζί σας».
Ὅταν εἶπε αὐτό, τοὺς ἔδειξε τὰ χέρια του
καὶ τὴν πλευράν του.
Οἱ μαθηταὶ ἐχάρησαν διότι εἶδαν τὸν Κύριον.

Ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε πάλι,
«Εἰρήνη νὰ εἶναι μαζί σας.
Καθὼς ἔστειλε ἐμὲ ὁ Πατέρας
καὶ ἐγὼ στέλλω ἐσᾶς».
ὅταν εἶπε αὐτὸ ἐφύσησε εἰς τὸ πρόσωπον καὶ τοὺς
λέγει,
«Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον,
ἐὰν κάποιων συγχωρήσετε τὶς ἁμαρτίες νὰ εἶναι
συγχωρημένες,
ἂν κανεὶν δὲν τὶς συγχωρήσετε, θὰ μείνουν
ἀσυγχώρητες».

Ὁ Θωμᾶς, ἓνας ἀπὸ τοὺς δώδεκα, ὁ ὀνομαζόμενος
Δίδυμος,
δὲν ἦτο μαζί τους ὅταν ἦλθε ὁ Ἰησοῦς.
Τοῦ εἶπαν λοιπὸν οἱ ἄλλοι μαθηταί,
«Εἶδαμε τὸν Κύριο».
Αὐτὸς δὲ τοὺς εἶπε,
«Ἐὰν δὲν εἶδῶ εἰς τὰ χέρια του τὸ σημάδι ἀπὸ τὰ
καρφιά
καὶ δὲν βάλω τὸ δάκτυλό μου εἰς τὸ σημάδι ἀπὸ τὰ
καρφιά
καὶ δὲν βάλω τὸ χέρι μου εἰς τὴν πλευράν του,
δὲν θὰ πιστέψω».

Διάλεκτος Πόντου (ὡς λέγεται ἐν τῇ Ἱερᾷ
Μονῇ Ὁσίου Γρηγορίου Ἁγίου Ὁρους)

19 Ὁ ἐβράδυνεν τὴν Κερεκὴ καὶ ἐνῶ τὰ πόρτας τι σπιτὶ ὅθεν ἀπὲς ἔσαν οἱ μαθηταὶ τὸ πλέμεν ἃ σὸ φόβο τῶν Ἰουδαίων, ἔρθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐστάθεν ἀπὲς σὴ μέσεν ἀτοῦν καὶ λέατσ· Εἰρήνη μετ' ἐσᾶς! 20 Καὶ ἃ σοῦ εἶπεν ἀτὸν ἔδειξεν σατοὺς τὰ σέρια καὶ τὰ καλάτια, ὅταν ἀέτσ εἶδαν ἀτὸν οἱ μαθηταὶ ἐχάραν.

21 Ἐὰν εἶπεν ἄτς ὁ Ἰησοῦς Εἰρήνη μετ' ἐσᾶς· ὅπως ἔστειλεν ἐμὲν ὁ Κύριτς' μ' σὸν κόσμον ἄρα ἔτσ' θὰ στείλω καὶ ἐσᾶς. 22 Καὶ ἄς εἶπεν ἀτὸ ἐφύσισεν ἀτοῦς καὶ λέατς· Ἐπάрте Πνεῦμα Ἅγιον, 23 σὲ εἰνοὺς ποὺ θὰς σχωρᾶτε τὰ ἀμαρτίας ἀτοῦν θὰ εἶναι σχωρεμὲν καὶ εἰνοὺς ποὺ κι θὰ σχωρᾶτε θὰ ἀπομένε ἀσχώρετοι.

24 Ὁ Θωμᾶς εἶς ἃ σὰ δώδεκα ἀποστόλ' τσ μετὸ παρόνεμαν Δίδυμος ὄντας ἔρθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔτον μετὰ τουνοὺς. 25 Ἔλεαν ἀτὸν οἱ ἄλλ' μαθηταί· ἐνταμώσαμεν καὶ εἶδαμεν μετὰ μάτιαν ἐμοῦν τὸν Κύριον. Λέατσ· ἂν καὶ λέπω σὰ χέρατ' τὰ νισάνια ἄσα καρφία καὶ ἂν καὶ θέκω τὸ δάχτυλό μ' ἀπὰν σὰ 'τά· καὶ ἂν κι θέκω τὸ χέριμ' ἀπὰν σὰ καλάτια κι θὰ πιστεύω.

Λατινιστί [Biblia Sacra Vulgata]

19 Cum esset ergo sero die illo una sabbatorum et fores essent clausae ubi erant discipuli propter metum Iudaeorum venit Iesus et stetit in medio et dicit eis pax vobis. 20 et hoc cum dixisset ostendit eis manus et latus gavisii sunt ergo discipuli viso Domino.

21 Dixit ergo eis iterum pax vobis sicut misit me Pater et ego mitto vos. 22 hoc cum dixisset insuflavit et dicit eis accipite Spiritum Sanctum. 23 quorum remisistis peccata remittuntur eis quorum retinueritis detenta sunt.

24 Thomas autem unus ex duodecim qui dicitur Didymus non erat cum eis quando venit Iesus. 25 dixerunt ergo ei alii discipuli vidimus Dominum ille autem dixit eis nisi videro in manibus eius figuram clavorum et mittam digitum meum in locum clavorum et mittam manum meam in latus eius non credam.

Ἱταλιστί [Italiano (it), Conferenza
Episcopale]

19 Quella sera stessa, cioè quella domenica, dopo che le porte della casa dove stavano i discepoli erano state sbarrate per paura dei Giudei, ecco che Gesù stava in mezzo a loro. «Pace a voi!» li saluto, 20 detto questo mostro loro le mani ed il fianco. Che gioia per i discepoli rivedere il loro Signore!

21 Gesù ripeté: «Pace a voi! Come il Padre ha mandato me, anch'io mando voi». 22 Poi soffio su di loro, dicendo: «Ricevete lo Spirito Santo. 23 A chi perdonerete i peccati, saranno perdonati, a chi non li perdonerete, non saranno perdonati».

24 Quando Gesù si presento a loro, Tommaso detto il «Gemello», uno dei dodici, non era presente. 25 Gli altri gli riferirono: «Abbiamo visto il Signore!» Quello pero rispose: «Se non vedo nelle sue mani il segno dei chiodi e non ci metto dentro il dito e non tocco con la mano il suo fianco, non ci credero!»

Γαλλιστί [Français (fr), Louis Segond]

19 Ce même dimanche, dans la soirée, les disciples étaient dans une maison dont ils avaient verrouillé les portes, parce qu'ils avaient peur des chefs des Juifs. Jésus vint: il se trouva là, au milieu d'eux, et il leur dit: - Que la paix soit avec vous! 20 Tout en disant cela, il leur montra ses mains et son côté. Les disciples furent remplis de joie parce qu'ils voyaient le Seigneur.

21 -Que la paix soit avec vous, leur dit-il de nouveau. Comme mon Père m'a envoyé, moi aussi je vous envoie. 22 Après avoir dit cela, il souffla sur eux et continua: -Recevez l'Esprit Saint. 23 Ceux à qui vous remettrez leurs péchés en seront effectivement tenus quittes; et ceux à qui vous les retiendrez en resteront chargés.

24 L'un des Douze, Thomas, surnommé le Jumeau, n'était pas avec eux lors de la venue de Jésus. 25 Les autres disciples lui dirent: - Nous avons vu le Seigneur! Mais il leur répondit: -Si je ne vois pas la marque des clous dans ses mains, si je ne mets pas mon doigt à la place des clous, et si je ne mets pas la main dans son côté, je ne croirai pas.

Ἀγγλιστί [English (en), King James version]

19 Then the same day at evening, being the first day of the week, when the doors were shut where the disciples were assembled for fear of the Jews, came Jesus and stood in the midst, and saith unto them, Peace be unto you. 20 And when he had so said, he shewed unto them his hands and his side. Then were the disciples glad, when they saw the Lord.

21 Then said Jesus to them again, Peace be unto you: as my Father hath sent me, even so send I you. 22 And when he had said this, he breathed on them, and saith unto them, Receive ye the Holy Ghost: 23 Whose soever sins ye remit, they are remitted unto them; and whose soever sins ye retain, they are retained.

24 But Thomas, one of the twelve, called Didymus, was not with them when Jesus came. 25 The other disciples therefore said unto him, We have seen the Lord. But he said unto them, Except I shall see in his hands the print of the nails, and put my finger into the print of the nails, and thrust my hand into his side, I will not believe.

Γερμανιστί [Deutsch (de), Luther Bibel
1545]

19 Am Abend aber dieses ersten Tages der Woche, als die Jünger versammelt und die Türen verschlossen waren aus Furcht vor den Juden, kam Jesus und trat mitten unter sie und spricht zu ihnen: Friede sei mit euch! 20 Und als er das gesagt hatte, zeigte er ihnen die Hände und seine Seite. Da wurden die Jünger froh, dass sie den Herrn sahen.

21 Da sprach Jesus abermals zu ihnen: Friede sei mit euch! Wie mich der Vater gesandt hat, so sende ich euch. 22 Und als er das gesagt hatte, blies er sie an und spricht zu ihnen: Nehmt hin den Heiligen Geist! 23 Welchen ihr die Sünden erlasst, denen sind sie erlassen; und welchen ihr sie behaltet, denen sind sie behalten.

24 Thomas aber, der Zwilling genannt wird, einer der Zwölf, war nicht bei ihnen, als Jesus kam. 25 Da sagten die andern Jünger zu ihm: Wir haben den Herrn gesehen. Er aber sprach zu ihnen: Wenn ich nicht in seinen Händen die Nägelmale sehe und meinen Finger in die Nägelmale lege und meine Hand in seine Seite lege, kann ich's nicht glauben.

Ὀλλανδιστί [Nederlands (nl), Het Boek]

19's Avonds zaten de discipelen bij elkaar. Zij hadden de deur op slot gedaan, omdat zij bang waren voor de Joden. Ineens was Jezus bij hen. «Vrede», zei Hij. 20 Zij zagen Zijn handen en Zijn zijde. Wat waren zij blij dat ze de Here zagen.

21 «Vrede!» zei Jezus. «Zoals de Vader Mij gestuurd heeft, zo stuur Ik jullie.» 22 Toen blies Hij Zijn adem over hen heen en zei: «Ontvang de Heilige Geest. 23 Wie jullie zijn zonden vergeven, is ervan verlost. Maar wie jullie het aanrekenen, moet zijn zonden dragen.»

24 Eén van de twaalf discipelen, Thomas (of Didymus) was er niet bij. 25 Toen de andere discipelen hem vertelden dat zij de Here hadden gezien, wilde hij het niet geloven. «Ik kan het pas geloven», zei hij, «als ik de wonden van de spijkers in Zijn handen zie en met mijn eigen hand voel dat Hij een wond in Zijn zij heeft!»

19 В тот же первый день недели вечером, когда двери [дома], где собирались ученики Его, были заперты из опасения от Иудеев, пришел Иисус, и стал посреди, и говорит им: мир вам! **20** Сказав это, Он показал им руки и ноги и ребра Свои. Ученики обрадовались, увидев Господа.

21 Иисус же сказал им вторично: мир вам! как послал Меня Отец, [так] и Я посылаю вас. **22** Сказав это, дунул, и говорит им: примите Духа Святаго. **23** Кому простите грехи, тому простятся; на ком оставите, на том останутся.

24 Фома же, один из двенадцати, называемый Близнаец, не был тут с ними, когда приходил Иисус. **25** Другие ученики сказали ему: мы видели Господа. Но он сказал им: если не увижу на руках Его ран от гвоздей, и не вложу перста моего в раны от гвоздей, и не вложу руки моей в ребра Его, не поверю.

19 Увече тог првог дана седмице, кад су ученици били заједно, а врата закључана због страха од Јудеја, дође Исус и стаде међу њих па им рече: »Мир вама.« **20** Кад је то рекао, показа им своје руке и ребра, а ученици се обрадоваше што виде Господа.

21 Тада им он опет рече: »Мир вама. Као што је Отац послао мене, тако и ја шаљем вас.« **22** Рекавши то, дахну на њих и рече: »Примите Светога Духа. **23** Коме опростите грехе, опроштени су; а коме не опростите, нису опроштени.«

24 А Тома звани Близнац, један од Дванаесторице, није био с њима кад је Исус дошао. **25** Остали ученици му рекоше: »Видели смо Господа!« А он им рече: »Ако не видим ожилъке од клинова на његовим рукама, и не ставим свој прст на место где су били клинови, и не ставим руку у његова ребра, нећу веровати.«

Βουλγαριστί [Български (bg), Bulgarian Bible]

19 А вечерта на същия ден, първия на седмицата, когато вратата на стаята, гдето бяха учениците, беше заключена поради страха от юдеите, Исус дойде, застава посред, и каза им: Мир вам! 20 И като рече това, показа им ръцете и ребрата Си. И зарадваха се учениците като видяха Господа.

21 И Исус пак им рече: Мир вам! Както Отец изпрати Мене, така и Аз изпращам вас. 22 И като рече това, духна върху тях и им каза: Приемете Светия Дух. 23 На които простите греховете, простени им са, на които задържите задържани са.

24 А Тома, един от дванадесетте наречен Близник, не беше с тях, когато дохожда Исус. 25 Затова другите ученици му казаха: Видяхме Господа. А той им рече: Ако не видя на ръцете Му раните от гвоздеите, и не туря ръката си в ребрата Му, няма да повярвам.

Σλαβονιστί (Slovo Zhizny)

19 Вечером в первый день недели, когда ученики собрались вместе и двери дома, где они находились, были закрыты из боязни перед иудеями, пришел Иисус. Он стал посреди них и сказал: - Мир вам! 20 Сказав это, Он показал им свои руки и бок. Увидев Господа, ученики обрадовались.

21 Иисус опять сказал им: - Мир вам! Как Отец послал Меня, так и Я посылаю вас.

22 С этими словами Он дунул на них и сказал: - Примите Духа Святого. 23 Кому вы простите грехи, тем они будут прощены, а на ком оставите грехи, на тех они останутся. Иисус является всем ученикам и Фоме

24 Фомы, которого еще называли Близнец, одного из двенадцати, не было с учениками, когда приходил Иисус. 25 И когда другие ученики сказали: - Мы видели Господа! - Фома ответил: - Пока я не увижу следов от гвоздей на Его руках, не коснусь их пальцем и не потрогаю рану в Его боку, я не поверю.

Σλοβενιστί [Slovincina (sk), Nádej pre
kazdého]

19 V ten nedeľný večer sa zhromaždili všetci jeho učeníci. Dvere mali zamknuté, lebo sa báli Židov. Zrazu sa zjavil Ježiš, postavil sa doprostred miestnosti a pozdravil ich: Pokoj vám!» **20** Potom im ukázal rany na rukách a na boku. Aká to bola nesmierna radosť pre učeníkov, že znova vidia svojho Pána!

21 Ježiš im opäť povedal: Pokoj vám. Ako mňa poslal Otec, tak ja posielam vás.» **22** Potom dýchol na nich a povedal: Prijmite Svätého Ducha. **23** Komu odpustíte hriechy, tomu budú odpustené, komu ich neodpustíte, tomu odpustené nebudú.»

24 Tomáš, jeden z dvanástich učeníkov, prezývaný Dvojča, nebol pri tom, keď sa toto všetko stalo. **25** Ostatní mu rozprávali: Videli sme Pána!» Ale Tomáš pochybovačne odpovedal: Neuverím, kým neuvidím a neohmatám rany na jeho rukách a boku.»

Κροατιστί [Hrvatski (hr), Croatian Bible]

19 Te su se večeri prvoga dana u tjednu učenici sastali iza zaključanih vrata zbog straha od židovskih vođa kad odjednom među njih stane Isus. Pozdravi ih: 'Mir vama!' **20** Kad im je to rekao, pokaže im svoje ruke i bok. Učenici se razvesele kad ugledaju svojega Gospodina.

21 Isus im opet reče: 'Mir vama! Kao što je mene poslao Otac, tako i ja šaljem vas.' **22** Zatim dahne u njih i reče: 'Primate Svetoga Duha! **23** Kojima oprostite grijehe, oprošteni su im. Kojima ne oprostite grijehe, nisu im oprošteni.'

24 Jedan od Dvanaestorice, Toma zvani Blizanac, nije tada bio s drugima. **25** 'Vidjeli smo Gospodina. **26** Nakon osam dana učenici su ponovno bili skupa. Taj je put s njima bio i Toma. Iako su vrata bila zatvorena, Isus stane među njih i pozdravi ih: 'Mir vama!'

Ἰσπανιστί [Español (es), Castilian]

19 Aquel mismo día primero de la semana, al caer la noche, se reunieron los discípulos. Tenían las puertas cerradas por temor a los dirigentes judíos, pero de pronto se presentó Jesús en medio de ellos y les dijo: ¡Paz a vosotros! **20** Después les mostró las manos y el costado, y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Él siguió diciéndoles:

21 Del mismo modo que el Padre me envió, también yo os envío a vosotros. **22** En seguida sopló sobre ellos y les dijo: Recibid el Espíritu Santo. **23** A quienes perdonéis los pecados, les quedarán perdonados; pero a quienes no se los perdonéis, les quedarán sin perdonar.

24 Uno de los discípulos, Tomás el Dídimo, no se encontraba con los demás cuando Jesús se les presentó. **25** Ellos le contaron que habían visto al Señor, pero Tomás respondió: Solamente creeré si veo en sus manos las heridas de los clavos y las toco con mis dedos, y si toco con mi mano su costado abierto.

Πορτογαλιστί [Portugues (pt), Nova Versão]

19 Ao cair da tarde daquele primeiro dia da semana, estando os discípulos reunidos a portas trancadas, por medo dos judeus, Jesus entrou, pôs-se no meio deles e disse: «Paz seja com vocês!» **20** Tendo dito isso, mostrou-lhes as mãos e o lado. Os discípulos alegraram-se quando viram o Senhor.

21 Novamente Jesus disse: «Paz seja com vocês! Assim como o Pai me enviou, eu os envio». **22** E com isso, soprou sobre eles e disse: «Recebam o Espírito Santo. **23** Se perdoarem os pecados de alguém, estarão perdoados; se não os perdoarem, não estarão perdoados».

24 Tomé (chamado Dídimo), um dos Doze, não estava com os discípulos quando Jesus veio. **25** Os outros discípulos lhe disseram: «Vimos o Senhor!» Mas ele lhes disse: «Se eu não vir as marcas dos pregos nas suas mãos, não colocar o meu dedo onde estavam os pregos e não puser a minha mão no seu lado, não creerei».

Ῥουμανιστί [Româna (ro), Romanian]

19 În seara acelei zile - prima zi din săptămână - în timp ce acolo unde erau ucenicii ușile erau încuiate de frica iudeilor, Isus a venit, a stat în mijlocul lor și le-a zis: «Pace vouă!» **20** Spunând acestea, le-a arătat mâinile și coasta Lui. Ucenicii s-au bucurat când L-au văzut pe Domnul.

21 Isus le-a zis din nou: «Pace vouă! Așa cum M-a trimis Tatăl pe Mine, așa vă trimit și Eu pe voi!» **22** Spunând aceasta, a suflat peste ei și le-a zis: «Primiți Duh Sfânt! **23** Celor cărora le veți ierta păcatele, vor fi iertate, iar celor cărora le veți ține, vor fi ținute.»

24 Însă Toma (unul dintre cei doisprezece, cel numit «Geamănul») nu era cu ei când a venit Isus. **25** Ceilalți ucenici i-au spus: «L-am văzut pe Domnul!», însă el le-a zis: «Dacă nu văd în mâinile Lui semnul cuielor, dacă nu pun degetul meu în semnul cuielor și dacă nu pun mâna mea în coasta Lui - nu voi crede!»

Νορβηγιστί [Norsk (no), Levande Bibeln]

19 Den kvelden møttes disiplene bak stengte dører. De var redd for de jødiske lederne. Da stod Jesus plutselig iblant dem. Etter å ha hilst på dem, **20** viste han dem sine hender og sin side. Disiplene ble veldig glade da de så Jesus!

21 Han talte igjen til dem og sa: «Som Faderen har sendt meg, slik sender også jeg dere.» **22** Så pustet han på dem og sa: «Ta imot den Hellige Ånd. **23** Hvis dere tilgir noen deres synd, så er de tilgitt. Hvis dere nekter å tilgi, er de ikke tilgitt.»

24 En av disiplene, Tomas, «Tvillingen», var ikke til stede sammen med de andre. **25** Da de fortalte: «Vi har sett Herren,» svarte han: «Hvis jeg ikke får se naglemerket i hendene hans og stikke hånden i hans side, vil jeg ikke tro.»

Σουηδική [Svenska (sv), Levande Bibeln]

19 På kvällen samma dag samlades lärjungarna bakom stängda dörrar av rädsla för de judiska ledarna. Då stod plötsligt Jesus mitt ibland dem och sa till dem: Frid vare med er! **20** Så visade han dem sina händer och sin sida. Och deras glädje visste inga gränser när de såg sin Herre igen.

21 Han talade till dem och sa: Som Fadern har sänt mig, så sänder också jag er. **22** Sedan andades han på dem och sa till dem: Ta emot den helige Ande. **23** Om ni förlåter någons synder så är de förlåtna, men om ni vägrar att förlåta dem så blir de inte förlåtna.

24 En av lärjungarna, Tomas Tvillingen, hade inte varit med vid detta tillfälle. **25** När de gång på gång berättade för honom: Vi har sett Herren, svarade han: Jag tror det inte förrän jag med egna ögon ser hålen efter spikarna i hans händer. Och jag vill ta på dem med mina fingrar, och med min hand vill jag röra vid såren i hans sida. Annars kan jag inte tro.

Φινλανδική [(fi)]

19 Samana päivänä, viikon ensimmäisenä, opetuslapset olivat illalla koolla lukittujen ovien takana, sillä he pelkäsivät juutalaisia. Yhtäkkiä Jeesus seiso i heidän keskellään ja sanoi: «Rauha teille» **20** Tämän sanottuaan hän näytti heille kätensä ja kylkensä. Ilo valtasi opetuslapset, kun he näkivät Herran.

21 Jeesus sanoi uudelleen: «Rauha teille! Niin kuin Isä on lähettänyt minut, niin lähetän minä teidät.» **22** Sanottuaan tämän hän puhalsi heitä kohti ja sanoi: «Ottakaa Pyhä Henki. **23** Jolle te annatte synnit anteeksi, hänelle ne ovat anteeksi annetut. Jolta te kiellätte anteeksiannon, hän ei saa syntejään anteeksi.»

24 Yksi kahdestatoista opetuslapsesta, Tuomas, josta käytettiin myös nimeä Didymos, ei ollut muiden joukossa, kun Jeesus tuli. **25** Toiset opetuslapset kertoivat hänelle: «Me näimme Herran.» Mutta Tuomas sanoi: «En usko. Jos en itse näe naulanjälkiä hänen käsissään ja pistä sormeani niihin ja jos en pistä kättäni hänen kylkeensä, minä en usko.»

Δανιστί [Dansk (da), Dette er Biblen på dansk]

19 Da det nu var Aften på den samme Dag, den første Dag i Ugen, og Dørene der, hvor Disciplene opholdt sig, vare lukkede af Frygt for Jøderne, kom Jesus og stod midt iblandt dem, og han siger til dem: «Fred være med eder!» 20 Og som han sagde dette, viste han dem sine Hænder og sin Side. Så bleve Disciplene glade, da de så Herren.

21 Jesus sagde da atter til dem: «Fred være med eder! Ligesom Faderen har udsendt mig, således sender også jeg eder.» 22 Og da han havde sagt dette, åndede han på dem, og han siger til dem: «Modtager den Helligånd! 23 Hvem I forlade Synderne, dem ere de forladte, og hvem I nægte Forladelse, dem er den nægtet.»

24 Men Thomas, hvilket betyder Tvilling, en af de tolv, var ikke hos dem, da Jesus kom.

25 De andre Disciple sagde da til ham: «Vi have set Herren.» Men han sagde til dem: «Uden jeg får set Naglegabet i hans Hænder og stikker min Finger i Naglegabet og stikker min Hånd i hans Side, vil jeg ingenlunde tro.»

Ἰσλανδιστί [Íslenska (is), Icelandic Bible]

19 Um kvöldið þennan fyrsta dag vikunnar voru lærisveinarnir saman og höfðu læst dyrum af ótta við Gyðinga. Þá kom Jesús, stóð mitt á meðal þeirra og sagði við þá: «Friður sé með yður!» 20 Þegar hann hafði þetta mælt, sýndi hann þeim hendur sínar og síðu. Lærisveinarnir urðu glaðir, er þeir sáu Drottin.

21 Þá sagði Jesús aftur við þá: «Friður sé með yður. Eins og faðirinn hefur sent mig, eins sendi ég yður.» 22 Og er hann hafði sagt þetta, andaði hann á þá og sagði: «Meðtakið heilagan anda. 23 Ef þér fyrirgefið einhverjum syndirnar, eru þær fyrirgefnar. Ef þér synjið einhverjum fyrirgefningar, er þeim synjað.»

24 En einn af þeim tólf, Tómas, nefndur tvíburi, var ekki með þeim, þegar Jesús kom.

25 Hinir lærisveinarnir sögðu honum: «Vér höfum séð Drottin.» En hann svaraði: «Sjái ég ekki naglaförin í höndum hans og geti sett fingur minn í naglaförin og lagt hönd mína í síðu hans, mun ég alls ekki trúa.»

Оукраїнські [Українська (uk), Ukrainian Bible]

19 Того ж дня першого в тижні, коли вечір настав, а двері, де учні зібрались були, були замкнені, бо боялись юдеїв, з'явився Ісус, і став посередині, та й промовляє до них: Мир вам! **20** І, сказавши оце, показав Він їм руки та бока. А учні зраділи, побачивши Господа.

21 Тоді знову сказав їм Ісус: Мир вам! Як Отець послав Мене, і Я вас посилаю! **22** Сказавши оце, Він дихнув, і говорить до них: Прийміть Духа Святого! **23** Кому гріхи простите, простяться їм, а кому затримаєте, то затримаються!

24 А Хома, один з Дванадцятьох, званий Близнюк, із ними не був, як приходив Ісус. **25** Інші ж учні сказали йому: Ми бачили Господа!... А він відказав їм: Коли на руках Його знаку відцвяшного я не побачу, і пальця свого не вкладаю до відцвяшної рани, і своєї руки не вкладаю до боку Його, не ввірую!

Тσεχисті [Čeština (cs), Slovo na cestu]

19 Téhož dne večer byli učedníci pohromadě za zamčenými dveřmi, protože se báli, že teď přijdou Židé na ně. Pojednou stál Ježíš mezi nimi a řekl: «Pokoj vám!» **20** Potom jim ukázal rány v rukou a v boku. To byla radost pro učedníky, že zase vidí svého Pána!

21 Ježíš opakoval: «Pokoj vám!» a pokračoval: «Otec vyslal mne a já vysílám vás.» **22** Dýchl na ně a řekl: «Přijměte svatého Ducha! **23** Komu budete zvěstovat odpuštění hříchů a přijme je, tomu bude odpuštěno. Komu tu zvěst zadržíte, zůstává ve svém hříchu.»

24 Toho večera chyběl mezi učedníky Tomáš, kterému přezdívali Dvojče. **25** Ostatní mu o setkání s Ježíšem vyprávěli, ale on pochyboval: «Neuvěřím, dokud neuvidím a neohmatám rány na jeho rukou a boku.»

Οὐγγριστί [Mayar (hu), Hungarian KÄrolí]

19 Mikor azért estve vala, azon a napon, a hétnek első napján, és mikor az ajtók zárva valának, a hol egybegyűltek vala a tanítványok, a zsidóktól való félelem miatt, eljőve Jézus és megállta a középén, és monda nékik: Békesség néktek! 20 És ezt mondván, megmutatá nékik a kezeit és az oldalát. Örvendezének azért a tanítványok, hogy látják vala az Urat.

21 Ismét monda azért nékik Jézus: Békesség néktek! A miként engem küldött vala az Atya, én is akképen küldelek titeket. 22 És mikor ezt mondta, rájuk lehelle, és monda nékik: Vegyetek Szent Lelket: 23 A kiknek bűneit megbocsátjátok, megbocsáttatnak azoknak; a kikéit megtartjátok, megtartatnak.

24 Tamás pedig, egy a tizenkettő közül, a kit Kettősnek hívtak, nem vala ő velök, a mikor eljött vala Jézus. 25 Mondának azért néki a többi tanítványok: Láttuk az Urat. Ő pedig monda nékik: Ha nem látom az ő kezein a szegek helyeit, és be nem bocsátom ujjaimat a szegek helyébe, és az én kezemet be nem bocsátom az ő oldalába, semmiképen el nem hiszem.

Κρηολιστί [Kreyol (cpf), Hatian Creole Version]

19 Menm jou dimanch sa a, nan aswè, disip yo te reyini nan yon kay. Yo te fèmen pòt yo akle paske yo te pè jwif yo. Jezi vini, li kanpe nan mitan yo, li di yo: benediksyon Bondye sou nou tout! 20 Apre li fin di yo sa, li moutre yo de pla men l' ak bò kòt li. Disip yo pa t' manke kontan lè yo wè Seyè a.

21 Jezi di yo ankò: benediksyon Bondye sou nou tout! Menm jan Papa a te voye m' lan, se konsa m'ap voye nou tou. 22 Apre pawòl sa yo, li soufle sou yo, li di yo: Resevwa Sentespri. 23 Moun n'a padone peche yo, y'a resevwa padon vre. Moun n'a refize padone, yo p'ap resevwa padon.

24 Men, twouve Toma, yonn nan douz disip yo ki te rele Jimo, pa t' la avèk yo lè Jezi te vini an. 25 Lòt disip yo di li: Nou wè Seyè a. Men, Toma reponn yo: Si m' pa wè mak klou yo nan pla men l', si m' pa mete dwèt mwen nan plas kote klou yo te ye a, si m' pa mete men m' nan bò kòt li, mwen p'ap kwè.

19 Pastaj në mbrëmje të po asaj dite, dita e parë e javës, ndërsa dyert e vendit ku qenë mbledhur dishepujt ishin të mbyllura nga frika e Judenjve, erdhi Jezusi dhe u prezantua në mes tyre dhe u tha atyre: ''Paqja me ju!''.

20 Dhe, si i tha këto, u tregoi atyre duart e veta dhe brinjën. Dishepujt pra, kur e panë Zotin, u gëzuan.

21 Pastaj Jezusi u tha atyre përsëri: ''Paqja me ju! Sikurse më ka dërguar mua Ati, ashtu unë po ju dërgoj ju''. **22** Dhe, si tha këto fjalë, hukati mbi ta dhe tha: ''Merrni Frymën e Shenjtë! **23** Kujt do t'ia falni mëkatet, do t'i jenë falur, kujt do t'ia mbani, do t'i jenë mbajtur''.

24 Por Thomai, i quajtur Binjaku, një nga të dymbëdhjetët, nuk ishte me ta kur erdhi Jezusi. **25** Dishepujt e tjerë, pra, i thanë: ''Kemi parë Zotin''. Por ai u tha atyre: ''Po nuk e pashë në duart e tij shenjën e gozhdave, dhe po nuk e vura gishtin tim te shenja e gozhdëve dhe dorën time në brinjën e tij, unë nuk do të besoj''.

19 Haftanın o ilk günü akşam olunca, öğrencilerin Yahudilerden korkusu nedeniyle buldukları yerin kapıları kapalıyken İsa geldi, ortalarında durup onlara, «Size esenlik olsun!» dedi. **20** Bunu söyledikten sonra onlara ellerini ve böğrünü gösterdi. Öğrenciler Rab'bi görünce sevindiler.

21 İsa yine onlara, «Size esenlik olsun!» dedi. «Baba beni gönderdiği gibi, ben de sizigönderiyorum.» **22** Bunu söyledikten sonra onların üzerine üfleyerek, «Kutsal Ruh'u alın!» dedi. **23** «Kimin günahlarını bağışlarsanız, bağışlanmış olur; kimin günahlarını bağışlamazsanız, bağışlanmamış kalır.»

24 Onikilerden biri, İkiz[ğğ] diye anılan Tomas, İsa geldiğinde onlarla birlikte değildi. **25** Öbür öğrenciler ona, «Biz Rab'bi gördük!» dediler. Tomas ise, «O'nun ellerinde çivilerin izini görmedikçe, çivilerin izine parmağımla dokunmadıkça ve elimi böğrüne sokmadıkça inanmam» dedi.

19 كَانَ الْأَسْبُوعَ، مِنْ الْأَوَّلِ الْيَوْمِ وَهُوَ الْيَوْمِ، ذَلِكَ مَسَاءً حَلَّ وَلَمَّا يَسُوعُ وَإِذَا الْيَهُودُ، مِنْ خَوْفٍ أَبْوَابُهُ أُغْلِقُوا بَيَّتِ فِي مُجْتَمِعِينَ التَّلَامِيذُ يَدِيهِ أَرَاهُمْ هَذَا، قَالَ وَإِذْ 20 «لَكُمْ سَلَامٌ» قَائِلًا وَسَطَهُمْ يَحْضُرُ الرَّبَّ أَبْصَرُوا إِذِ التَّلَامِيذُ فَفَرَحَ وَجَنَّبَهُ،

21 أُرْسِلُكُمْ أُرْسَلْتَنِي، الْآبُ أَنْ كَمَا لَكُمْ سَلَامٌ» يَسُوعُ لَهُمْ فَقَالَ 22 «أَنَا الْفُدْسُ الرُّوحِ أَقْبَلُوا» لَهُمْ وَقَالَ فِيهِمْ وَنَفَخَ هَذَا قَالَ 23 «أَنَا «لَكُمْ سَلَامٌ» قَائِلًا وَسَطَهُمْ يَحْضُرُ الرَّبَّ أَبْصَرُوا إِذِ التَّلَامِيذُ فَفَرَحَ وَجَنَّبَهُ،

24 لَمْ بِالتَّوَامِ، الْمَعْرُوفِ وَهُوَ عَشْرَ، الْاِثْنَيْ التَّلَامِيذِ أَحَدَ ثَوْمًا، وَلَكِنْ الْأَخْرُونَ التَّلَامِيذُ لَهُ فَقَالَ 25 يَسُوعُ حَضَرَ حِينَ التَّلَامِيذِ، مَعَ يَكُنْ فِي الْمَسَامِيرِ أَنْزَرَ أَرَى لَا كُنْتُ إِنْ» فَأَجَابَ «الرَّبَّ رَأَيْنَا إِنَّا» قَائِلًا جَنَّبَهُ، فِي يَدِي وَأَضَعُ الْمَسَامِيرَ، مَكَانَ فِي إصْبِعِي وَأَضَعُ يَدِيهِ، «أَوْ مِنْ»

19 那日（就是七日的第一日）晚上、門徒所在的地方、因怕猶太人、門都關了。耶穌來站在當中、對他們說、願你們平安。20說了這話、就把手和肋旁、指給他們看。門徒看見主、就喜樂了。

21 耶穌又對他們說、願你們平安。父怎樣差遣了我、我也照樣差遣你們。22說了這話、就向他們吹一口氣、說、你們受聖靈。23你們赦免誰的罪、誰的罪就赦免了。你們留下誰的罪、誰的罪就留下了。

24 那十二個門徒中、有稱為低土馬的多馬。耶穌來的時候、他沒有和他們同在。25那些門徒就對他說、我們已經看見主了。多馬卻說、我非看見他手上的釘痕、用指頭探入那釘痕、又用手探入他的肋旁、我總不信。

Ιαπωνιστί [(jp)]

19. その日、すなわち週の初めの日の夕方のであった。弟子たちがいた所では、ユダヤ人を恐れて戸がしめてあったが、イエスが來られ、彼らの中に立って言われた。

「平安があなたがたにあるように。」

20. こう言ってイエスは、その手とわき腹を彼らに示された。弟子たちは、主を見て喜んだ。

21. イエスはもう一度、彼らに言われた。

「平安があなたがたにあるように。」

父がわたしを遣わしたように、わたしもあなたがたを遣わします。」

22. そして、こう言われると、彼らに息を吹きかけて言われた。「聖靈を受けなさい。23. あなたがたがだれかの罪を赦すなら、その人の罪は赦され、あなたがたがだれかの罪をそのまま残すなら、それはそのまま残ります。」

24. 十二弟子のひとりで、デドモと呼ばれるトマスは、イエスが來られたときに、彼らといっしょにいなかった。

25. それで、ほかの弟子たちが彼に「私たちは主を見た。」と言った。しかし、トマスは彼らに「私は、その手に釘の跡を見、私の指を釘のところに差し入れ、また私の手をそのわきに差し入れてみなければ、決して信じません。」と言った。

Κορεατιστί [한국 (ko), Korean Bible]

19 이 날 곧 안식 후 첫 날 저녁 때에 제자들이 유대인들을 두려워하여 모인 곳에 문들을 닫았더니 예수께서 오사 가운데 서서 가라사대 너희에게 평강이 있을지어다! 20 이 말씀을 하시고 손과 옆구리를 보이시니 제자들이 주를 보고 기뻐하더라

21 예수께서 또 가라사대 너희에게 평강이 있을지어다! 아버지께서 나를 보내신 것 같이나도 너희를 보내노라 22 이 말씀을 하시고 저희를 향하사 숨을 내쉬며 가라사대 성령을 받으라 23 너희가 뉘 죄든지 사하면 사하여질 것이요 뉘 죄든지 그대로 두면 그대로 있으리라 하시니라

24 열두 제자 중에 하나인 디두모라 하는 도마는 예수 오셨을 때에 함께 있지 아니한지라 25 다른 제자들이 그에게 이르되 우리가 주를 보았노라 하니 도마가 가로되 내가 그 손의 못자국을 보며 내 손가락을 그 못자국에 넣으며 내 손을 그 옆구리에 넣어 보지 않고는 믿지 아니하겠노라 하시니라

**Εἰς διαφόρους γλώσσας,
δι' ἑλληνικῶν χαρακτήρων.
(ἐκ παλαιῶν ἐκδόσεων)**

ΣΛΑΒΟΡΩΣΣΙΣΤΙ

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι...

Ἰοσποδόπιτισε νὰμ σλίσανι γιοῦ σφετάγο
Εὐάγγελια Γόσποδα Πόγα μόλημ.

Σοφία ὀρθοί.

Πρεμούδροστ πρόστιούσλισιμ σφετάγο
Εὐάγγελια.

Εἰρήνη πᾶσι.

Μίρβ σιγέμ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Ἦτο Ἰωάννα σφετάγο Εὐάγγελια τζένια.

Πρόσχωμεν.

Βόνμεμ.

Οὔσης ὀψίας.

Σούστου πόζδιε βδὲν τόϊ βογεδίνο ὄτσουποτ,
ἴδβρεμ ζάτ βορέννιμ, ιδιέζε παγιαχο
οὐτζενιτζί ιγεγὸ σόπρανι στράχα ράδι
Ἰουδέϊσκα, πριΐδε Ἰησοῦς, ιστὰ ποσρεδιγε,
ιγλαγόλα ιμ μίρβαμ.

Καὶ τοῦτο εἰπών.

Ἰσιγὲ ρέκ, ποκαζά, ἴμ ρούτσιε ινόζιε ιρέπρα·
σβοεὰ βοσράδο βασασέ, ζέ οὐτζε νιτζί
βιδιγέβ σὲ Γόσποδα.

Εἶπεν οὖν αὐτοῖς.

Ρετζέ ζέ ἴμ Ἰησοῦς πάκι, μίρβαμ, γιάκοζε
ποσλὰ μιγιά Ὅτετς ιὲζ ποσελάϊο βί, ἴσιγ ρέκ
δοῦνο ιγλαγόλαϊμ πριΐμίτε δούχ σφιάτ ἴμζε
ὄτκουσιτέ, κρεχί, ὄτ πούστετσια ἴμ ἴμζε
δερζιτέ, δέρ, ζάτσε.

Θωμᾶς δὲ εἶς ἐκ τῶν δώδεκα.

Θωμᾶ ζέ γεδὶν ὄτ δβανάδεσιατε γλαγόλεμιΐ
πλινέτς νεπιγετοῦ σνίμι, γεκδὰ πριΐδε Ἰησοῦς
γλαγόλαχου ζέ γεμοῦ δρουζοῦι οὐτζενιτσι,
βιδιγεχομ Γόσποδα.

Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς.

Ἦνζε ρετζέ ἴμ ἄστε νεβίζου ναρούκου γεγὸ,
γιάζβ κβοζδίνια ἰβλοζού, ρούκου μογιού
βρέπρα γεγὸ νεμοῦ βιέρι.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΣΤΙ

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι.

Ἰόσποδόπιτισε νὰ μ ὀλίσανιγιοῦ σφετάβο
Εὐάγγελια Γόσποδα Πόγα μόλιμ.

Σοφία ὀρθοί.

Μίρβ βσιγέμ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Ἦτο Ἰωάννα σφετάγο Εὐάγγελια τζένια.

Πρόσχωμεν.

Βόνμεμ.

Οὔσης ὀψίας.

Κατοπέσε κῆσκο βετζερτά, φτόγεδεν
πέρβιετνὰ σετμίτσα τὰ ἰβρατάτα πέχα,
ζακλούτζνι τάμο, κδέτο πέχα οὐτζενιτζί, τὲ
νέκοβι σόπρανι ζαραδι στραχάτ Ἰουδέϊσκι.
δοῖδὲ Ἰησοῦς, ἰ ζαστανὰ νὰ σρέδ, ἰ ρετζέ ἴμ,
μίρβαμ.

Καὶ τοῦτο εἰπών.

Ἦτοβὰ κατὲ ρετζέ ποκαζὰ ἱμρατζέ τὲ ἰ νόζε
τε, ἰ ρέπρα τὰ σὶ ἄ οὐτζενιτζιτέ σὲ
βοζράδοβαχα κατὸ βίδεχα Γόσποδα.

Εἶπεν οὖν αὐτοῖς.

Ἦ Ἰησοῦς ἴμ ρέτζε πάκι, μίρ βάμ. Κακβότο
μὲ πρατι Ὅτέτς, ἰ ἄζ βι πράσταμ· ἰ κατὸ
ρέτζε τοβά, δούχνα, ἰ ρέτζε ἴμ· πριημήτε
δούχ σφιάτ· νὰ κουῖτο προστίτε κρεχοβὲ τέ,
στὲ δὰ ἴμ σὲ πρόστατ, ἄ νάκκοῖτο δερζίτε στὲ
δὰ σὲ δαρζάτ.

Θωμᾶς δὲ εἶς ἐκ τῶν δώδεκα.

Ἦ Θωμᾶ, γεδὶν ὄ δβανάτισετε, κόῖτο στὲ
γοβόρι πλιζνέτς, νὲ πέσε τάμο, σασνιχ
κογάτο δοῖδε Ἰησοῦς. Ἦ γὸ βόρεχα μου
δρουγι τε οὐτζενιτζί βίδεγμα Γόσποδα.

Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς.

Ἦ τόϊ ἴμ ρετζέ, ἀκὸ νὲ βίδιμ να ρεκί του σοι
ράνι τε ὄτ κβόζδεῖ τε, ἰ νὲ τούριμ πράστατρ
μὴ βράνι τὲ κβόζνι ἰνὲ τούριμ ρακάτα μογια
βρεπράτα μου, νὲ στέμ δ' α ποβιέροβαμ.

ΑΛΒΑΝΙΣΤΙ

Οὔσης ὀψίας...

Δάγι πρέμα σὶ οὐ ἔρ ἀτὲ δίτε τὲ στούνε, κὲ ἴς δίτα ἐπάρε ἐγιά βεσὲ κὲ κένε ἐδὲ διούερτε πιούλτουρε, τὲκ κένε πλέδουρε μαθητήγγν τε γκα φρίκα ἐ Ἰουδδαίνεβετ, ἔρδι Ἰησοῦϊ ἐ κεντερόγι ντε μὲς τὲ τιούρε, ἐ οὐ θότε πᾶκι ἐδασουρὶ πιγιού.

Ἐ σὶ οὐθὰ κετὸ οὐ δεφτέου δούαρτε, ἐδὲ πρίνν' ἐτίγι, οὐ γκεζούανε μαθητίγγτε σὲ πάνε ζόντε.

Καὶ τοῦτο εἰπών...

Πιρσερὶ οὐ θότε Ἰησοῦγι ἀτιούρε, πᾶκι ἐ δασουρὶ πίγιου σίνδερ κούρ μὲ δερκοῖ μούα ἱμάτε οὐ τεργκόγγ ἐδὲ οὔνε γιουῖβε.

Καὶ εἶπεν αὐτοῖς...

Ἐ μὲ τὲ θένε κετὸ φρίγι πιτά, ἐ οὐ θότε, μέρνι φριοῦμε τὲ πὲ κουράρε, ἐκούγιτ κε τε δεγένη φάγετε, τὲ γένε τὲ δίγερα ἐκούγιτ τὲ γιαπάνι νὲ γένε τὲ πάϊτουρα.

Θωμάς δὲ εἶς ἐκ τῶν δώδεκα...

Θωμάϊνε γκάτε διουμπεδιέτετε, κὲ κιούχεϊ πενιάκ, σὶς πάσκε μετὰ κούρ ἔρδι Ἰησοῦϊ ἐ ἰθάνε μαθητήγγ τε ἐτεγέρε, πάμε ζόντε.

Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς...

Ἐ ἂ οὔ οὐ θότε ἀτιοῦρε, οὔνε πὰ πάρε δὲ δούαρτ ἐτίγι πλλιάκετε ἐπερόναβετ, ἐ ζὲ βὲ γκίστι νε τῆμ ντὲ βέντ τὲ περόναβιτ, ἐ τὲ βὲ δόρενε ντὲ πρίνιε τὲ τῆγ νοῦκε πεσόγγ.

ΛΑΤΙΝΙΣΤΙ

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι...

Ἐτ οὐτ δίγνι σίμουσ ἀουδίρε σάνκτουμ Δόμνι Δεῖ νόστρι Εὐανγκέλιουμ
πρετζέμουρ.
Σοφία ὀρθοί...

Σαπιέτσια ρέκτα, ἀουδιάμουσ σάνκτουμ
Εὐαγγέλιουμ.
Εἰρήνη πᾶσι.

Πᾶξ ὄμνιμπους.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην...

Ἐξ ἔο, κβὸτ ἔς· σεκούντουμ Ἰωάννεμ
Εὐαγγέλιῦ λέξιο.

Πρόσχωμεν.

Ἀτεντάμουσ.

Οὔσης ὀψίας.

Ἰν ἴλλο τέμπορε κβούμ σέρο ἔσσετ ντίε ἴλλο, οὔνα Σαμπατόρουμ, ἐτ φόρες ἔσεντ κλάουζε, οὔμπι ἔραντ δισσίπουλι κογκρεγκάτι πρόπερ μέτουμ Γιουδεόρουμ βένιτ Γέζουσ, ἐτ στέτιτ ἰν μέντιο, ἐτ δίξιτ ἔϊς, πᾶξ βόμπις.

Καὶ τοῦτο εἰπών...

Ἐτκβούμ χόκ ντιζίσσετ, ὁ στέντιτ ἔϊς μάνουσ, ἐτ λάτουσ, γκαβίξι σούντ ἔργκο δισσίπουλι, βίζο Ντόμνιο.

Καὶ εἶπεν αὐτοῖς...

Δίξιτ ἔργκο ἔϊς ἴτερουμ· πᾶξ βόμπις. Σίκουτ μίξιτ μὲ Πάτερ, ἐτ ἔγκο μίττο βός. Χόκ κοῦμ διζίσσετ, ἰνσουφλάβιτ, ἐτ δίξιτ ἔϊς· ἀκτζίπιτε σπίριτουμ σάνκτουμ· κβόρουμ ρεμιζέριτις πεκκάτα ρεμιττούντουρ ἔϊς, ἐτ κβόρουμ ρετινουέριτις, ρετέντα σούντ.

Θωμάς δὲ εἶς ἐκ τῶν δώδεκα...

Τόμασ ἄουτεμ οὔνουσ ἐξ ντουόδετζιμ, κβὶ δίτζιτουρ Ντίντιμουσ, νὸν ἔρατ κοῦμ ἔϊς, κβάντο βένιτ Γέζουσ· διζέροντ ἔργκο εἶ ἄλλι δισσίπουλι· βίδιμουσ Ντόμνιουμ.

Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς...

Ἰλλε ἄουτεμ δίξιτ ἔϊς· νίξι βίδερο ἰν μάνιμπους ἔγιουσ φιζούραμ κλαβόρουμ, ἀτμίτταμ δίγκιτουμ μέουμ ἰν λόκουμ κλαβόρουμ ἐτ μίτταμ μάνουμ μέαμ ἰν λάτουσ ἔγιουσ, νὸν κρέδαμ.

ΙΤΑΛΙΣΤΙ

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι...

Πρεγκιάμο πὲρ ἔσερε δέγνι δι ἀσκολτάρε ἰλ
σάντο Βαντζέλο ντὲ Σινιόρε Ντίο νόστρο.

Σοφία ὀρθοί...

Σαπιέντσια ρέττα. Ἀσκολτιάμο ἰλ σάντο

Εὐαγκέλιο.

Εἰρήνη πᾶσι.

Πάτσε ἂ τούτι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην...

Λεντζιόνε δὲλ Βαντζέλο σεκόντο Σὰν

Δζοβάννι.

Πρόσχωμεν.

Σιάμο ἀτέντε.

Οὔσης ὀψίας...

Δζιούνα λὰ σέρα δι κουὲλ δζιόρνο, ἰλ πρίμο
δέλλα σεττιμάννα, ἐσένδο κιούζε, πὲρ τιμόρε
δὲ Δζιουδέϊ λὲ πόρτε δὲλ λουόκο δόβε ἔρανο
κογκρεγκάτι ἰ δεσέπολι, βέννε Γεζού,
ἐκομπαρένδο ἰν μέτζο δι ἔσι, δίσε λόρο, λὰ
πάτσε σίακὸν βόϊ.

Καὶ τοῦτο εἰπών...

Ἐ δέττο κουέστο, μοστρὸ λόρο λὲ σούε μάνι,
ἐ ἰλ κοστάτο· σὶ ραλλεγκράρονο πὲρ τάντο ἰ
δισέπολι ἄλλ βεδὲρ ἰλ Σινιόρε.

Καὶ εἶπεν αὐτοῖς...

Ἐλλι δίσε λόρο δι νουόβο, λὰ πάτσε σία κὸν
βόϊ κόμε μαντὸ μὲ ἰλ Πάδρε, ἀνκ' ἴο μάντο
βόϊ. Ντόπο κουέστε παρόλε, σοφιοὺ σόπρα
δι ἔσι ἐ δίσε λόρο, ριτζεβέτε λὸ Σπίριτο
Σάντο· σαράν ριμέσι ἰ πεκάτι ἂ κι λὶ
ριμεττερέτε, ἐ σαράν ρετινούτι ἂ κι λὶ
ριτερρέτε.

Θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα...

Μὰ Τομάζο σοπραννομινάτο Ντίντιμο, οὔνο
δεῖ Ντόδιτζι, νὸν ἔρα κὸν λόρο κουάντο
βιέννε Γεζού· γλὶ ἄλτρι δισέπολι ἀντούγκε
γλὶ δίσερο, ἀμπιάμο βεδούτο ἰλ Σινιόρε.

Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς...

Μὰ ἔγλι δίσε λόρο, σὲ ἴο νὸν βέδο νέλλε
σούε μάνι λὰ φεσσούρα δεῖ κιόδι, ἐ σὲ νὸν
μέττο ἰλ μίο δίττο νὲλ λουόκο δεῖ κιόδι, ἐ λὰ
μάνο νὲλ σούο κοστάτο, νὸν κρεντερό.

ΓΑΛΛΙΣΤΙ

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι...

Prions le Seigneur de nous rendre dignes
d'entendre le saint Evangile.

Πρόσχωμεν.

Soyons attentifs.

Σοφία ὀρθοί...

Écoutons le saint Evangile.

Εἰρήνη πᾶσι.

Que la paix soit avec vous.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην...

Lecture de l'Evangile de saint Jean.

Πρόσχωμεν.

Soyons attentifs.

Οὔσης ὀψίας...

Sur le soir du même jour, qui était le premier
de la semaine, les portes du lieu où les
disciples étaient assemblés de peur des Juifs,
étant fermées, Jesus vint, et se tint au milieu
d'eux et leur dit· la paix soit avec vous. Ce
qu' ayant dit, il leur montra ses mains et son
côté. Les disciples eurent donc une grande
joie de voir le Seigneur.

Εἶπεν οὖν αὐτοῖς...

Et il leur dit une seconde fois, "la paix soit
avec vous. Comme mon Père m'a envoyé, je
vous envoie aussi de même". Ayant dit ce
mot, il souffla sur eux, et leur dit: Recevez le
Saint Esprit: les péchés seront remis à ceux à
qui vous les remettrez, et ils seront retenus à
ceux à qui vous les retiendrez.

Θωμᾶς δὲ εἷς...

Or Thomas, l'un des douze apôtres, appelé
Didyme, n'était pas avec eux lors que Jésus
vint. Les autres disciples lui dirent donc:
Nous avons vu le Seigneur. Mais il leur dit:
si je ne vois, dans ses mains la marque des
clous qui l'ont percées, et si je ne mets mon
doigt dans le trou des clous, et ma mains
dans la plaie de son côté, je ne croirai point.

ΓΑΛΛΙΣΤΙ ΜΕ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι...

Πριὸν ποὺρ κὲ νοῦ σουαγιὸν διγν ντ' ἀν-
τάνδρ λὲ σαίντ Εὐανζίλ.

Σοφία ὀρθοί...

Σαζὲς δροάτ. Ἐκουτὸν λὲ σέντ Εὐανζίλ.

Εἰρήνη πᾶσι.

Λὰ πὲ ἄ τούς.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην...

Σουαγιὸν ἀταντίφ ἄ λὰ λεσὸν τιρὲ ντὸ σαίντ
Εὐανζίλ ντὲ σὲν Ζάν.

Πρόσχωμεν.

Ἀταντόν.

Οὔσης ὀψίας...

Σοὺρ λὲ σουὰρ ντοῦ μὲμ ζοῦρ, κὶ ἐτὲ λὲ πρε-
μιὲ ντὲ λὰ σ' μέν, λὰ πόρτ ντὸ λιὲ οὐ λὲ ντι-
σίπλ, ἐτὲ ἀσσαμπλὲ ντὲ πὲρ ντὲ Ζουῖφ ἐτὰν
φερμέ, Ζεζὺ βέν, παροῦ ὁ μιλιέ, ντὲ ἔ λερ
ντί, λὰ πὲ σουὰ ἀβὲκ βού.

Καὶ τοῦτο εἰπών...

Ἐ ἀπρὲ σὲ παρόλ ἰλ λέρ μοντρά σὲ μὲν ἔ σὸν
κοτέ· ἄ λὰ βοῦ ντὸ Σενιέρ λὲ ντισίπλ φὺρ
ραμπλι ντ' οὖν γκράντ ζουά.

Εἶπεν οὖν αὐτοῖς...

Ἴλ λέρ ντὶ ἀγκὸρ οὖν φουά, λὰ πὲ σουὰ ἀβὲκ
βού. Κὸμ μὸν πὲρ μ' ἄ ἀνβουαγιέ, ἐνσί ζὲ
βοῦζ ἀνβουὰ μουὰ μέμ· ἄ σὲ μὸ ἰλ σουφλά
σὺρ ἔ, ἔ λέρ ντί, ρεσεβὲ λὲ σέντ ἔσπρί, λὲ πε-
σὲ σερόν ρεμίζ ἄ σὲζ ἄ κὶ βοῦ λὲ ρεμετρέ, ἔ
ἰλ σερόν ρετενὺ ἄ σέ, ἄ κὶ βοῦ λὲ ρετιεντρέ.

Θωμᾶς δὲ εἶς ἐκ τῶν δώδεκα...

Ὅρ Τομὰ λ' ἔν ντὲ ντουζ, ἀπελλὲ Ντινύμ, ν'
ἐτὲ πὰ ἀβὲκ ἔ, λόρσκ Ζεζὺ βιέν, λὲζ ὄτρ
ντισίπλ λουῖ ντίρ, νοῦς ἀβὸνς βὺ λὲ Σενιέρ.

Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς...

Μὲζ ἰλ λέρ ρεποντί· σὶ ζὲ νὲ βουὰ λὰ μάρκ
ντὲ κλοῦ ντὰν σὲ μὲν, ἔ σὶ ζὲ νὲ μὲ μὸν ντουὰ
ντὰν λὲ τροῦ ντὲ κλοῦ, ἔ μὰ μὲν τὰν λὰ πλὲ
ντὲ σὸν κοτέ, ζε νὲ κρουαρὲ πουάν.

ΑΡΑΒΙΣΤΙ

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι...

Μὶν ἔδζιλ ἰν νεκοῦν μουσταχακκὴν λεσιμά,
χάζα λ' Ἰνδζίλ ἰλ μουκατδές, μὶν ἰ-ρ Ράππ ἰ-
λάχινα νάτλουπ.

Σοφία ὀρθοί...

Μπὶ χίκμετιν μουστακήμεν φὲν νίσμα χάζ ἔλ
ἰνδζίλ ἰλ μουκάτδες.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ἰ-σ σελάμ λὰ δζεμιάκουν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην...

Φφασλὸν σερίφουν μὶν πισάρατ ἰλ κουτδὶς
Γιουχάνα ἰλ Ἰντζίλι ἰλ πεσίρ.

Πρόσχωμεν.

Νασιτίν.

Οὔσης ὀψίας...

Φὶ ἀσίγιατ ζέλικ ἰλ γιόβα, φὶ ἀχάδι-σ Σου-
ποῦτ βὲ-λ ἔββαπ μουγλάγατουν, χάης κὰν ἰ-τ
Τελεμὶς μουστεμὶν χάουφαν μὶν ἰλ Γιαχούδ·
δζάα Γεσοῦ, βὲ βάκηφ φὶ βασάχτιμ, βὲ κάλε
λέχουμ, ἰ-σ σελάμ λέκουμ.

Καὶ τοῦτο εἰπών...

Φὲ λέμα κάλε χεζὰ ἀράχουμ γεδέϊχι βὲ δζέμ-
πεχου· φὰ φήριχ ἰ-τ-Τελεμὶς χέην ἄψαρου ἰρ
Ράππ.

Εἶπεν οὖν αὐτοῖς...

Βὲ κάλε λούχουμ ἄϊδαν, Γεζού, ἰ-σ σελάμη
λέκουμ. Κέμα ἐρσέλενι ἰλ ἄπ, κεζάλικε ἄνε
ἀρσούλουκουμ· φὲ λέμα κάλε χέξαν ἔφεχα
φίχομ, βὲ κάλε λέχουμ, χούζου ροῦχελ κούδ-
δους μὲν κάφερτουμ λέχου χαταγιαχου, γού-
φιριτ λέχου βὲ μὲ ἐμσεκδιμούχα, ἀλέϊχι μού-
σικατ.

Θωμᾶς δὲ εἶς...

Φὲ ἔμε Θωμᾶ, ἄχεντ λὶ ἴσνα ἄορ, ἐλλέζι γιου-
κὰ λέχου ἰ τ τέβαμ, λέμγεκουν μάχουγ ἰζ δζὰ
Γεζσοῦ, φὲ κάλε λέχου ἰ-τ Τελεμὶς ἰλ ὀχάρ,
κὰδ ράϊνε ἰ ρ Ράππ.

Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς...

Φὲ κάλε λέχουμ ἰν λὲμ ἄρα ἄθερ ἰλ μεσαμίρ
γεδέϊχι, βὲ ἄδ ἄ ἦσπεη φὶ ρέαμιλ, μεσαμίρ,
βὲ ἄδζεελ γεέδι φὶ δέμπιχι, λεστοουόμεν.

ΤΟΥΡΚΙΣΤΙ

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι...

Νιτζὰ βὲ νιάζ κηλαλήμ ράππη Ἀλλαχημιζά,
χάτια λαϊκ ὀλαλήμ ἀζίζ Ἰντζιλ ὀκουγιούπ βὲ
ντιγνεμεγέ.

Σοφία ὀρθοί...

Ἐλμη ντογρουλοῦκ οὐζερὲ ἀζίζ Ἰντζιλή ἰσιν-
τελήμ.

Εἰρήνη πᾶσι.

Σελάμη τζούμλεγε.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην...

Ἰωάννηστέν γιαζιλὰν ἀζίζ Ἰντζιλήν ὀκουμα-
σινά.

Πρόσχωμεν.

Βουκούφ ὀλαλήμ.

Οὔσης ὀψίας...

Ἐορτὴ γκιουνλερινὴ μπιρηντὲ ἀκσάμ βακτη-
ντὰ βὲ σαῖρ κλὲρ τζέμ ὀλτουκλαρὶ γερὴν κα-
πουλαρὴ Γιαχουτηλερὴν κορκουσούνταν κι-
λιτλήγιεκεν, Ἰησοῦς γκιλιτή, βὲ ἀραλα-ρη-ντὰ
ντουρτοῦ, βὲ ἀνλερὲ ντετή· σελάμ σιζέ.

Καὶ τοῦτο εἰπών...

Πουνοῦ ντετικτέ, ἀνλερὲ ἔλλερινὴ βὲ που-
γρουννοῦ γκιοςτερντή, βὲ σαγιρτλὲρ ράππιγι
γκιοροῦπ σεβιντηλέρ.

Εἶπεν οὖν αὐτοῖς...

Βὲ Ἰησοῦς τέκρар ἀνλερὲ ντεντή, σελάμ σι-
ζέ, Πετερὴμ πενὶ ἡρσάλ ἐττιγή, κιπή, μπὲν
ταχὶ σιζλερὴ ἡρσάλ ἐδέριμ.

Μπουνοῦ ντεντηκτέ, ἀνλερὲ οὐφλεγέπ δεδὴ,
ἀζίζ ρουχοῦ κὰπζ ἔτην. Κιμὲ κικουναχλαρη-
νὴ παγισλάρσανης, παγισλανμῆς ὀλαλάρ· δὲ
κιμὲ κι ἀληκόρσανης, ἀληκομοῦς ὀλαλάρ.

Θωμᾶς δὲ εἶς...

Βὲ ὄν ἰκιλερτὲρ πιρὴ ἐκὶζ τενηλὲν Θωμᾶς, Ἰ-
ησοῦς γκελτηγὴ ζεμὰν ἀνλέριλεν πιλ ἐ τεγί-
λιτι, ὀπὶρ σαγιρτλὲρ τετιλέρ, Ράππιγη γκιορ-
τούκ.

Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς...

Ἐμμα ὁ ἀνλερὲ ντετί κι, μπὲν ἔλλερηντὲ ἐκ-
σερηλεριν νησανινὴ, γκιορμέζησαμ, βὲ παρ-
μαγιμὴ ἐκσερλερὴν νησανινά, βὲ ἐλημὴ πο-
γροῦν σοκμάκησαμ, ἰναναλαρτὰν τεῖλην.

ARMENISITI

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην...

Σίρπο ἀβενταρανὶς Ἰησοῦσι Κριτσοὶ βορίστ
χοχανοῦ πάρεκεσντερ ἄστ βάτσ μέρ.

Πρόσχωμεν.

Γεβὲτ οὔτ ἀβούρ ταρτσίαλ ἔιν ἰνέρκις
ἀχιααγκρεκεν, γιέβ Τομάς ἰντ νοσά. Κὰ Ἰσοῦς
τρὸκ παγγελὸκ γιεβγιεγικάτς ἰμέτσ νοσά
γεβασέ, βοχτσούν ἰνσές. Ἀμπὰ ἀσέτσι Τομάς
πὲρ σμαντούνους κὸ γεβάρκ ἀϊσίρ. Γεβντὲς
ἰτζσέρις ἴμ. Γεβπὲρ ἰτζζέριν κὸ γεβμιχγιά
ἰνεκόγιους ἴμ. Γεβμίλινιρ ἀνχαβὰτ ἀἴλ
χαβαντασιάλ. Μπατασχανὶ γέτ Τομάς
γεβασὶ τσενὰ ντέριμ γιέβ ἄστ βάτς ἴμ. Ἀσὶ
τσενὰ Ἰησοῦς ἀἴτζιντεσεριτ ζίζ
γεβχαβαννατσὲρ Γερανὶ βορότσ βότσ ἰτσὲ
ντεσιάλ γεβχαβαντασέλ. Παζοῦμ γέβ ἄἴλ νε
χιάνις ἀρὰρ Χισοῦς ἀρατοί, ἀχιά γκερντὰτσ
γιουρότσ. Βορβέτσ αἰ κιργιάλ ἰκίρις ἄϊσμικ
Ἄἴλ ἄἴς ἀγκιάπ ἰντσ κιρετσάβ ζὶ χαβανταῖσὲκ
γετὲ Χισοῦς Κριστὸς αἰβορτὶ ἀστουτζό.
Γεβζὶ χαβανταῖτσὲκ γεβιζγκιάνσιν
χαβιντενογγάνις ἰντουνιτσὶκ χανοῦν νορά.

© 12.04.2026 ©

Ζῆ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ!

ΛΟΓΟΣ

**ἀναγινωσκόμενος εἰς τὸν Ὅρθρον,
μετὰ τὴν Ὑπακοήν.**

**Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου,
Λόγος Α΄. Εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα
καὶ εἰς τὴν βραδυτῆτα.**

Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ ἡ ἀρχὴ δεξιᾶ, καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει, καὶ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα· εἴπωμεν, ἀδελφοί, καὶ τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς, μὴ ὅτι τοῖς δι' ἀγάπην τι πεποιηκόσιν, ἢ πεπονθόσι· συγχωρήσωμεν πάντα τῇ ἀναστάσει· δῶμεν συγγνώμην ἀλλήλοις, ἐγὼ τε ὁ τυραννηθεὶς τὴν καλὴν τυραννίδα, τοῦτο γὰρ νῦν προστίθημι, καὶ ὑμεῖς οἱ καλῶς τυραννήσαντες, εἴ τί μοι μέμφοισθε τῆς βραδύτητος, ὡς τάχα γε κρείττων αὕτη καὶ τιμιώτερα Θεῷ τῆς ἐτέρων ταχύτητος· ἀγαθὸν γὰρ καὶ ὑποχωρῆσαι Θεῷ τι μικρόν, ὡς Μωϋσῆς ἐκεῖνος τὸ παλαιόν, καὶ Ἰερεμίας ὕστερον, καὶ προσδραμεῖν ἐτοιμῶς καλοῦντι, ὡς Ἀαρὼν τε καὶ Ἡσαΐας, μόνον εὐσεβῶς ἀμφοτέρα, τὸ μὲν διὰ τὴν οἰκειαν ἀσθένειαν, τὸ δὲ διὰ τὴν τοῦ καλοῦντος δύναμιν.

Μυστήριον ἔχρισέ με, μυστηρίῳ μικρὸν ὑπεχώρησα, ὅσον ἐμαυτὸν ἐπισκέψασθαι· μυστηρίῳ καὶ συνεισέρχομαι, καλὴν ἐπαγόμενος τῆς ἐμῆς δειλίας καὶ ἀσθενείας ἐπίκουρον τὴν ἡμέραν, ἵν' ὁ σήμερον ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς κάμῃ καινοποιήσῃ τῷ πνεύματι, καὶ τὸν καινὸν ἐνδύσας ἄνθρωπον, δῶ τῇ καινῇ κτίσει, τοῖς κατὰ Θεὸν γεννωμένοις, πλάστην ἀγαθὸν καὶ διδάσκαλον Χριστῷ καὶ συννεκρούμενον προθύμως καὶ συνανιστάμενον.

Χθὲς ὁ ἄμνός ἐσφάζετο, καὶ ἐχρίοντο αἱ φλιαί, καὶ ἐθρήνησεν Αἴγυπτος τὰ πρωτότοκα, καὶ ἡμᾶς παρήλθεν ὁ ὀλοθρεύων, καὶ ἡ σφραγὶς φοβερὰ καὶ αἰδέσιμος, καὶ τῷ τιμίῳ αἵματι ἐτειχίσθημεν· σήμερον καθαρῶς ἐφύγομεν Αἴγυπτον, καὶ Φαραὼ τὸν πικρὸν δεσπότην, καὶ τοὺς βαρεῖς ἐπιστάτας, καὶ τοῦ πηλοῦ καὶ τῆς πλινθείας ἠλευθερώθημεν· καὶ οὐδεὶς ὁ κωλύσων ἡμᾶς ἐορτάζειν Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐορτὴν τὴν ἐξόδιον, καὶ ἐορτά-

ζειν, οὐκ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλ' ἐν ἀζύμοις εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας, μηδὲν ἐπιφερομένους Αἰγυπτιακοῦ καὶ ἀθεοῦ φουράματος.

Χθὲς συνεσταυρούμην Χριστῷ, σήμερον συνδοξάζομαι· χθὲς συννεκρούμην, συζωποιοῦμαι σήμερον· χθὲς συνεθαπτόμην, σήμερον συνεγείρομαι. Ἀλλὰ καρποφορήσωμεν τῷ ὑπὲρ ἡμῶν παθόντι καὶ ἀναστάντι. Χρυσόν με ἴσως οἴεσθε λέγειν, ἢ ἄργυρον, ἢ ὑφάσματα, ἢ λίθους τῶν διαφανῶν καὶ τιμίων, γῆς ῥέουσας ὕλην, καὶ κάτω μένουσαν, ἧς ἀεὶ τὸ πλεῖον ἔχουσιν οἱ κακοὶ καὶ δοῦλοι τῶν κάτω καὶ τοῦ κοσμοκράτορος. Καρποφορήσωμεν ἡμᾶς αὐτούς, τὸ τιμιώτατον Θεῷ κτῆμα καὶ οἰκειότατον· ἀποδῶμεν τῇ εἰκόνι τὸ κατ' εἰκόνα, γνωρίσωμεν ἡμῶν τὸ ἀξίωμα, τιμήσωμεν τὸ ἀρχέτυπον, γνῶμεν τοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν, καὶ ὑπὲρ τίνος Χριστὸς ἀπέθανε.

Γενώμεθα ὡς Χριστός, ἐπεὶ καὶ Χριστὸς ὡς ἡμεῖς· γενώμεθα θεοὶ δι' αὐτὸν, ἐπειδὴ κακεῖνος δι' ἡμᾶς ἄνθρωπος. Προσέλαβε τὸ χειρὸν, ἵνα δῶ τὸ βέλτιον· ἐπτώχευσεν, ἵν' ἡμεῖς τῇ ἐκεῖνου πτωχείᾳ πλουτήσωμεν· δούλου μορφήν ἔλαβεν, ἵνα τὴν ἐλευθερίαν ἡμεῖς ἀπολάβωμεν· κατήλθεν, ἵν' ὑψωθῶμεν· ἐπειράσθη, ἵνα νικήσωμεν· ἠτιμάσθη, ἵνα δοξάσῃ· ἀπέθανεν, ἵνα σώσῃ· ἀνῆλθεν, ἵν' ἐλκύσῃ πρὸς ἑαυτὸν κάτω κειμένους ἐν τῷ τῆς ἀμαρτίας πτώματι. Πάντα διδότης τις, πάντα καρποφορεῖται τῷ δόντι ἑαυτὸν λυτρὸν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ ἀντάλλαγμα· δώσει δὲ οὐδὲν τοιοῦτον οἷον ἑαυτὸν τοῦ μυστηρίου συνιέντα, καὶ δι' ἐκεῖνον πάντα ὅσα ἐκεῖνος δι' ἡμᾶς γενόμενον.

Καρποφορεῖ μὲν ὑμῖν, ὡς ὁρᾶτε, ποιμένα· τοῦτο γὰρ ἐλπίζει καὶ εὐχεται, καὶ παρ' ὑμῶν αἰτεῖ τῶν ὑπὸ χεῖρα ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς, ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων· καὶ διπλοῦν ἀνθ' ἀπλοῦ δίδωσιν ὑμῖν ἑαυτόν· καὶ ποιεῖται τὴν βακτηρίαν τοῦ γήρως βακτηρίαν τοῦ πνεύματος· καὶ προστίθησι τῷ ἀψύχῳ ναῶ τὸν ἔμψυχον, τῷ περικαλλεῖ, τῷ δὲ καὶ οὐρανίῳ, τὸν ὁποιοῦν καὶ ἠλίκον, ἀλλ' οὖν τὸν ἑαυτῷ τιμιώτατον, καὶ αὐτὸν ἰδρῶσι

πολλοῖς συντελεσθέντα, καὶ πόνοις, εἶη δὲ εἰπεῖν, ὅτι καὶ τῶν πόνων ἄξιον· καὶ πάντα προστίθησιν ὑμῖν τὰ ἑαυτοῦ. Ὡ τῆς μεγαλοψυχίας, ἢ, τό γε ἀληθέστερον εἰπεῖν, τῆς φιλοτεκνίας· τὴν πολιάν, τὴν νεότητα, τὸν ναὸν, τὸν ἀρχιερέα, τὸν κληροδότην, τὸν κληρονόμον, τοὺς λόγους, οὓς ἐποθεῖτε· καὶ τούτων οὐ τοὺς εἰκῆ, καὶ εἰς ἀέρα ῥέοντας, καὶ μέχρι τῆς ἀκοῆς ἰσταμένους, ἀλλ' οὓς γράφει τὸ πνεῦμα, καὶ πλαξὶν ἐντυποῖ λιθίνας, εἴτουν σαρκίνας, οὐκ ἐξ ἐπιπολῆς χαρασσομένους, οὐδὲ ῥαδίως ἀπαλειφομένους, ἀλλ' εἰς βάθος ἐνσημαινομένους, οὐ μέλανι, ἀλλὰ χάριτι.

Ταῦτα μὲν οὖν ὑμῖν ὁ σεμνὸς Ἀβραὰμ οὗτος, ὁ πατριάρχης, ἡ τιμία κεφαλὴ καὶ αἰδέσιμος, τὸ πάντων τῶν καλῶν καταγωγίον, ὁ τῆς ἀρετῆς κανὼν, ἡ τῆς ἱερωσύνης τελείωσις, ὁ τὴν ἐκούσιον θυσίαν προσάγων τῷ Κυρίῳ σήμερον, τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τῆς ἐπαγγελίας. Ὑμεῖς δὲ καρποφορεῖτε καὶ Θεῷ καὶ ἡμῖν τὸ καλῶς ποιμαίνεσθαι, εἰς τόπον γλόης κατασκηνούμενοι, καὶ ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐκτρεφόμενοι, γινώσκοντες καλῶς τὸν ποιμένα, καὶ γινωσκόμενοι, καὶ ἐπόμενοι καλοῦντι ποιμενικῶς καὶ ἐλευθερίως διὰ τῆς θύρας· ἀλλοτρίῳ δὲ μὴ ἀκολουθοῦντες ὑπερβαίνουντι διὰ τῆς αὐλῆς, ληστρικῶς τε καὶ ἐπιβούλως, μηδὲ ξένης φωνῆς ἀκούοντες, ὑποκλεπτύσεως καὶ διασπειρούσεως ἀπὸ τῆς ἀληθείας εἰς ὄρη, καὶ ἐρημίας, καὶ βάραθρα, καὶ τόπους, οὓς οὐκ ἐπισκοπεῖ Κύριος, καὶ ἀπὸ μὲν τῆς ὑγιοῦς πίστεως ἀπαγούσεως, τῆς εἰς Πατέρα, καὶ Υἱὸν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν μίαν θεότητά τε καὶ δύναμιν, ἧς ἤκουσεν ἀεὶ φωνῆς, καὶ ἀκούει τὰ ἐμὰ πρόβατα, λόγοις δὲ κιβδήλοις καὶ κατεφθαρμένοις συλαγωγούσεως καὶ διασπώσεως ἀπὸ τοῦ ἀληθινοῦ καὶ πρώτου ποιμένου· ὧν εἶη πάντας ἡμᾶς, καὶ ποιμένας καὶ ποιμνιον, ὡς νοσερᾶς πόας καὶ θανασίμου πόρρω, καὶ νεμομένους καὶ νέμοντας, ἐν εἶναι πάντας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ νῦν τε καὶ εἰς τὴν ἐκεῖθεν ἀνάπαυσιν· ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

* * * * *

**Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου
Συναξάρια, εἰς τὰς ἐπισήμους Ἑορτὰς τοῦ
Πεντηκοσταρίου.**

Τὴν παροῦσαν Ἑορτὴν προσαγορεύομεν Πάσχα, ὅπερ, τῇ Ἑβραίων διαλέκτῳ, **Διάβασις** ἐρμηνεύεται· **αὕτη γὰρ ἐστὶν ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν ὁ Θεὸς ἀρχήθην τὸν κόσμον ἐκ τοῦ μὴ ὄντως παρήγαγε.** Κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν καὶ τὸν Ἰσραηλίτην λαόν, τῆς Ἑρυθρᾶς διαβιβάσας, ἐκ τῶν τοῦ Φαραῶ ἀφαρπάζει χειρῶν. **Ἐν ταύτῃ πάλιν ἐξ οὐρανοῦ καταβάς, τῇ μήτρᾳ τῆς Παρθένου ἐνέφηκε· καὶ νῦν τὸ ἀνθρώπινον σύμπαν, τῶν τοῦ Ἄδου ἀρπάσας πυθμένων, εἰς οὐρανοὺς ἀνεβίβασε, καὶ πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα ἤγαγε τῆς ἀφθαρσίας.** Πλήν, καταβάς εἰς Ἄδην, οὐ πάντας ἀνέστησεν, ἀλλ' ὅσοι πιστεῦσαι αὐτῷ ἠρετίσαντο· τὰς δὲ ψυχὰς τῶν ἀπ' αἰῶνος Ἁγίων, βιαίως κρατούμενας παρὰ τοῦ Ἄδου, ἠλευθέρωσε, καὶ πᾶσι δέδωκε πρὸς οὐρανοὺς ἀνιέναι. Διὰ τοῦτο, γεγηθότες ὑπερφῶς, μετὰ λαμπρότητος τὴν Ἀνάστασιν ἐορτάζομεν, τὴν χαρὰν εἰκονίζοντες, ἣν ἡ φύσις ἡμῶν διὰ σπλάγγνα ἐλέους Θεοῦ ἐπλούτησεν. Ὡσαύτως δέ, καὶ τὴν τῆς ἔχθρας κατάλυσιν, καὶ τὴν μετὰ Θεοῦ καὶ αὐτῶν τῶν Ἀγγέλων ἔνωσιν, ἀποδεικνύοντες, τὸν συνήθη διαπραττόμεθα Ἀσπασμόν.

Ἡ δὲ τοῦ Κυρίου Ἀνάστασις γέγονεν οὕτω· τῶν στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸν τάφον, περὶ μέσον νυκτός, σεισμὸς γίνεται· κατελθὼν γὰρ Ἄγγελος, τὸν λίθον τῆς τοῦ μνημείου θύρας ἀφίστησιν. Αναθεωροῦντες τοῖνυν οἱ φύλακες, φεύγουσι, καὶ πάροδος ἐντεῦθεν ταῖς Γυναιξὶ γίνεται, περὶ τὸ τοῦ Σαββάτου ὄψέ, οἰοῦντι περὶ τὸ μέσον τῆς τοῦ Σαββάτου νυκτός. Καὶ πρῶτον μὲν ἡ Ἀνάστασις τῇ τοῦ Θεοῦ Μητρὶ γνώριμος γίνεται, ἀπ' ἐναντίας καθημένη τοῦ τάφου, ὡς φησὶν ὁ Ματθαῖος, σὺν τῇ Μαγδαληνῇ. Ἀλλ' ἵνα μὴ ἡ Ἀνάστασις ἀφμιβάλλοιτο, διὰ τὴν πρὸς τὴν Μητέρα οἰκείωσιν, οἱ Εὐαγγελισταὶ φασί· Πρῶτον φαίνεται τῇ Μαγδαληνῇ Μαρίας. Αὕτη καὶ τὸν ἐν τῷ λίθῳ Ἄγγελον εἶδε καὶ παρακύψασα πάλιν, τοὺς ἔνδον ὄρα· οἱ δὲ καὶ τὴν τοῦ Κυρίου Ἀνάστασιν καταγγέλλουσιν. **Ἠγέρθη γὰρ, φασίν· οὐκ ἔστιν ὧδε, ἴδε ὁ τόπος, ὅπου ἔθηκαν αὐτόν.** Τρέχει οὖν, ταῦτα ἀκούσασα, καὶ πρὸς τοὺς διαπύρους τῶν Μαθητῶν, Πέτρον καὶ Ἰωάννην, ἔρχεται, καὶ τὴν Ἀνάστασιν τούτοις εὐαγγελίζεται. Ὑποστρεφούσης δὲ ταύτης μετὰ τῆς ἄλλης Μαρίας, ὑπήντησεν αὐταῖς ὁ Χριστός, λέγων· **«Χαίρετε»·** ἔδει γὰρ τὸ φύλον, τὸ πρῶ-

τον ἀκούσαν· «Ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα», αὐτὸ τοῦτο πρῶτον καὶ τὴν χαρὰν ἐνωτίσασθαι. Αἱ δέ, τῷ πόθῳ νικώμεναι, προσέρχονται, καὶ τῶν ἀχράντων αὐτοῦ ποδῶν ἄπτονται, ἀκριβέστερον γινώσκειν βουλούμεναι. Οἱ δὲ Ἀπόστολοι πρὸς τὸν τάφον γίνονται· καὶ ὁ μὲν Πέτρος, παρακύψας μόνον περὶ τὸ μνημεῖον, ἀπῆλθεν· ὁ δὲ Ἰωάννης, ἔνδον γίνεται καὶ περιεργότερον βλέπει, τῆς τε σινδόνης ἄπτεται καὶ τοῦ σουδαρίου*.

Πάλιν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ περὶ ὄρθρον ἤκει μεθ' ἐτέρων γυναικῶν, τὰ ὀραθέντα πιστώσασθαι ἀκριβέστερον. Περὶ δὲ ἔξω ἐστῶσα, ὠδύρετο· ἔνδον δὲ τοῦ τάφου παρακύψασα, ὁρᾷ δύο Ἀγγέλους, ἀστράπτοντας τῇ λαμπρότητι, καὶ ὡσπερ ἐπιτιμῶντας αὐτῇ καὶ λέγοντας· «Γύναι, τί κλαίεις, τίνα ζητεῖς; Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηθινόν, τὸν ἐσταυρωμένον; ἡγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε»· καὶ εὐθέως ἀνέστησαν ἔμφοβοι, ἰδόντες τὸν Κύριον. Διὸ ἐκείνη, στραφεῖσα ὀπισθεν, βλέπει τὸν Χριστὸν ἐστῶτα· κηπουρὸν δὲ εἶναι αὐτὸν οἰηθεῖσα, (ὅτι ἐν τῷ κήπῳ τὸ μνημα ἦν) λέγει· «Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν, εἰπέ μοι, ποῦ ἔθηκας αὐτόν, κάγω αὐτόν ἀρῶ». Αὕθις δὲ πρὸς τοὺς Ἀγγέλους νευσάσης, ὁ Σωτήρ, «Μαρία», φησὶ πρὸς τὴν Μαγδαληνὴν. Ἡ δέ, τῆς γλυκείας καὶ συνήθους τοῦ Χριστοῦ αἰσθημένη φωνῆς, ἄψασθαι αὐτοῦ ἠθέλεν· ὁ δὲ λέγει· «Μὴ μου ἄπτου· οὐπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν Πατέρα μου, καθὼς αὐτὴ λογίζῃ, ἔτι ἄνθρωπὸν με εἶναι ὑπολαμβάνουσα· πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς μου, καὶ εἰπέ αὐτοῖς, ὅσα τε εἶδες καὶ ἤκουσας»· καὶ τοῦτο μὲν ἡ Μαγδαληνὴ πράσσει. Ἐπιφωσκούσης δὲ πάλιν ἡμέρας, περὶ τὸν τάφον σὺν ταῖς λοιπαῖς γίνεται. Αἱ δὲ περὶ Ἰωάνναν καὶ Σαλώμην, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου, ἦλθον· καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, ἐν διαφόρους ἡ περὶ τὸν τάφον τῶν γυναικῶν ἔλευσις γέγονεν, ἐν αἷς ἦν καὶ ἡ Θεοτόκος· αὕτη γὰρ ἐστίν, ἣν Ἰωσήφ λέγει Μαρίαν τὸ Εὐαγγέλιον· τοῦ Ἰωσήφ δὲ ἦν ὁ υἱὸς οὗτος ὁ Ἰωσήφ. Ἐν ἀδήλω μέντοι ἐστίν, ὅποια ὥρα ἀνέστη ὁ Κύριος· τινὲς μὲν γὰρ ἐν πρώτῃ ἀλεκτρυόντων ᾠδῇ λέγουσιν· ἄλλοι δὲ ὅτε ὁ σεισμὸς γέγονε· καὶ διαφορετικῶς ἕτεροι.

Τούτων δὲ οὕτω γεγενημένων, ἰδοὺ τινες τῶν ἀπὸ τῆς κουστωδίας, ἐλθόντες, ἀπήγγειλαν τοῖς Ἀρχιερεῦσι τὰ διαπεπραγμένα· οἱ δέ, ἀργυρίοις τούτους δεξιωσάμενοι, πείθουσιν ἀνειπεῖν, ὡς οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, νυκτὸς ἐλθόντες, ἔκλεψαν αὐτόν. Κατὰ δὲ τὴν ἐσπέραν τῆς παρουσίας ἡμέρας, τῶν Μαθητῶν εἰς ἔνθροισμένων, διὰ τὸν Ἰου-

δαϊκὸν φόβον καὶ τῶν θυρῶν ἀσφαλῶς κεκλεισμένων, εἴσεισι πρὸς αὐτοὺς ὁ Χριστός· ὅτι ἐν ἀφάρτῳ ἦν σώματι· καὶ τὴν Εἰρήνην, τὸ σύνθημα, τούτοις εὐαγγελίζεται. Οἱ δέ, τοῦτον ἰδόντες, ὑπερβαλλόντως ἐχάρησαν· καὶ διὰ τοῦ ἐμφυσηματος, τελεώτερον τὴν τοῦ Παναγίου Πνεύματος ἐνέργειαν δέχονται.

Πῶς δὲ τριήμερος ἡ τοῦ Κυρίου Ἀνάστασις, γίνωσκε οὕτως· Ἡ ἐσπέρα τῆς Πέμπτης καὶ ἡ ἡμέρα τῆς Παρασκευῆς (οὕτω γὰρ τὸ νυχθήμερον οἱ Ἑβραῖοι μετροῦσιν), ἡμέρα μία. Τῆς Παρασκευῆς πάλιν ἡ νύξ καὶ τὸ Σάββατον ὅλον, ἕτερον νυχθήμερον· ἰδοὺ ἡμέρα δευτέρα. Ἔτερον νυχθήμερον πάλιν ἡ τοῦ Σαββάτου νύξ καὶ ἡ τῆς Κυριακῆς ἡμέρα, (ἀπὸ μέρους γὰρ τῆς ἀρχῆς τὸ ὅλον καταλαμβάνεται), ἄλλο νυχθήμερον· ἰδοὺ καὶ ἡμέρα τρίτη. Ἡ καὶ οὕτω· Τρίτη ὥρα τῆς Παρασκευῆς ἐσταύρωται ὁ Χριστός· εἶτα, ἀπὸ ἕκτης ἕως ἐνάτης, σκότος ἐγένετο· τοῦτο νύκτα νόησον· ἰδοὺ ἀπὸ τρίτης ἕως ἐνάτης ἐν νυχθήμερον. Εἶτα πάλιν μετὰ τὸ σκότος ἡμέρα, καὶ ἡ νύξ τῆς Παρασκευῆς· ἰδοὺ δύο νυχθήμερα. Ἡ ἡμέρα τοῦ Σαββάτου καὶ ἡ νύξ αὐτοῦ πάλιν, ἰδοὺ τρία νυχθήμερα. **Εἰ δὲ εἰς τὴν τρίτην ἐπαγγελιάμενος εὐεργετήσαι ἡμᾶς ὁ Σωτήρ, συντομότερον διεπράξατο τὴν εὐεργεσίαν.**

*Χριστὸς ἐκ νεκάδων ἐγερθεὶς,
ὄλβῳ ὄλβου πεπάτηκε
καὶ τοῖς ἐν τύμβεσιν
τὸ ζῆν ἐδωρήσατο.*

© 12.04.2026 ©

Ζῆ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ!